ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 2

ΕΞΑΣΕΛΙΔΟΣ

ΑΘΗΝΑΙ ΕΤΟΣ ΙΒ'- ΑΡ 12-152

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ
(Στοὰ Πεσμαζόγλου)

ΓΡΑΦΕΙΑ
Στοὰ Πεσμαζόγλου. Τηλέφωνα: 31-534, 22-711

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ		ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	
Ἐτησία	Δρ. 720	Ἐτησία	£ 2-0-0
Ἑξάμηνος	» 360	Ἑξάμηνος	» 1-5-0
Τρίμηνος	» 180	Ἀμερικῆς	$ 12

Η ΠΡΩΪΑ

ΚΥΡΙΑΚΗ
4
ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1937
Ἀνατολὴ ἡλίου 6.7'.— Δύσις 6.43'
Σταυροπροσκυνήσεως

ΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΚΑΠΝΑ

μεταδοθεῖσαι χθὲς ἐκ Κων- τινουπόλεως σκέψεις τοῦ προ- τῆς τουρκικῆς ἀντιπροσω- παρὰ τῷ Οἰκονομικῷ Συμ- τῆς Βαλκανικῆς Συνεννοή- κ. Χασὰν Σακᾶ, ἀφορῶσαι μικὰ ζητήματα σπουδαίας τὴν Ἑλλάδα σημασίας, εἶ- ἰδιαιτέρας προσοχῆς.

Τοῦρκος οἰκονομολόγος χρη- ποιῶν τὴν εὐκαιρίαν μιᾶς τὸν τύπον τῆς φίλης χώρας νωνίας του, ἐτόνισεν ἰδιαιτέ- ὅτι κατὰ τὴν πρόσφατον σύ- τοῦ διαβαλκανικοῦ Οἰκονο- Συμβουλίου συνεζητήθη ἐ- ταμένως τὸ ζήτημα τῆς συνερ- τῶν τεσσάρων βαλκανι- κρατῶν εἰς τὰ πρὸς ἐξαγω- ὁμοειδῆ προϊόντα των. Ἐτόνι- προσέτι ὅτι κατὰ τὴν ἰδίαν σύ- ἐμελετήθη ἡ ἵδρυσις ἑνὸς γραφείου, τὸ ὁποῖον νὰ συν- τὰς ἐξαγωγὰς τῶν καπνῶν τῶν καπνοπαραγωγῶν βαλκα- χωρῶν καὶ ὅτι εὐπρόσδε- θὰ ἦτο εἰς μίαν τοιαύτην ὀρ- καὶ ἡ συμμετοχὴ τῆς Βουλγαρίας, καπνοπαραγωγοῦ καὶ αὐτῆς, ὡς γνωστόν, χώρας.

Αἱ ἀνακοινώσεις αὗται τοῦ κ. Σακᾶ διανοίγουν τὴν προοπτικὴν μιᾶς ἀμέσου οἰκονομικῆς συνεργασίας τῶν βαλκανικῶν κρατῶν, ἀρχομένης μάλιστα ἀπὸ ἑνὸς ἐκ τῶν πλέον εὐαισθήτων προϊόντων, διὰ τὸ ὁποῖον ἑκάστη βαλκανικὴ χώρα ἔχει ἐξαιρετικοὺς λόγους νὰ ἐνδιαφέρεται· Καὶ πρέπει εὐθὺς νὰ δηλωθῇ ὅτι τὸ ἐνδεχόμενον μιᾶς διαβαλκανικῆς οἰκονομικῆς συμπράξεως, εἴτε γενικωτέρας εἴτε καὶ μερικῆς, περιοριζομένης ἔστω κατ' ἀρχὰς εἰς τὰ καπνά, διὰ τὰ ὁποῖα ὑπάρχουν δημιουργημένα ὁμοειδῆ βαλκανικὰ συμφέροντα, εἶνε ἀπὸ πάσης ἀπόψεως εὐχάριστον.

Ἡ Ἑλλὰς ἔχει ἐξ ἴσου μὲ τὰς λοιπὰς βαλκανικὰς χώρας ἰσχυροὺς λόγους διὰ νὰ ἐπιδιώξῃ τὴν ἀπὸ συμφώνου μὲ τοὺς γείτονάς της τοποθέτησιν ἑνὸς προϊόντος, τοῦ ὁποίου εἶνε γνωστὴ ἡ σημασία διὰ τὸ ἐμπορικὸν ἰσοζύγιον τῆς χώρας καὶ τὴν ὅλην ἐθνικήν μας οἰκονομίαν. Ὑπάρχει ἄλλωστε ἤδη, ἐκ τοῦ βαλκανικοῦ καπνικοῦ ἀνταγωνισμοῦ τῶν παρελθόντων ἐτῶν, μία κεκτημένη πολυετὴς πεῖρα, τῆς ὁποίας τὰ διδάγματα εἶνε δι' ὅλους χρήσιμα. Καὶ ἀπὸ τοὺς εἰδικοὺς θεωρεῖται πλέον ὡς πλήρως ἀποδεδειγμένον τὸ ὅτι ὁ κατὰ τὰ παρελθόντα ἔτη ὀξύτατος ἀνταγωνισμὸς τῶν βαλκανικῶν καπνῶν, ὄχι μόνον οὐδένα τῶν ἀνταγωνιστῶν ὠφέλησε, ἀλλ' ἀπ' ἐναντίας ἐχειροτέρευσε γενικῶς τὴν θέσιν ὅλων τῶν ἀνατολικῶν καπνῶν εἰς τὴν παγκόσμιον ἀγοράν. Διότι, ὡς γνωστόν, τὰ ἀνατολικὰ καπνά, μόλις ἀντιπροσωπεύοντα τὸ δέκατον τῆς παγκοσμίου παραγωγῆς, ὑφίστανται τὸν συναγωνισμὸν ἐπικινδύνων λόγῳ ποσότητος ἀντιπάλων. Καὶ αἱ βαλκανικαὶ καπνοπαραγωγοὶ χῶραι εἶδον κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη, συντρεχουσῶν καὶ τῶν ἄλλων οἰκονομικῶν καὶ νομισματικῶν αἰτιῶν, νὰ στενεύῃ ἡ διεθνὴς κατανάλωσις τῶν καπνῶν των. Εἰς τὴν δυσμενῆ ταύτην διὰ τὰ ἀνατολικὰ καπνὰ παγκόσμιον κίνησιν τὸ ἑλληνικὸν καπνεμπόριον ἀντέταξε τὴν μεγαλυτέραν ἐπιφάνειαν ἀντιστάσεως.

Ἂν δὲ ὑποβληθοῦν εἰς προσεκτικὴν ἐξέτασιν αἱ σχετικαὶ διεθνεῖς στατιστικαί, ἀποδεικνύεται ὅτι, παρ' ὅλην τὴν κατὰ τὰ παρελθόντα ἔτη ἀπεγνωσμένην προσπάθειαν ἐνίων βαλκανικῶν χωρῶν ὅπως ἐπιπλεύσουν τὰ ἰδικά των καπνὰ εἰς βάρος τῶν γειτόνων των, δὲν κατωρθώθη οὐδὲ κατ' ἐλάχιστον νὰ κλονισθῇ ἡ προνομιοῦχος θέσις τῶν ἑλληνικῶν καπνῶν εἰς τὴν ξένην κατανάλωσιν. Τὸ γεγονὸς τοῦτο, προσεπιμαρτυροῦν περὶ τῆς ὑπεροχῆς τῶν ἑλληνικῶν καπνῶν, δέον ν' ἀποτελέσῃ μίαν ἀπὸ τὰς βάσεις τῆς ἐπιδιωκομένης διαβαλκανικῆς καπνικῆς συνεργασίας.

Θεωροῦμεν περιττὸν νὰ ἀπαριθμήσωμεν τὰς γνωστὰς ἐξαιρετικὰς ἰδιότητας τῶν ἑλληνικῶν καπνῶν, ὅσον ἀφορᾷ τὸ χρῶμα, τὸ ἄρωμα, τὴν γευστικότητα, τὴν καυστικότητα, τὴν μικρὰν ποσότητα περιεχομένης νικοτίνης κλπ., αἱ ὁποῖαι τὰ καθιστοῦν πράγματι προνομιοῦχα. Τὸ μεταξὺ Ἕβρου, Ἀξιοῦ, Ροδόπης καὶ θαλάσσης ἑλληνικὸν τετράγωνον, δηλαδὴ ἡ Δυτικὴ Θράκη καὶ ἡ Ἀνατολικὴ καὶ Κεντρικὴ Μακεδονία, ὅπως καὶ ἡ Θεσσαλία, ἡ Αἰτωλοακαρνανία καὶ αἱ Νῆσοι τοῦ Αἰγαίου, εἶνε πρὸ παντὸς αἱ περιφέρειαι ἐκεῖναι εἰς τὰς ὁποίας ὀφείλεται ἡ παγκόσμιος φήμη τῶν ἀνατολικῶν καπνῶν. Συνεπῶς, εἰς μίαν γενικωτέραν καπνικὴν συνεννόησιν τῶν βαλκανικῶν χωρῶν, ἡ καπνοπαραγωγὴ τῶν περιφερειῶν τούτων παρουσιάζεται ἐπενδεδυμένη μὲ ὡρισμένα ἀναφαίρετα δικαιώματα.

Ἐξ ἄλλου ἡ Ἑλλὰς κατέχει καὶ τὴν ποσοτικὴν ὑπεροχὴν μεταξὺ τῶν τεσσάρων βαλκανικῶν καπνοπαραγωγῶν χωρῶν· καὶ τὸ γεγονὸς τοῦτο καθιστᾷ τὴν χώραν μας τὸν φυσικὸν ἄξονα καὶ τὸ κέντρον τῆς προσπαθείας διὰ μίαν γενικωτέραν ὑπὲρ τῶν ἀνατολικῶν καπνῶν μέριμναν, ἡ ὁποία διαγράφεται ὡς ὁ σκοπὸς τοῦ ὑπὸ μελέτην Βαλκανικοῦ Γραφείου Καπνοῦ. Ἐὰν λάβωμεν κατὰ τύχην τὰς στατιστικὰς π. χ. τοῦ ἔτους 1928, βλέπομεν εἰς αὐτὰς ὅτι τῆς μὲν Σερβίας ἡ καπνοπαραγωγὴ ἀνῆλθε κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο εἰς 9,5 χιλιάδας κιλά, τῆς δὲ Βουλγαρίας εἰς 17 χιλιάδας, τῆς Τουρκίας εἰς 35 χιλιάδας καὶ τῆς Ἑλλάδος εἰς 55 χιλιάδας κιλά. Ἤτοι ἡ Ἑλλὰς παρουσιάζεται συνεχῶς, κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη κατέχουσα τὴν πρώτην θέσιν καὶ ποσοτικῶς εἰς τὴν παραγωγὴν τῶν ἀνατολικῶν καπνῶν, ὑπολογίζεται δὲ ὅτι ἡ ἑλληνικὴ καπνοπαραγωγὴ ἀντιπροσωπεύει κατὰ μέσον ὅρον τὰ 40 % τῆς ὅλης παραγωγῆς ἀνατολικῶν καπνῶν.

Τὸ γεγονὸς τοῦτο προσδίδον εἰς τὴν καπνοπαραγωγὴν τῆς Ἑλλάδος τὴν φυσικὴν δυναμικότητά της ἐντὸς τοῦ πλαισίου τῆς ἀνατολικῆς καὶ τῆς παγκοσμίου καπνοπαραγωγῆς, ἀποτελεῖ τὴν δευτέραν βάσιν, ἐπὶ τῆς ὁποίας πρέπει νὰ στηριχθῇ ἡ ἐπιδιωκομένη βαλκανικὴ καπνικὴ κοινοπραξία.

Ὑπὸ τὰς δύο ταύτας βασικὰς προϋποθέσεις βλέπομεν ἐπιτυγχανομένην καὶ εὐδοκιμοῦσαν τὴν συνεννόησιν τῶν Βαλκανικῶν χωρῶν —μηδὲ τῆς Βουλγαρίας ἐξαιρουμένης— ἐπὶ ζητήματος ἐξαιρετικῆς σημασίας διὰ τὴν οἰκονομικὴν ζωὴν ὅλων.

Εἰς τὸν κόσμον τοῦ Ἰσλὰμ

Ἐνῷ αἱ γυναῖκες ἀποκαλύπτονται καὶ οἱ ἄνδρες πιλοφοροῦν

Φέσι καὶ φερετζὲς

Οἱ πέπλοι καταπίπτουν ὁ ἕνας μετὰ τὸν ἄλλον. Πρόκειται βέβαια περὶ τῶν πέπλων τῶν μουσουλμανίδων γυναικῶν αἱ ὁποῖαι ἀπὸ τινος ἐξευρωπαΐζονται ραγδαίως. Οὕτω, διὰ βασιλικοῦ διατάγματος καταργεῖται καὶ ἐν Ἀλβανίᾳ τὸ πατροπαράδοτον αὐτὸ κάλυμμα τοῦ προσώπου.

Ποῦ ὅμως ἐξακολουθοῦν εἰσέτι αἱ γυναῖκες νὰ πεπλοφοροῦν; Μία μικρὰ ἀνασκόπησις δὲν θὰ εἶνε προφανῶς ἄμοιρος ἐνδιαφέροντος.

Εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν, ὁ παλαιὸς πυκνὸς ἀδιαφανὴς πέπλος, ἐξελιχθεὶς βαθμηδόν, ἔχει καταστῆ σήμερον ἕνα ἀραχνοΰφαντον, διαφανέστατον κάλυμμα, τὸ ὁποῖον δὲν ἀποπειρᾶται κἂν νὰ καλύπτῃ ὁλόκληρον τὸ πρόσωπον, ἀφοῦ, συνήθως ἀρχίζει κάτω ἀπὸ τὰ μάτια. Εἰς τὴν Συρίαν καὶ τὴν Παλαιστίνην ἀντιθέτως, τὸ μυστικὸν τῆς καλλονῆς διαφυλάσσεται μᾶλλον ζηλοτύπως. Εἰς τὸ Χογκάρ, παρὰ τὴν Σαχάραν, ἀντιθέτως, οἱ ἄνδρες καλύπτουν τὸ πρόσωπόν των καὶ αἱ γυναῖκες τὸ ἀφήνουν ἀκάλυπτον. Οὕτω φρονοῦν, ὅτι παρεμποδίζουν τὰ κακοποιὰ πνεύματα τῆς ἐρήμου ἀπὸ τοῦ νὰ εἰσέρχωνται μέσα εἰς τὸ σῶμα των διὰ τῶν ρωθώνων των ἢ τοῦ στόματός των. Ὅσον διὰ τὰς γυναῖκας, λέγουν ὅτι τὰ κακοποιὰ πνεύματα δὲν καταδέχονται κἂν νὰ τὰς ἐνοχλήσουν λόγῳ τοῦ ἀσθενοῦς τῆς κράσεώς των. Εἰς τὸ ἔθιμον αὐτὸ ἄλλωστε ὀφείλεται προφανῶς καὶ ὅτι πολλαὶ καλλοναὶ τῶν γυναικῶν τοῦ Χογκὰρ ἔγιναν διάσημοι καὶ ἐξυμνήθησαν διὰ φλογερωτάτων στίχων ὑπὸ τῶν Ἀράβων ποιητῶν.

Αἱ Ἀλβανίδες λοιπὸν ἀποκαλύπτονται. Ἀντιθέτως ὅμως, αἱ γειτόνισσαί των, αἱ Μουσουλμανίδες τῆς Βοσνίας καὶ τῆς Ἑρζεγοβίνης ἐξακολουθοῦν νὰ διατηροῦν τὸν κλασσικόν των φερετζὲν καὶ ὅμως πρόκειται περὶ γυναικῶν σλαϊκῆς καταγωγῆς, αἱ ὁποῖαι κατὰ τοὺς τελευταίους μόνον αἰῶνας ἠσπάσθησαν τὸν Ἰσλαμισμόν. Πρέπει ὅμως νὰ σημειωθῇ ὅτι ἐὰν τὸ μαῦρο μαντήλι ἐξακολουθῇ νὰ καλύπτῃ τὸ πρόσωπον τῶν ὡραίων Βοσνίδων, ἡ λοιπὴ των ἐνδυμασία ἔχει ἀπολύτως ἐξευρωπαϊσθῆ: ὑψηλὸ τακοῦνι, μεταξωτὲς κάλτσες, κοντὴ φούστα κλπ. Τὸ ἴδιο περίπου συμβαίνει καὶ εἰς τὴν Τύνιδα καὶ τὸ Ἀλγέριον ὅπου ὅμως ὁ πέπλος τοῦ προσώπου εἶνε μικροτέρων διαστάσεων καὶ μᾶλλον διαφανής. Διὰ τὰς γυναῖκας τῆς νέας Τουρκίας δὲν ἠμπορεῖ νὰ γίνῃ λόγος. Εἶνε πλέον παγκοίνως γνωστὸν ὅτι ἡ Τούρκισσα τοῦ 20οῦ αἰῶνος, ἡ ὁποία ἴσως νὰ ἐξακολουθῇ παραμένουσα καλὴ μουσουλμανίς, ἔχει ἀπὸ πολλοῦ καὶ ὁριστικῶς, ὡς φαίνεται, καταργήσει τὸν φερετζέν.

Τὴν σημασίαν ὅμως τὴν ὁποίαν ἔχει διὰ τὰς γυναῖκας ἡ διατήρησις ἢ ἡ κατάργησις τοῦ καλύμματος τοῦ προσώπου των, ἔχει διὰ τοὺς Μουσουλμάνους ἄνδρας τὸ ζήτημα τοῦ καλύμματος τῆς κεφαλῆς. Τὸ ζήτημα ὅμως ἐμφανίζεται ἐνταῦθα ὑπὸ ἁπλουστέραν μορφήν. Εἶνε ὄντως γεγονός, ὅτι ἡ μεγάλη πλειονότης τῶν μουσουλμάνων τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Ἀφρικῆς ἐξακολουθεῖ ἐμμένουσα εἰς τὸ πατροπαράδοτον κάλυμμα τῆς κεφαλῆς, φέσι ἢ τουρμπάνι. Εἰς τὴν Μουσουλμανικὴν Ἀσίαν ὅμως ἡ βασιλεία τοῦ φεσιοῦ ἔχει κάπως κλονισθῆ. Ὄχι βέβαια εἰς τὴν Συρίαν, οὔτε εἰς τὴν Παλαιστίνην, οὔτε εἰς τὴν Ἀραβίαν οὔτε εἰς τὴν Ὑπεριορδανίαν ὅπου οἱ ἄνθρωποι παραμένουν πάντοτε πιστοὶ εἰς τὰς παραδόσεις των, ἀλλ' εἰς τὴν Τουρκίαν, τὸ Ἰρὰκ καὶ τὴν Περσίαν ὅπου ὁ ἄνεμος νεωτερισμοῦ πνέει ἀπὸ τινος. Καὶ εἰς μὲν τὴν Τουρκίαν τὸ πρᾶγμα ἐρρυθμίσθη κατὰ τρόπον ἀποφασιστικὸν καὶ ἀνεπίδεκτον ἀντιρρήσεων ἐκ μέρους ἐκείνων οἱ ὁποῖοι θὰ ἤθελον ἴσως νὰ ἐμμείνουν εἰς τὸ κλασσικὸν των φέσι. Εἰς τὴν Περσίαν ὅμως, ὁ Σάχης Παχ-

(Συνέχεια εἰς τὴν 5ην σελίδα)

ΜΕΤΑ ΤΑΣ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΣ ΕΚΛΟΓΑΣ

Ο ΑΓΩΝ ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΝΕΞΑΡΤΗΣΙΑΝ ΤΩΝ ΙΝΔΙΩΝ ΕΙΣΕΡΧΕΤΑΙ ΕΙΣ ΝΕΑΝ ΦΑΣΙΝ

ΤΑ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

Ἀπὸ τῆς παρελθούσης Πέμπτης, 1ης Ἀπριλίου, ἤρχισε θεωρητικῶς ἡ ἰσχὺς τοῦ νέου ὁμοσπονδιακοῦ καθεστῶτος τῶν ἀγγλικῶν Ἰνδιῶν καὶ πρακτικῶς ἡ νέα περίοδος τοῦ ἀγῶνος τῶν Ἰνδῶν διὰ τὴν ἀπόκτησιν πλήρους ἀνεξαρτησίας, ὁ ὁποῖος εἶχεν ἀτονίσει ἐπὶ μακρὸν σχετικῶς διάστημα. Ὑπὸ τὰς σημερινὰς διεθνεῖς συνθήκας, οἱ περισπασμοί, τοὺς ὁποίους ἤρχισεν ἐκ νέου νὰ δοκιμάζῃ ἡ Ἀγγλία ἐν Ἰνδίαις, ἀποκτοῦν ἰδιαιτέραν σημασίαν, δύνανται δὲ νὰ ἐπηρεάσουν εἰς μεγάλην κλίμακα τὸν συσχετισμὸν τῶν δυνάμεων ἐν αὐτῇ ταύτῃ τῇ Εὐρώπῃ. Διὰ τοῦτο ἡ παρακολούθησις τῆς καταστάσεως εἰς τὴν νοτίαν ἐκείνην ἄκραν τῆς Ἀσίας παρουσιάζει σήμερον ἐξαιρετικὸν ἐνδιαφέρον.

Ἡ Ἀγγλία ἀπὸ τοῦ 1927 ἤδη ἀντεμετώπιζε τὸ ζήτημα συνταγματικῆς μεταρρυθμίσεως τοῦ καθεστῶτος τῶν Ἰνδιῶν, ἀλλὰ μόνον μετὰ τὰς τρεῖς συνδιασκέψεις τῆς Στρογγυλῆς Τραπέζης, ἡ τελευταία τῶν ὁποίων ἔγινε τὸ 1931 ἐτέθησαν αἱ πρῶται βάσεις διὰ τὴν λύσιν του. Πρὸς τοῦτο ἐξελέγη μία ἐπιτροπὴ ἐκ 16 μελῶν τῆς Βουλῆς τῶν Λόρδων καὶ 16 μελῶν τῆς Βουλῆς τῶν Κοινοτήτων, ἀνηκόντων εἰς τὰ τρία μεγάλα κόμματα, ἡ ὁποία τὴν 22 Νοεμβρίου τοῦ 1934 ἐδημοσίευσε τὴν ἔκθεσίν της περὶ τῆς ἐπιβαλλομένης συνταγματικῆς μεταρρυθμίσεως. Ἡ ἔκθεσις αὕτη ἐνεκρίθη ὑπὸ τῆς Βουλῆς τῶν Κοινοτήτων τὴν 13 Δεκεμβρίου τοῦ 1934 διὰ ψήφων 410 κατὰ 127 καὶ ὑπὸ τῆς Βουλῆς τῶν Λόρδων, τὴν 19 Δεκεμβρίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους διὰ ψήφων 239 κατὰ 62.

Μετὰ ἕνα περίπου μῆνα, τὴν 25 Ἰανουαρίου τοῦ 1935 ἐδημοσιεύθη τὸ σχέδιον μεταρρυθμίσεως μὲ τὸν τίτλον «Governement of India bill». Ἀπετελεῖτο ἐκ 451 ἄρθρων καὶ 15 παραρτημάτων, ἀπήρτιζε δὲ τόμον ἐκ 300 σελίδων, εἰς τὸ ὁποῖον περιελαμβάνετο καὶ ἡ ἔκθεσις τῆς κοινοβουλευτικῆς ἐπιτροπῆς. Εὐθὺς μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ σχεδίου τούτου, τὸ ἐθνικιστικὸν κόμμα τῶν Ἰνδιῶν δι' ἀποφάσεως τοῦ συνεδρίου του διεκήρυξε, τὴν 7 Φεβρουαρίου, ὅτι δὲν τὸ ἀποδέχεται. Παρὰ ταῦτα ἡ Μ. Βρεταννία ἐπέμεινε εἰς τὴν ἄποψίν της καὶ μίαν ἑβδομάδα βραδύτερον, ἡ Βουλὴ τῶν Κοινοτήτων ἐψήφιζε τὸ σχέδιον εἰς δευτέραν ἀνάγνωσιν διὰ ψήφων 404 κατὰ 133 καὶ τὴν 2 Αὐγούστου ὁ Βασιλεὺς τὸ ἐπεκύρωνε διὰ τῆς ὑπογραφῆς του. Μετὰ τινας ἡμέρας εἰς τὴν ἀποδοκιμασίαν τῶν ἐθνικιστῶν προσετέθη καὶ ἡ ἀποδοκιμασία τῶν πριγκίπων, οἱ ὁποῖοι συνελθόντες τὴν 26 Φεβρουαρίου, εἰς τὸ Πατάλα ἀπεδοκίμασαν ὁμοφώνως τὸ σχέδιον, τὸ ὁποῖον κατ' αὐτούς, δὲν ἐλάμβανεν ὑπ' ὄψιν τὴν συμφωνίαν τὴν συναφθεῖσαν μεταξὺ τῶν μελῶν τῆς βρεταννικῆς κυβερνήσεως καὶ τῶν ἀντιπροσώπων τῶν ὑποτελῶν ἰνδικῶν κρατῶν.

Ὁ Μαχάτμα Γκάντι, ὁμιλῶν ἐσχάτως εἰς τὸ Φάϊζπουρ ἐνώπιον συγκεντρώσεως 10.000 ἀκροατῶν. Ἀριστερὰ διακρίνεται ὁ οὐσιαστικὸς ἀρχηγὸς τῶν Ἰνδῶν ἐθνικοφρόνων παννὶτ Γιαβαχαρὰλ Νεχροῦ.

Ποῖα ὅμως εἶνε τὰ βασικὰ χαρακτηριστικὰ τῆς μεταρρυθμίσεως ταύτης, ἡ ὁποία οὐδένα Ἰνδὸν ἱκανοποιεῖ; Ἐν πρώτοις γίνεται πλήρης χωρισμὸς μεταξὺ τῶν «ἐπαρχιῶν» καὶ τῶν «κρατῶν». Αἱ Βρεταννικαὶ Ἰνδίαι χωρίζονται εἰς ἕνδεκα αὐτονόμους ἐπαρχίας, αἱ ὁποῖαι μετὰ τῶν ὑποτελῶν εἰς τὴν Μ. Βρεταννίαν κρατῶν ἀποτελοῦν μίαν «ἰνδικὴν ὁμοσπονδίαν». Τινὲς ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν τούτων ἀντιπροσωπεύουν τεραστίας ἐκτάσεις, ὅπως ἡ τῆς Βεγγάλης, ἡ ὁποία ἀριθμεῖ πληθυσμὸν 51 ἑκατομμυρίων καὶ ἡ τοῦ Μαδρὰς, ἡ ὁποία ἔχει 42 ἑκατομμύρια κατοίκων. Τὰ «κράτη» ἀνέρχονται εἰς 560, ἐξ αὐτῶν δὲ μερικὰ εἶνε μέγιστα καὶ ἄλλα ἀποτελοῦνται ἀπὸ ὀλίγα χωρία. Ἡ ἐπαρχία τῆς Βιρμανίας καὶ τὸ ἔδαφος τοῦ Ἄδεν, τὰ ὁποῖα μέχρι τοῦδε ἐξηρτῶντο ἐκ τῆς διοικήσεως τῶν Ἰνδιῶν, μετεβλήθησαν εἰς βρεταννικὰς ἀποικίας ὑπὸ τὴν ἄμεσον δικαιοδοσίαν τοῦ ὑπουργείου τῶν ἀποικιῶν τοῦ Λονδίνου. Τὰ κράτη καὶ αἱ ἐπαρχίαι ἀπαρτίζουν μίαν πανινδικὴν Ὁμοσπονδίαν, ἐν τῇ ὁποίᾳ ἡ ἐξουσία διανέμεται μεταξὺ τοῦ κυβερνήτου καὶ τῶν δύο Βουλῶν — Ἄνω καὶ Κάτω — τοῦ κεντρικοῦ κοινοβουλίου.

Τὸ πρῶτον στάδιον τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ Συντάγματος τοῦ 1935 ὑπῆρξεν ἡ ἐκλογὴ τῶν ἐπαρχιακῶν βουλῶν, ἡ ὁποία διεξήχθη τὴν 9 Μαρτίου τοῦ 1937. Αἱ ἕνδεκα ἐπαρχίαι, αἱ ὁποῖαι ἀπολαύουν σχετικῆς αὐτονομίας, περιλαμβάνουν τὸ ἥμισυ τῆς ἐκτάσεως καὶ τὰ δύο τρίτα τοῦ πληθυσμοῦ τῶν Ἰνδιῶν. Τὸ ἐκλογικὸν σύστημα, τὸ ὁποῖον ἐφηρμόσθη, ἐστηρίζετο ἐπὶ περιωρισμένου καὶ τιμαρχικοῦ δικαιώματος ψήφου, ὅπως ἀποδεικνύει τὸ γεγονὸς ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐκλογέων ἀνῆλθεν εἰς 35 μόνον ἑκατομμύρια, τὰ ὁποῖα ἀντιπροσωπεύουν μόλις τὰ 16 % τοῦ συνολικοῦ πληθυσμοῦ. Παρὰ ταῦτα κατὰ τὰς ἐκλογὰς ταύτας οἱ ἐθνικόφρονες ἐπραγματοποίησαν λαμπρὰν νίκην, ἐπιτυχόντες ἐκ τῶν 1584 ἑδρῶν τῶν ἕνδεκα ἐπαρχιακῶν βουλῶν τὰς 723. Εἰδικώτερον, ἐπὶ ἓξ ἐκ τῶν ἕνδεκα ἐπαρχιῶν ἔλαβον τὴν ἀπόλυτον πλειοψηφίαν: εἰς τὴν ἐπαρχίαν Μπιχὰρ ἐκέρδισαν τὰς 95 ἕδρας ἐκ τῶν 152, εἰς τὴν ἐπαρχίαν Βομβάης τὰς 88 ἐκ τῶν 175· εἰς τὰς Κεντρικὰς Ἐπαρχίας τὰς 70 ἐκ τῶν 112· εἰς τὴν ἐπαρχίαν τοῦ Μαδρὰς τὰς 159 ἐκ τῶν 215· εἰς τὴν ἐπαρχίαν Ὀρίσσα τὰς 36 ἐκ τῶν 60 καὶ εἰς τὰς Ἡνωμένας ἐπαρχίας τὰς 134 ἐκ τῶν 228. Ἐκ τῶν ὑπολειπομένων πέντε, εἰς τὸ Ἀσσὰμ καὶ τὴν ἐπαρχίαν τῶν Βορειοδυτι-

(Συνέχεια εἰς τὴν 5ην σελίδα)

ΕΠΕΙΤΑ ΑΠΟ ΔΕΚΑΤΡΙΑ ΕΤΗ...

ΠΟΙΑ Η ΣΗΜΑΣΙΑ ΤΗΣ ΣΥΜΦΙΛΙΩΣΕΩΣ ΤΟΥ ΧΙΤΛΕΡ ΜΕ ΤΟΝ ΣΤΡΑΤΗΓΟΝ ΛΟΥΝΤΕΝΤΟΡΦ

Η ΘΕΩΡΙΑ ΤΟΥ «ΟΛΟΚΛΗΡΩΤΙΚΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ»

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, Ἀπρίλιος. (Ἰδιαιτέρα ὑπηρεσία). — Ὁ Χίτλερ καὶ ὁ στρατηγὸς Λούντεντορφ συνεφιλιώθησαν. Μολονότι ὁ παλαιὸς ἀρχηγὸς τοῦ γενικοῦ ἐπιτελείου τοῦ γερμανικοῦ στρατοῦ δὲν φαίνεται πλέον προωρισμένος νὰ διαδραματίσῃ σημαντικὸν ρόλον στρατιωτικῆς ἢ πολιτικῆς φύσεως, τὸ γεγονὸς τῆς συμφιλιώσεως ταύτης δὲν στερεῖται σημασίας, διότι δεικνύει ὡρισμένας τάσεις τοῦ ἐθνικοσοσιαλιστικοῦ καθεστῶτος καὶ εἰδικώτερον τοῦ Χίτλερ. Ὁ Λούντεντορφ ὑπῆρξε παλαιὸς συνεργάτης τοῦ σημερινοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ γερμανικοῦ κράτους, μετέσχε μάλιστα τοῦ ἀποτυχόντος πραξικοπήματος τοῦ Μονάχου, τῆς 9 Νοεμβρίου 1923 καὶ εἰς τὴν θνησιγενῆ ἐπαναστατικὴν κυβέρνησιν προωρίζετο ὑπὸ τοῦ Χίτλερ ὡς ἀρχηγὸς τοῦ νέου γερμανικοῦ στρατοῦ. Μετὰ τὴν αἱματηρὰν κατάπνιξιν τῆς στάσεως ἐκείνης, ἡ ὁποία ὡδήγησε τὸν Χίτλερ δι' ὀλίγους μῆνας εἰς τὴν φυλακήν, ὁ Λούντεντορφ εἶχεν ἐκφρασθῆ μὲ αὐστηρότητα διὰ τὴν στάσιν τοῦ συντρόφου του. Ὑπῆρξεν ἐν τούτοις εἷς ἐκ τῶν πρώτων ἐθνικοσοσιαλιστῶν βουλευτῶν, ἀλλὰ ἀπεμακρύνθη μετὰ τὴν κατάληψιν τῆς ἐξουσίας ὑπὸ τῶν χιτλερικῶν τὸ 1933.

Ἔκτοτε ἐπεδόθη εἰς βιαιοτάτας ἐπιθέσεις κατὰ τῆς ἐξωτερικῆς ἰδίᾳ πολιτικῆς τοῦ Γ' Ράϊχ ἀπὸ τῶν στηλῶν τοῦ περιοδικοῦ του: «Εἰς τὴν ἱερὰν πηγὴν τῆς γερμανικῆς δυνάμεως», τὸ ὁποῖον ἐξέδιδε μὲ τὴν συνεργασίαν τῆς δευτέρας συζύγου του, φανατικῆς νεοειδωλολάτριδος. Ἐσχάτως, μόλις πρὸ μηνὸς ἓν φύλλον τοῦ περιοδικοῦ τούτου εἶχε κατασχεθῆ ὑπὸ τῆς Γκεσταπό, διότι περιεῖχεν ἄρθρον ἐν τῷ ὁποίῳ ἐπεκρίνετο μὲ δριμύτητα ἡ πολιτικὴ ἡ ἀκολουθουμένη ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως εἰς τὸ ἱσπανικὸν ζήτημα.

Τὴν πρωτοβουλίαν τῆς συμφιλιώσεως φαίνεται ὅτι ἔλαβε καὶ πάλιν ὁ Χίτλερ, μεταβὰς εἰς τὸ Τούτσινγκ τοῦ Μονάχου, ὅπου ζῇ ὁ ἄλλοτε συνεργάτης τοῦ Χίντεμπουργκ. Πρὸ δύο ἀκριβῶς ἐτῶν, ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ἑβδομηκοστῆς ἐπετείου ἀπὸ τῆς γεννήσεως τοῦ Λούντεντορφ, ὁ Χίτλερ εἶχε διὰ πρώτην φορὰν ἐπιχειρήσει νὰ ἐξιλεώσῃ τὸν γηραιὸν στρατηγόν. Ἀλλ' ὁ Λούντεντορφ, ὁ ὁποῖος ἐμήνισεν ἀκόμη, ἀπέκρουσε καὶ δημοσίᾳ τὴν προσφοράν. Εἶχε δεχθῆ ἐν τούτοις τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ στρατάρχου (τότε στρατηγοῦ) Μπλόμπεργκ καὶ τῶν ἀρχηγῶν τοῦ στρατοῦ, οἱ ὁποῖοι ὀλίγον κατόπιν ἔστησαν τὴν προτομήν του εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ ὑπουργείου τῆς Ράϊχσβερ.

Τὸ διάβημα ἐκεῖνο τῶν στρατηγῶν, δὲν ἐσήμαινε βεβαίως ὅτι συνεμερίζοντο ἀπὸ στρατιωτικῆς ἀπόψεως τὰς ἰδέας ἐκείνου, ὅστις κατὰ τὴν τελευταίαν περίοδον τοῦ πολέμου εἶχε διευθύνει οὐσιαστικῶς τὰς ἐπιχειρήσεις ὑπὸ τὴν σκιὰν τοῦ Χίντεμπουργκ. Οἱ στρατηγοὶ ἁπλῶς ἐθεώρουν σκόπιμον, ἀπὸ ἠθικῆς ἀπόψεως, διὰ μιᾶς εὐγλώττου χειρονομίας νὰ συνδέσουν τὸν νέον στρατὸν τὸν ὁποῖον ὠργάνωναν, πρὸς τὸν στρατὸν τῆς αὐτοκρατορίας. Ὁ Χίτλερ ἐνεθάρρυνε τὰς προσπαθείας των, ἀλλὰ ἐθίγη ἐκ τῆς ἐχθρότητος, τὴν ὁποίαν εἶχεν ἐπιδείξει ἀπέναντί του ὁ παλαιὸς συναγωνιστής του, ὅστις δὲν ἔπαυε νὰ ἐπικρίνῃ καὶ τὴν πολιτικήν του.

Ὁ στρατηγὸς Λούντεντορφ (τέταρτος ἐξ ἀριστερῶν) συνομιλῶν μετὰ τοῦ στρατάρχου Μπλόμπεργκ (τρίτου) καὶ ἄλλων ἀρχηγῶν τοῦ γερμανικοῦ στρατοῦ, κατὰ τὴν πρὸ διετίας ἐπίσκεψίν των ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς 70ῆς ἐπετείου τῶν γενεθλίων του.

Τώρα ἐπανῆλθε καὶ ἐπέτυχε. Ἠσθάνετο ὅτι τοῦ συνέφερε νὰ τείνῃ τὴν χεῖρα πρὸς τὸν ἄνθρωπον, ὁ ὁποῖος εἶχεν ἀποβῆ ἀντίπαλός του. Ὅτι ὁ Λούντεντορφ διατηρεῖ τὸ γόητρόν του τὸ ὁποῖον δύναται νὰ χρησιμοποιηθῇ πρὸς ὄφελος τοῦ Γ' Ράϊχ, εἶνε ἀναμφισβήτητον. Τὸ ἐπίσημον ἀνακοινωθέν, τὸ ὁποῖον ἐδημοσιεύθη μετὰ τὴν συμφωνίαν ὑποδεικνύει ἕνα ἐκ τῶν λόγων, οἱ ὁποῖοι τὴν κατέστησαν ἐπιθυμητήν. «Ὁ Φύρερ, λέγει τὸ ἀνακοινωθέν, ἐξεδήλωσε τὴν εὐχαρίστησίν του διότι τὸ Γ' Ράϊχ καὶ ὁ στρατὸς θὰ δυνηθοῦν νὰ ἔχουν ἐκ νέου προσωπικὴν καὶ εἰλικρινῆ ἐπαφὴν μὲ τὸν ἀρχηγὸν τοῦ Παγκοσμίου πολέμου, ὅπως εἶχε συμβῆ μὲ τὸν παλαιὸν στρατὸν καὶ τὰς κυβερνήσεις τῆς αὐτοκρατορίας μέχρι τῆς 9ης Νοεμβρίου 1919». Ὁ Λούντερντορφ ἀφ' ἑτέρου ἐδήλωσεν ὅτι θαυμάζει «τὴν δρᾶσιν τοῦ Φύρερ, ὁ ὁποῖος φύλλον πρὸς φύλλον ἐξέσχισε τὴν ἀτιμωτικὴν συνθήκην τῶν Βερσαλλιῶν» καὶ εἶνε ἐνθουσιασμένος ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι «ὁ λαὸς καὶ τὸ κράτος διαθέτουν ἐκ νέου ἕνα στρατὸν καὶ εἶνε κύριοι τοῦ Ρήνου».

Τὴν συμφιλίωσιν θὰ ἐπακολουθήσῃ, κατὰ πᾶσαν πιθανότητα, ἀναγόρευσις τοῦ Λούντεντορφ στρατάρχου τοῦ γερμανικοῦ στρατοῦ, ἡ ὁποία ἴσως γίνῃ τὴν 9 Ἀπριλίου, ὁπότε οὗτος συμπληρώνει τὴν 72αν ἐπέτειον τῆς γεννήσεώς του. Οἱ ἐν Βερολίνῳ ξένοι κύκλοι ἀποδίδουν εἰς τὴν συμφιλίωσιν Λούντεντορφ—Χίτλερ συμβολικὴν μᾶλλον ἀξίαν καὶ ὑπενθυμίζουν δύο τινά: Πρῶτον ὅτι ὁ στρατηγὸς εἶνε ὁ εἰσηγητὴς τῆς νέας θεωρίας τοῦ «ὁλοκληρωτικοῦ πολέμου» κατὰ τὴν ὁποίαν ὅταν ἓν ἔθνος κρίνῃ κατάλληλον τὴν στιγμὴν ὀφείλει νὰ ἐπιτίθεται κεραυνοβόλως, μὲ ὅλας του τὰς δυνάμεις καὶ χωρὶς οὐδεμίαν προειδοποίησιν, κατὰ τοῦ ἀντιπάλου του μὲ σκοπὸν νὰ τὸν ἐξοντώσῃ κυριολεκτικῶς χωρὶς νὰ φείδεται τοῦ ἀμάχου πληθυσμοῦ. Καὶ δεύτερον ὅτι ὁ ἴδιος ἔχει ταχθῆ ἀνεπιφυλάκτως κατὰ τοῦ Χριστιανισμοῦ καὶ ἰδίᾳ τοῦ καθολικισμοῦ, ἔναντι τοῦ ὁποίου τρέφει τὸ ἴδιον μῖσος, τὸ ὁποῖον τρέφει κατὰ τῶν Ἑβραίων καὶ τῶν τεκτόνων. Καθ' ἣν στιγμὴν ἡ θρησκευτικὴ σύγκρουσις ἐν Γερμανίᾳ ἔχει προσλάβει σοβαρὰν μορφήν, ἡ συμφιλίωσις τοῦ Χίτλερ μὲ τὸν ἐχθρὸν τοῦ Χριστιανισμοῦ κρίνεται ὑπὸ τινων ὡς ἀπάντησις εἰς τὴν τελευταίαν ἐγκύκλιον τοῦ Πάπα, ἡ ὁποία κατεδίκαζε τὰς θρησκευτικὰς μεθόδους τοῦ ἐθνικοσοσιαλισμοῦ.

Τέχνη καὶ ζωὴ

Αἰσθητικὴ τοῦ χοροῦ

Ἀρτζεντίνα

«Αἰσθητικὴ τοῦ χοροῦ» θὰ μποροῦσε νὰ τιτλοφορηθῇ ἡ βιογραφία τῆς Ἀρτζεντίνας, τῆς μεγάλης καλλιτέχνιδας τοῦ χοροῦ, ποὺ πέθανε ἄξαφνα τώρα τελευταῖα στὴν ἀκμὴ τῆς ἡλικίας της. Ζοῦσε σὲ μιὰν ἐξοχικὴ ἔπαυλη ποὺ εἶχε στὴ Νότιο Γαλλία καὶ ἤθελε ν' ἀναπαυθῇ γιατὶ τὰ νεῦρα της ἦταν χαλαρωμένα ἀπὸ μιὰ πολύχρονη καὶ ἀδιάκοπη προσπάθεια ποὺ ἦταν πάντα δημιουργική. Ἐκεῖ τὴν κτύπησε ἄξαφνα ὁ θάνατος κι' ἔμεινε νεκρὴ ἕν' ἀπόγευμα στὴν καρέκλα ποὺ ἦταν ξαπλωμένη.

Τὴν ἐλυπήθηκαν πολὺ ὅλοι οἱ καλλιτέχνες καὶ ὅλοι οἱ φιλότεχνοι γιατὶ ἦταν μιὰ πραγματικὴ Ἱέρεια μέσα στὸν ναὸ τῆς Τέχνης, μιὰ ἀληθινὴ Τερψιχόρη, ὅπως ἔγραψαν γι' αὐτὴν οἱ πειὸ ἁρμόδιοι τεχνοκρίτες. Ὅσο ζοῦσε ἡ Ἄννα Παύλοβα, ποὺ εἶχε μεγάλη καὶ παγκόσμια φήμη καὶ ἦταν ἕνα εἴδωλο γιὰ τὸν γενικὸ θαυμασμό, ἡ Ἀρτζεντίνα εἶχε παραμερισθῆ. Ὕστερα σὲ ὅλα τὰ χρόνια τοῦ πολέμου ἐχόρευε στὶς μεγάλες πόλεις τῆς Νοτίου Ἀμερικῆς καὶ τὸ ὄνομά της εἶχε σχεδὸν ξεχασθῆ στὴν Εὐρώπη. Ἀλλ' ὅταν ξαναγύρισε μετὰ τὸν πόλεμο στὴν Εὐρώπη ὁ χορός της ἐφάνταζε σὰν μιὰ ἀποκάλυψη καινούργιας Τέχνης. Τότε ἐκατάλαβε ὁ κόσμος τὴν ἀξία της.

Ἀπὸ μικρὸ κορίτσι τριῶν χρόνων ἄρχισε νὰ μαθαίνῃ χορό. Ὁ πατέρας της ἦταν χορευτὴς καὶ διευθυντὴς τοῦ μπαλέττου στὴν μεγάλη Ὄπερα τῆς Μαδρίτης καὶ ἡ μητέρα της ἦταν πρώτη χορεύτρια στὴν ἴδια Ὄπερα, ὥστε μπορεῖ νὰ πῇ κανεὶς ὅτι εἶχε τὸν χορὸ μέσα στὸ αἷμά της. «Ἡ καρδιά της ἔπαλλε μὲ τὸν ρυθμὸ τοῦ χοροῦ» ἔγραψε γι' αὐτὴν ἕνας Γάλλος ποιητής.

Ἦταν γνησία Ἱσπανίδα, ἀλλὰ ἔτυχε νὰ γεννηθῇ στὴν Ἀργεντινὴ ὅπου οἱ γονεῖς της βρίσκονταν σὲ περιοδεία. Καὶ μάλιστα αὐτὴ ἦταν κατ' ἐξοχὴν γνησία Ἱσπανίδα γιατὶ ὁ πατέρας της ἦταν ἀπὸ τὴν Μαδρίτη καὶ ἡ μητέρα της ἀπὸ τὴν Κορδούη κ' ἔτσι εἶχε μέσα στὶς φλέβες της μῖγμα ἀπὸ αἷμα καστιλλιάνικο καὶ μαυριτάνικο ποὺ περικλείει ὅλες τὶς κύριες καὶ χαρακτηριστικὲς ἰδιότητες τῆς ἱσπανικῆς φυλῆς. Εἶχε γεννηθῆ στὸ Μπουένος Ἄϊρες στὰ 1890 καὶ πέθανε στὴν Μπαγιὸν τὸν Ἰούλιο τοῦ 1936. Στὴν τελευταία βιογραφία της, γραμμένη ἀπὸ τὴν Γαλλίδα συγγραφέα Μαντελαὶν Πορτιέ, ἀναπτύσσονται πλατειὰ οἱ σταθμοὶ τῆς καρριέρας της καὶ οἱ αἰσθητικές της ἰδέες.

Ἡ δημιουργική της ἐργασία στὴν ὀρχηστικὴ ἦταν τέλεια ἐνσυνείδητη. Εἶχε κάθε λόγο νὰ παρασυρθῇ ἀπὸ τὴν παράδοση καὶ ἀπὸ τὴν ρουτίνα καὶ νὰ γίνῃ μιὰ λαμπρὴ πρώτη χορεύτρια μπαλλέτου, μιὰ φημισμένη καλλιτέχνις μέσα στὸ στερεότυπο πλαίσιο τοῦ κλασικοῦ χοροῦ. Ἀπὸ ἐννηὰ χρονῶν παιδὶ ἦταν «πρίμα μπαλλαρίνα στὴν ὄπερα τῆς Μαδρίτης». Ἀλλὰ τὸ μεγάλο της κατόρθωμα ἦταν ὅτι ἐκατάλαβε πολὺ νωρὶς ὅτι ὁ κλασσικὸς χορὸς εἶνε μιὰ τέχνη «τελειωμένη», στεῖρα καὶ ἄγονη, ποὺ δὲν μπορεῖ νὰ δώσῃ πειὰ καινούργια «ἐφὲ» καὶ δὲν μπορεῖ ν' ἀνανεωθῇ μὲ κανέναν τρόπο.

Ἐκατάλαβε ὅτι ἡ προσωπικότης μιᾶς καλλιτέχνιδος εἶνε χαμένη καὶ μάλιστα ἀνεπανόρθωτα χαμένη μέσα στὸν γῦρο τοῦ κλασσικοῦ χοροῦ. Οἱ αὐστηρὰ καθωρισμένες φιγοῦρες δὲν ἐπιτρέπουν τὴν ἀνάδειξη μιᾶς καινούργιας ἀτομικότητας. Θέλει δεξιοτεχνία καὶ μουσικότητα ὁ κλασσικὸς χορός, ἀλλὰ πρὸ πάντων θέλει πειθαρχία καὶ ὑποταγή. Δὲν ἀνέχεται ἀνεξαρτησία στὴν ἔκφραση. Ἡ Ἀρτζεντίνα ἀπὸ πολὺ νέα ἔνοιωσε πὼς πνιγότανε τὸ ταλέντο της. Καὶ τότε ἐκατάλαβε ὅτι ὁ μόνος δάσκαλος τοῦ ἀληθινοῦ χοροῦ εἶνε τὸ λαϊκὸ αἴσθημα καὶ ὁ μόνος ἀληθινὸς χορὸς ποὺ ἀνανεώνεται διαρκῶς καὶ δὲν γερνάει ποτὲ εἶνε ὁ λαϊκός. «Ἡ Ἀρτζεντίνα ἔσκυψε καὶ ἤπιε στὴ μόνη ἀληθινὴ πηγὴ ἐμπνεύσεως, στὴ λαϊκὴ ψυχή».

Ὅταν ἐπείσθηκε γι' αὐτό, παράτησε τὸ τούλλινο φόρεμα τῆς μπαλλαρίνας κι' ἔπαψε νὰ κάνῃ πιρουέττες στὶς μύτες τῶν ποδιῶν. Ἄρχισε νὰ συχνάζῃ σὰν μαθήτρια στὸ σχολεῖο σὲ ὅλα τὰ λαϊκὰ χορευτικὰ κέντρα τῆς Ἱσπανίας καὶ νὰ παίρνῃ μαθήματα καὶ ἰδέες ἀπὸ τοὺς λαϊκοὺς χορευτές. Δὲν ἔμεινε πανηγύρι χωρὶς νὰ πάῃ νὰ παρακολουθήσῃ τοὺς λαϊκοὺς χορούς. Καὶ ὅλη της ἡ προσπάθεια ἦταν πῶς νὰ ξεχάσῃ αὐτὸ ποὺ εἶχε μάθει στὴν ἀκαδημία τοῦ μπαλλέτου τῆς Μαδρίτης.

Δὲν εἶχε βέβαια σκοπὸ νὰ γίνῃ λαϊκὴ χορεύτρια καὶ νὰ κάνῃ ἐπιδείξεις στὰ καμπαρέ. Ἀλλὰ ὁ βαθὺς πόθος της ἦταν νὰ κάνῃ δικές της δημιουργίες μὲ βάση τοὺς λαϊκοὺς χορούς. Ἐφόρεσε τὸ πατροπαράδοτο σάλι τῶν λαϊκῶν χορευτριῶν καὶ τὴν μαντήλια στὸ κεφάλι της καὶ ἐδήλωσεν ὅτι δὲν ἐσκόπευε νὰ ξαναανεβῇ σὲ σκηνὴ θεάτρου καὶ νὰ χορεύῃ κλασσικοὺς χορούς. Ἤθελε νὰ δίνῃ ρεσιτὰλ χοροῦ στὶς σάλλες τῶν κοντσέρτων μὲ χοροὺς δικούς της ἀπάνω σὲ λαϊκὰ μοτίβα, δηλαδὴ μὲ δημιουργίες δικές της. Κ' ἐπέτυχε ἀπὸ τὸ πρῶτο βράδυ.

Μιὰ ἀπὸ τὶς πολλὲς ἰδέες τῆς Ἀρτζεντίνας ἦταν ὅτι ὁ κλασσικὸς χορὸς στέκεται σ' ἐσφαλμένη βάση γιατὶ ὁ χορευτὴς φαντάζεται ὅτι τὸ ἔδαφος εἶνε ὁ ἐχθρός του καὶ γι' αὐτὸ τείνει διαρκῶς πρὸς τὰ ἄνω σὰ νὰ θέλῃ νὰ τὸ ἀποφύγῃ. Ἀντίθετα κατὰ τὴν ἰδέα της τὸ ἔδαφος εἶνε φίλος τοῦ χορευτοῦ, ἀρκεῖ μόνο νὰ ξέρῃ νὰ τὸ δαμάζῃ. Γι' αὐτὸ πρέπει ὅταν χορεύῃ κανεὶς νὰ πατάῃ στερεὰ στὸ ἔδαφος ὅπως κάνουν οἱ λαϊκοὶ χορευταὶ καὶ ὄχι νὰ πηδάῃ διαρκῶς στὰ ὕψη ὅπως κάνουν οἱ κλασσικοί.

Ἡ Ἀρτζεντίνα βρῆκε νέους τύπους δικούς της γιὰ ὅλους τοὺς λαϊκοὺς χορούς. Ὁ κάθε χορὸς εἶνε καὶ ἀπὸ ἕνα καλοῦπι ποὺ μέσα του πρέπει νὰ χύνῃ τὴν προσωπικότητά του ὁ χορευτής, ἔλεγεν ἡ Ἀρτζεντίνα. Τὸ καλοῦπι εἶνε πάντα τὸ ἴδιο. Ἀλλὰ ὅταν ἡ προσωπικότης εἶνε ξεχωριστὴ τότε καὶ τὸ καλοῦπι παίρνει ξεχωριστὴ φόρμα.

Πατοῦσε γερὰ τὸ ἔδαφος, χτυποῦσε τὸ πόδι της τολμηρά, ἔδινε ἕναν ρυθμικὸ παλμὸ στοὺς γοφούς της καὶ μὲ τὴν ἰδιαίτερη τέχνη ποὺ εἶχε νὰ χτυπάῃ τὶς καστανιέττες κατώρθωνε νὰ ζωντανεύῃ μὲ τρόπο δικό της ὅλους τοὺς λαϊκοὺς χορούς. Εἶχαν βέβαια ἕνα καθαρὸ τοπικὸ χρῶμα οἱ χοροί της, ἦταν χοροὶ γνήσιοι ἱσπανικοί. Ἀλλὰ ἦταν ἐμψυχωμένοι ἀπὸ τὴν προσωπικότητα τῆς καλλιτέχνιδας καὶ ἔτσι τὸ κάθε καλοῦπι τοῦ χοροῦ ἔπαιρνε μιὰ καλὴ φόρμα.

Εἶχε μελετήσει ὅλους τοὺς τύπους τῶν λαϊκῶν γυναικῶν σὲ ὅλες τὶς ἐπαρχίες τῆς Ἱσπανίας καὶ κατώρθωνε νὰ τοὺς ἐκφράζῃ θαυμάσια μὲ τὸ χορό της. Ἔτσι ἕνας χορός της ἀπέδιδε τὸν τύπο μιᾶς φιλάρεσκης μυλωνοῦς, ἢ μιᾶς φιλάργυρης γρηᾶς, ἢ μιᾶς φιλάρεσκης κοπέλλας ποὺ κάνει κόρτε μ' ἕνα στρατιώτη, ἢ μιᾶς πονηρῆς χωρικῆς ποὺ πηγαίνει στὸ παζάρι, ἢ μιᾶς γυναίκας τοῦ πεζοδρομίου ποὺ προκαλεῖ τοὺς ἄνδρες, ἢ μιᾶς ἀκατάδεχτης ἐπαρχιώτισσας ποὺ θέλει νὰ κάνῃ τὴν μεγάλη κυρία.

Δημιουργίες δικές της ὅλοι αὐτοὶ οἱ τύποι ἐζωντάνευαν κ' ἔπαιρναν μιὰ πλήρη ἔκφραση μόνο μὲ τὸν χορό. Ἕνα διαφορετικὸ χτύπημα τοῦ ποδιοῦ, ἕνας ἄξαφνος τιναγμὸς τοῦ κορμοῦ πρὸς τὰ πίσω, ἕνα λοξὸ βλέμμα, ἕνα στριφογύρισμα τῆς πολύπτυχης φούστας καὶ μαζὶ μ' αὐτὰ ὁ ρυθμικὸς ἀχὸς τῆς καστανιέττας ποὺ κάθε φορὰ ἀκουγόταν καὶ σ' ἄλλον τόνο, καὶ ἡ Ἀρτζεντίνα ἔφθανε στὸ σκοπό της. Τρεῖς φορὲς στὸ διάστημα τῆς ζωῆς της ἀνανέωσε τὴν τέχνη της καὶ τὶς τρεῖς φορὲς μὲ ἀπόλυτη ἐπιτυχία.

SER

Τὰ Γράμματα καὶ ἡ Τέχνη

Τρία νέα βιβλία

«De profundis» συλλογὴ ποιημάτων τοῦ κ. Κούλη Ἀλέπη. Ὁ ποιητής μας ἔχει δώσει ἤδη ἄλλα δύο βιβλία: τοὺς «Ἐρημικοὺς περιπάτους», ποιήματα, καὶ τὴ «Μήδεια» τοῦ Εὐριπίδη μεταφρασμένη σὲ στίχους. Ἡ κάπως λιγοστὴ αὐτὴ παραγωγή, ἁπλωμένη σὲ ἀρκετὸ διάστημα χρόνου, μαρτυρεῖ ἐπιφύλαξη καὶ περισυλλογή. Ὁ κ. Κούλης Ἀλέπης εἶνε φανερό, πὼς δὲν ἐξουσιάζεται ἀπὸ τὴν ἀνάγκη τῆς εὐκολης ἐπιτυχίας· κατέχει καὶ τὴν αἴσθηση τοῦ μέτρου καὶ τὴ δίψα τῆς προσεκτικῆς ἀναζητήσεως καὶ τὴν ἰσορροπημένη ἀντίληψη τῆς ποιητικῆς δημιουργίας. Χρησιμοποιεῖ τὰ ἐκφραστικά του μέσα μὲ περίσκεψη καὶ προσπαθεῖ νὰ προσφέρῃ στὴν αἰσθητική μας χαρὰ κομμάτια δουλεμένα μὲ εἰλικρίνεια καὶ προερχόμενα ἀπὸ πραγματικὸ πλοῦτο ἐσωτερικῆς ζωῆς δὲν εἶμαι βέβαιος, ἂν πάντοτε τὸ κατορθώνῃ. Κι' ἐνισχύουν τὴν ἀμφιβολία μου στίχοι σὰν αὐτούς, ποὺ βρίσκει ὁ ἀναγνώστης στὸ πρῶτο ποίημα τῆς συλλογῆς, τὸ «De profundis», σιγηλὰ παράπονα καὶ ξεσπάσματα ἀποκαρτερήσεως καὶ ἀλγεινῆς ἀπαισιοδοξίας, ποὺ δὲν ταιριάζουν οὔτε στὴν ἡλικία, οὔτε στὴν ἰδιοσυγκρασία, φαντάζομαι, τοῦ κ. Κούλη Ἀλέπη. Ἡ παρατήρηση αὐτὴ δὲ θὰ εἶχε καμμιὰ σημασία, ἂν ἡ λυρικὴ ποίηση δὲν ἦταν δημιουργία ὁλωσδιόλου ἐξ ὑποκειμένου, ὥστε νὰ ἐπιτρέπεται νὰ ζητήσῃ ὁ ἀναγνώστης ἀπὸ τὸν ποιητὴ μονάχα κομμάτια «βεβιωμένου» οἴστρου. Ὀλοφυρμοὶ σὰν τὴν «Ἀποκαρδίωση», γιὰ νὰ φέρω ἕνα ἄλλο παράδειγμα τῆς σελ. 28:

> Ἄνθρωπε μαῦρε, δέρνεσαι φριχτὰ μερονυχτὶς
> καὶ λές: αὐτὸ μοῦ χρειάζεται καὶ σκέφτεσαι: αὐτὸ νἄχα!
> Καὶ διόλου δὲ στοχάζεσαι πὼς γιὰ νὰ βολευτῇς
> θὰ σ' ἔφταναν, πολύπραγε, τρεῖς πήχες γῆς μονάχα.—

γιὰ νἆνε εἰλικρινεῖς, πρέπει νὰ προέρχωνται ἀπὸ μιὰ πραγματικὰ σακατεμένη ζωή, ποὺ προσπαθεῖ νὰ δώσῃ μορφὴ στὴν ἀγωνία της καὶ νὰ προεκτείνῃ τὴν ὕπαρξή της διὰ μέσου τῆς καλλιτεχνικῆς δημιουργίας. Ἄλλως τε, ὅπως καὶ νἄχῃ τὸ πρᾶγμα, νομίζω πὼς ἡ ἀπαισιοδοξία καὶ ὁ πεισιθανατισμὸς εἶνε μία μόδα, ποὺ πρέπει πιὰ νὰ περάσῃ. Καὶ τοῦτο χωρὶς νὰ κατακρίνω προκαταβολικὰ τὴν τραγικὴ προσωπικότητα, ποὺ μπορεῖ νὰ παρουσιασθῇ καὶ νὰ δώσῃ λυρικὴ ἔκφραση ἀριστοτεχνικὴ στὸ ἐσωτερικό της δρᾶμα ἢ τὴν εὐγενικὴ μελαγχολία, ποὺ συχνὰ παρουσιάζεται τόσο δεμένη μὲ τὴν ὑπόσταση τοῦ λυρικοῦ στίχου.

Ἀπηχήσεις ἐπιδράσεων συναντιοῦνται ἐδῶ κι' ἐκεῖ στὰ ποιήματα τοῦ κ. Κούλη Ἀλέπη. Μὰ ὁ γενικός των τόνος εἶνε ἐξαιρετικὰ συμπαθητικός: δὲν ὑπάρχει οὔτε ἐκζητημένη πρωτοτυπία οὔτε ρητορεία ἀταίριαστη οὔτε ἐπιφανειακὴ φιλοσοφία, οὔτε ἀσυλλόγιστη μίμηση ξένων προτύπων. Βέβαια, ὁ Κούλης Ἀλέπης δὲν μᾶς ἔδωσε ἀκόμα τὸ «ποίημά» του. Μὰ τὸ βιβλίο του περιέχει ἀρκετὰ μικρὰ κατορθώματα, ποὺ δὲν μποροῦμε νὰ παραβλέψουμε. Τὸ «Μανιάτικο» εἶνε ἕνα ἀπ' αὐτά:

> Χτύπα, καμπάνα μου γλυκειά,
> καὶ σύναξε ὅλον τὸ Λευκιὰ
> νὰ κλάψῃ τὸ λεβέντη,
> ποὺ ἄνομη σφαῖρα ξαφνικὰ
> τοῦ θέρισε τὰ σωθικά,
> στῆς Ἀρχοντο-δημόνυφης τὸ γλέντι.
>
> Νὰ μαζωχτοῦνε οἱ κοπελλιές,
> μαυρομαλλοῦσες καὶ ξανθές,
> στὸ σπίτι, στὴν αὐλὴ του,
> μὲ νεκρολούλουδα ἀγκαλιές,
> βασιλικοὺς καὶ μυρωδιὲς
> νὰ ράνουν τ' ἀξεθύμαστο κορμί σου.
>
> Νάρθῃ μαζὶ κ' ἕνα ἀρφανό,
> νάρθῃ ἡ γαλιάντρα ἡ Μαργαρὼ
> νὰ ἰδῇ τὸ παλληκάρι,
> ποὺ τὴν τραγούδαε τὸ φτωχό,
> μὲ τὸ μπουζούκι ἀπ' τὸ στενὸ
> τὶς γαλανὲς νυχτιὲς μὲ τὸ φεγγάρι...
>
> Χτύπα, μὴν τύχῃ καὶ στερνὰ
> τὤχομε βάρος στὴν καρδιὰ
> καὶ ξένοι καὶ δικοί του,
> πὼς ἀπ' ἀγροίκητη ἀπονιὰ
> κι' ἀπὸ δική μας ἀμυαλιὰ
> μίσεψε δίχως τὸ φιλὶ νὰ πάρῃ ἀπ' τὴν καλή του.

Οἱ μεταφράσεις ποὺ συμπληρώνουν τὸ βιβλίο τοῦ κ. Ἀλέπη ἀποτελοῦν δεῖγμα προσεκτικῆς ἐργασίας.

* * *

«13 διηγήματα» ἐπιγράφεται τὸ βιβλίο, ποὺ τύπωσε ὁ νέος κ. Ἄλκης Κ. Τροπαιάτης. Εἶνε ἱστορίες τῆς χαμοζωῆς, μικρὲς χαρές, μικρὲς πίκρες καὶ σπαραγμοί, κομμάτια ἀπὸ τὴ ζωὴ ποὺ ξετυλίζει τὰ καθημερινά της περιστατικὰ μπροστὰ στὰ μάτια μας. Ὁ διηγηματογράφος κοιτάζει τοὺς ἀνθρώπους του μὲ ἐπιείκεια, μὲ καλωσύνη καὶ μὲ συμπάθεια, προσπαθεῖ νὰ τοὺς καταλάβῃ καὶ τοὺς δίνει στὸν ἀναγνώστη του μὲ ὕφος στρωτό, χωρὶς σπουδαῖες ἐξάρσεις, χωρὶς μνημειώδεις φράσεις, μὲ κάποια ποίηση, μὲ κάποια κρυμμένη εἰρωνικὴ διάθεση ποῦ καὶ ποῦ, μὲ ψυχογραφικὴ ἱκανότητα, ποὺ μπορεῖ νὰ φτάσῃ ἀργότερα σὲ σχεδὸν ἀπροσδόκητα ἀποτελέσματα. Τὸ βιβλίο του εἶνε πολὺ συχνὰ εὐχάριστο κι ἀπὸ τὴν πρώτη ὡς τὴν τελευταία γραμμὴ του συμπαθητικό. Συμπαθητικὸ κυριώτατα, γιατὶ ὁ πεζογράφος πορεύεται μὲ τὴ δύναμή του καὶ δὲν ἀγαπᾷ τὰ μεγάλα βήματα, ποὺ συνήθως μεταβάλλονται σὲ μεγάλες ἀνοησίες. Εἶνε παρατηρητικὸς κι' ἔχει ἐσωτερικὸ πλοῦτο. Παίρνω τὸ βιβλίο του σὰν μιὰ ἀρχὴ κι' ἐκφράζω τὴν καλύτερη ἐλπίδα. Σημειώνω μάλιστα μὲ κάποιο ξάφνισμα, πὼς ἕνα διήγημά του, «Ὁ μπάρμπα Μηνᾶς στὸν παράδεισο», ποὺ εἶνε ἴσως τὸ καλύτερο κομμάτι τῆς συλλογῆς, ὅσο καὶ νὰ θυμίζῃ τόσο ἔντονα τὸ ἀνάλογο διήγημα τοῦ Μὰρκ Τουαίν, εἶνε γραμμένο στὰ 1927. Πότε πρόφτασε αὐτὸ τὸ νέο παιδὶ νὰ τὸ γράψῃ; Ἡ «Δεσποινιώ» ἐπίσης εἶνε μιὰ πολὺ ἀξιόλογη σύνθεση, γεμάτη πραγματικὴ συμπόνια, ἕνα μικρὸ δρᾶμα δοσμένο μὲ ἁπλότητα καὶ εἰλικρίνεια, ποὺ θὰ τὸ ζήλευαν πολλοὶ φημισμένοι πεζογράφοι μας. Ὑπάρχουν πολλὲς μικρὲς ἀνθρώπινες τραγωδίες, σὰν τὴν «Κούνια» καὶ σὰν τὸ «Πῶς ἀγάπησα τὸν πατέρα μου» μέσα στὸ βιβλίο τοῦ κ. Τροπαιάτη. Δὲ θὰ μποροῦσα τίποτε καλύτερο νὰ τοῦ πῶ ἀπὸ τὸ ὅτι βρίσκεται στὸ δρόμο του· ἂς περπατήσῃ μὲ τὰ ἴδια συλλογισμένα βήματα καὶ δὲ θὰ χάσῃ.

* * *

Εἶμαι πολὺ λυπημένος ποὺ δὲν μπορῶ νὰ πῶ τὰ ἴδια πράγματα γιὰ τὰ «Χρυσὰ γοβάκια», τὰ νέα διηγήματα τῆς κ. Λιλῆς Πριονιστῆ. Προσπάθησα μὲ τὴ θερμότερη προσοχὴ τοῦ κόσμου ν' ἀνακαλύψω μέσα στὸ βιβλίο της σελίδες πραγματικῆς τέχνης, μὰ δὲν τὸ κατώρθωσα. Ἂν ἐξαιρέσῃ κανεὶς ἕνα διήγημα «Τὸ θαῦμα», ποὺ εἶνε μιὰ ὁλοζώντανη ἠθογραφικὴ σύνθεση, ὅλες οἱ ἄλλες ἱστορίες τῆς κ. Πριονιστῆ θυμίζουν μὲ τὸν παραστρατημένο τους ρωμαντισμὸ πανάρχαια μελοδράματα καὶ λαϊκὰ περιοδικά. Δὲν ξέρω, ἂν ἀπευθύνεται σ' ἕνα ὡρισμένο, ἁπλοϊκὸ φυσικά, κοινὸ ἡ κ. Λιλὴ Πριονιστῆ. Γιατὶ μόνο ἕνα τέτοιο κοινὸ θὰ μποροῦσε ν' ἀνεχθῇ τίτλους σὰν αὐτούς: «Ἐγὼ τὴ σκότωσα!...» καὶ «Κάλλιο φόνισσα.... παρὰ ἄτιμη!» καὶ ἀνάλογα σὲ περιεχόμενο διηγήματα. Νομίζω ἀκόμα, πὼς ἡ κυριώτερη ἀδυναμία τῆς πεζογράφου βρίσκεται στὴ συγκρότηση τοῦ «μύθου». Καὶ πὼς ἡ δίψα τῆς ἐπιφανειακῆς τραγικότητος τὴν παρασύρει σὲ ἀστοχήματα.

Ι. Μ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ

Ἀπὸ σήμερον εἰς τὴν 2αν σελίδα

ἀρχίζει ἡ δημοσίευσις τοῦ ἀστυνομικοῦ μυθιστορήματος εἰς εἰκόνας τοῦ διασήμου συγγραφέως Ἔντγαρ Οὐάλλας

Οἱ «Κόκκινοι Ἄσσοι»

Πρόκειται περὶ μιᾶς μυθιστορηματικῆς περιπετείας μὲ ἄπειρα ἀπρόοπτα καὶ μυστήριον ποὺ κρατεῖ ἀδιάπτωτον τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ ἀναγνώστου μέχρι τῆς τελευταίας σκηνῆς.

ΕΙΣ ΤΟ ΠΕΡΙΘΩΡΙΟΝ ΤΩΝ ΓΕΓΟΝΟΤΩΝ

Ἐκ τοῦ ἀνακοινωθέντος τὸ ὁποῖον ἐδημοσιεύθη προχθές, μετὰ τὴν λῆξιν τῶν ἐργασιῶν τοῦ Συμβουλίου τῆς Μικρᾶς Ἀντάντ, καθὼς καὶ ἐκ τῶν σχετικῶν πληροφοριῶν αἱ ὁποῖαι ἔφθασαν μέχρι τῆς δημοσιότητος, συνάγεται ὅτι οἱ συσκεφθέντες εἰς τὸ Βελιγράδιον κατέβαλον πᾶσαν προσπάθειαν διὰ τὴν ἐνίσχυσιν καὶ ἑδραίωσιν τοῦ ὀργανισμοῦ τούτου καὶ διὰ τὴν τόνωσιν τοῦ ρόλου του ὡς παράγοντος εἰρήνης καὶ ἀσφαλείας ἐν τῇ μέσῃ καὶ νοτιοανατολικῇ Εὐρώπῃ. Αἱ ἀπαισιόδοξοι προβλέψεις διεψεύσθησαν καὶ ἡ Μικρὰ Ἀντὰντ ἐξῆλθεν ἀλώβητος ἐκ τῆς τελευταίας διασκέψεως, μολονότι τινὰ τῶν προβλημάτων ἅτινα τὴν ἀπησχόλησαν ἦσαν ἀρκετὰ ἀκανθώδη. Ἡ ἔγκρισις τοῦ ἰταλογιουγκοσλαυϊκοῦ καὶ τοῦ βουλγαρογιουγκοσλαυϊκοῦ συμφώνου ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου, συνέβαλεν εἰς τὴν διάλυσιν τῶν σκέψεων αἱ ὁποῖαι εἶχον δημιουργηθῆ ὡς πρὸς τὴν ἐπίδρασιν τὴν ὁποίαν θὰ εἶχον τὰ δύο ταῦτα σύμφωνα ἐπὶ τῆς συνοχῆς τῆς Μικρᾶς Ἀντάντ. Ἐπὶ πλέον ἡ ἀπόρριψις τοῦ λεγομένου «γαλλοτσεχοσλοβακικοῦ συμφώνου» περὶ συνάψεως στρατιωτικοῦ συμφώνου γενικεύοντος τὰς ὑποχρεώσεις τῆς Μικρᾶς Ἀντάντ, ἀποτελεῖ ἕτερον σημαντικὸν γεγονὸς τῶν ἐργασιῶν τῆς Διασκέψεως τοῦ Βελιγραδίου. Διότι καταδεικνύεται οὕτως ὅτι τὸ δημιουργηθὲν μεταπολεμικῶς σύστημα συμμαχιῶν ὑφίσταται μίαν χαλάρωσιν, ἐνῷ παραλλήλως συντελοῦνται σοβαραὶ ζυμώσεις εἰς τὴν κεντρικὴν καὶ ἀνατολικὴν Εὐρώπην, γεγονὸς τὸ ὁποῖον «ἀπεγοήτευσε» τὴν Γαλλίαν, κατὰ τὴν ἔκφρασιν τοῦ γαλλικοῦ Τύπου. Ὁπωσδήποτε, ἡ ὁμόφωνος διακήρυξις τῶν τριῶν Κρατῶν, ἡ διατυπωθεῖσα εἰς τὸ ἐκδοθὲν ἀνακοινωθέν, διὰ τὴν σταθερότητα τῆς Μικρᾶς Ἀντάντ καὶ τὴν προσήλωσίν της εἰς τὴν Κ. Τ. Ε., ἀποτελεῖ μίαν ἀκόμη παρήγορον ἔνδειξιν ὑπὲρ τῆς εἰρήνης, ἡ ὁποία τόσους κινδύνους ἀντιμετωπίζει σήμερον.

* * *

Αἱ κοινωνικαὶ τῆς ὑποχρεώσεις

Συμφώνως πρὸς τὰ στοιχεῖα τῆς ἀναγνωσθείσης εἰς τὴν προχθεσινὴν τακτικὴν συνέλευσιν τῶν μετόχων τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ἐκθέσεως τοῦ Διοικητοῦ αὐτῆς κ. Δροσοπούλου, τὸ σύνολον τῶν παρὰ τῇ Τραπέζῃ καταθέσεων ἀνήρχετο κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου εἰς 10.102 ἑκατομ. δραχμῶν. Τὸ ποσὸν τοῦτο ἀντιπροσωπεύει κατ' ἐξοχὴν κοινωνικὸν καὶ ἐθνικὸν κεφάλαιον, ὅπως εἶνε αἱ καταθέσεις τῆς ἑλληνικῆς παραγωγῆς καὶ ἐργασίας, τῶν νομικῶν προσώπων δημοσίου καὶ ἰδιωτικοῦ δικαίου, τὰ κληροδοτήματα κλπ. Εἶνε δὲ λίαν εὐχάριστος ἡ διαπιστουμένη αὔξησις τῶν κεφαλαίων ταύτων, κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος, κατὰ 143 ἑκατομμύρια δραχμῶν. Ἡ αὔξησις αὕτη ἀποτελεῖ τὴν καλυτέραν ἀπόδειξιν ἀφ' ἑνὸς ὅτι ὁ ρόλος τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης εἰς τὴν οἰκονομικὴν ζωὴν τῆς χώρας γίνεται συνεχῶς σπουδαιότερος καὶ ἀφ' ἑτέρου ὅτι αὐξάνει προοδευτικῶς ἡ πρὸς τὴν τράπεζαν ἐμπιστοσύνη τῆς ἑλληνικῆς κοινωνίας. Ἀλλ' ἐκ τῆς αὐτῆς διαπιστώσεως προκύπτει ὁ κοινωνικὸς χαρακτὴρ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, ἡ ὁποία, μακρὰν τοῦ ν' ἀποτελῇ ἁπλῆν ἰδιωτικὴν ἐπιχείρησιν, παρίσταται ὡς ὁ φορεὺς βαρυτάτων κοινωνικῶν ὑποχρεώσεων, τῶν ὁποίων βεβαίως ἔχουν ἐπίγνωσιν οἱ διοικοῦντες αὐτήν.

* * *

Ἡ κτηματικὴ πίστις

Ἀπὸ τὴν ἰδίαν ἔκθεσιν τοῦ κ. Διοικητοῦ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης πληροφορούμεθα ὅτι κατὰ τὴν 31ην Δεκεμβρίου 1936 ἡ Τράπεζα εἶχε διαθέσει εἰς ἐμπορικὰς μὲν ἐργασίας 5.570 ἑκατομμύρια, εἰς χορηγήσεις δὲ πρὸς γεωργούς, κτηματίας καὶ γεωργ. συνεταιρισμοὺς μόλις 94 ἑκατομμύρια καὶ εἰς δάνεια πρὸς νομικὰ πρόσωπα 1.323 ἑκατομμύρια δραχμῶν. Ἐκ τῶν ἀριθμῶν τούτων πιστοποιεῖται ὅτι αἱ ὡς ἄνω τρεῖς σπουδαιότεραι κοινωνικαὶ διαθέσεις τῶν ὑπὸ τῆς Τραπέζης διαχειριζομένων χρημάτων, ἀποτελοῦσαι ἐν συν-

Θεάματα

(Ἀπογευματιναὶ Ἑσπεριναί)

ΒΑΣΙΛΙΚΟΝ. 5.30 καὶ 10 μ.μ. «Πόθοι κάτω ἀπὸ τὶς λεῦκες».
ΑΛΙΚΗΣ. «Ὁ Παπαφλέσσας».
ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ. «Οἱ δυὸ Ἄγγελοι».
ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ. «Ὅπως ἀγαπᾶτε», τοῦ Σαίξπηρ.
ΜΟΝΤΙΑΛ. «Τὸ τρελλοκόριτσο».
ΟΛΥΜΠΙΑ. (Ἑλλην. Μελόδραμα). 6 ½ μ. μ. «Ριγολέττος».
ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ (Θίασ. Κυριακοῦ). «Οἱ ἀπάχηδες τῶν Ἀθηνῶν».

Κινηματογράφοι

ΑΤΤΙΚΟΝ. «Ἡ πόλις τῆς ἁμαρτίας».
ΑΠΟΛΛΩΝ. «Οἱ δύο μάγκες».
ΑΛΑΜΠΡΑ. «Παρίσι - Πετρούπολις» καὶ «Ἀκροβάται».
ΒΡΕΤΑΝΝΙΑ. «Πειρασμός».
ΙΝΤΕΑΛ. «Ἐπέλασις ἐλαφρᾶς ταξιαρχίας».
ΟΡΦΕΥΣ. «Ἡρωϊκὲς καρδιές».
ΠΑΛΛΑΣ. (Μετ.). «Ὁ ἔρως ὁδηγός».
ΠΑΝΘΕΟΝ. «Ἔγκλημα ἢ αὐτοκτονία;».
ΡΕΞ. «Ἡ πόλις τῆς ἁμαρτίας».
ΣΙΝΕΑΚ. Ἐπίκαιρα κλπ. ἀπὸ 10 π.μ.
ΣΠΛΕΝΤΙΤ. «Παρισινὴ ζωή».
ΤΙΤΑΝΙΑ. «Ὅταν μιλᾷ ἡ καρδιά».
ΙΡΙΣ. «Μιχαὴλ Στρογγώφ».
ΚΟΣΜΟΠΟΛΙΤ. «Μὴ κοιμηθῇς πρὶν σὲ φιλήσω».
ΟΥΦΑ. «Ἀνοιξιάτικες ἀγάπες».
ΑΡΗΣ. «Σὺ εἶσαι ἡ εὐτυχία μου».
ΑΤΘΙΣ. «Τὸ ὄραμα τοῦ Μάγερλιγκ».
ΑΘΗΝΑΪΚΟΝ. «Σπασμένες ἁλυσίδες».
ΕΛΛΑΣ. «Ὁ μυστηριώδης κ. Βόγκ».
ΜΟΝ ΣΙΝΕ. «Γκαρσόν».
ΜΑΖΕΣΤΙΚ. «Λευκὸν φορτίον».
ΠΑΛΛΑΣ (Παγκρ.). «Λουΐ Παστέρ».
ΡΟΖΙΚΛΑΙΡ. «Μπετόβεν».

Πειραιῶς καὶ Προαστίων

ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ (Πειρ.). Θίασος Πρινέα. Ἀπογ. «Ἀθήνα καὶ χωριό». Ἑσπερ. «Τὰ βάσανα τοῦ Καρδερίνα».
ΚΑΠΙΤΟΛ. «Κατηγορουμένη εἶσαι ἀνήλικη;».
ΠΑΛΛΑΣ. «Ὁ πρίγκιψ τῶν δολλαρίων».
ΣΠΛΕΝΤΙΤ. «Ὁ κῆπος τοῦ Ἀλλάχ».
ΧΑΪ-ΛΑΪΦ. «Ὁ ἔνοχος».

Διευθυντὴς τοῦ Τυπογραφείου
Ἐμμανουὴλ Γ. Κασιμάτης
Μηθύμνης — Μοσχονησίων 19

ὅλῳ ποσὸν 6.987 δραχμῶν, μόλις ἀντιπροσωπεύουν τὰ 60 % περίπου τῶν παρὰ τῇ Τραπέζῃ καταθέσεων. Πιστοποιεῖται ἐπίσης ὅτι ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα ἐπιδίδεται, σχεδὸν ἀποκλειστικῶς, εἰς τὸν κλάδον τῆς ἐμπορικῆς καὶ βιομηχανικῆς πίστεως, ἐνισχύουσα τὸ ἐμπόριον καὶ τὴν βιομηχανίαν τῆς χώρας. Ὁμολογοῦμεν ὅμως ὅτι προκαλεῖ κάποιαν ἀπογοήτευσιν τὸ γεγονὸς ὅτι εἰς τὴν γεωργικὴν καὶ κτηματικὴν πίστιν μόλις 94 ἑκατομμύρια, ἤτοι ποσὸν αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ ἀσήμαντον, διέθεσεν ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα. Καὶ ἂν δύναται νὰ ἰσχυρισθῇ τις ὅτι τὴν ἀγροτικὴν πίστιν ἀσκεῖ πλέον ἡ κρατικὴ Ἀγροτικὴ Τράπεζα, παραμένει ὅμως καὶ πάλιν ἄνευ ἐξηγήσεως τὸ πῶς εἰς χώραν μικροϊδιοκτητῶν καὶ κτηματιῶν, ὡς ἡ Ἑλλάς, δὲν ἀσκεῖται εὐρύτερον, συστηματικώτερον, μὲ ἀφθονώτερα χρηματικὰ μέσα, ἡ κτηματικὴ πίστις. Ἡ στενῶς τραπεζικὴ ἀντίληψις, ὅτι ὁ τομεὺς οὗτος τῆς οἰκονομικῆς ζωῆς δὲν παρουσιάζει δυνατότητας ἐξαιρετικῶν κερδῶν, ὑποχωρεῖ πρὸ τῆς εὐρυτέρας κοινωνικῆς ἀπόψεως, ὅτι ἡ τάξις τῶν ἰδιοκτητῶν καὶ τῶν κτηματιῶν, ἡ δοκιμάζουσα τὰς συνεπείας τῆς οἰκονομικῆς κρίσεως καὶ τῶν νομισματικῶν διακυμάνσεων, δικαιοῦται ἰδιαιτέρας ἐκ μέρους τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης στοργῆς, τὴν ὁποίαν εὐχόμεθα καὶ ἐλπίζομεν νὰ ἴδωμεν ἐμπράκτως ἐκδηλουμένην κατὰ τὸ παρὸν ἔτος.

* * *

Οἰκοδομικὴ ἀναρχία

Εἶνε ἐκπληκτικὸν ὅτι εἰς ὅλον αὐτὸν τὸν οἰκοδομικὸν ὀργασμόν, ποὺ παρατηρεῖται εἰς τὰς Ἀθήνας, ματαίως θ' ἀναζητήσῃ κανεὶς κάποιαν προσπάθειαν ρυθμοῦ, ἢ καὶ ἁπλῶς καλαισθησίας. Ἁπλαῖ ἀντιγραφαί— κατὰ τὸν χειρότερον ἢ προχειρότερον, πολλάκις, τρόπον— ὕψωσις ἐπιφανειῶν χωρὶς καμμίαν συσχέτισιν μὲ τὰ πέριξ, μὲ τὴν ἑλληνικὴν φύσιν καὶ τὰς ἑλληνικὰς συνθήκας, δουλικὴ μίμησις ξένων προτύπων μὲ πλήρη παραγνώρισιν τῶν ἑλληνικῶν συνηθειῶν καὶ τῶν ὅρων τῆς οἰκογενειακῆς μας ζωῆς, ἡ ὁποία, ἐπὶ τέλους, ἀποτελεῖ μίαν πραγματικότητα, ποὺ καλεῖται νὰ ὑπηρετήσῃ ἡ ἀρχιτεκτονική, πάντα ταῦτα ἀποτελοῦν τὰς ἐκδηλώσεις μιᾶς οἰκοδομικῆς νόσου, τῆς ὁποίας πρῶτοι συντελεσταὶ εἶνε οἱ μηχανικοὶ καὶ οἱ ἀρχιτέκτονες. Καὶ μέσα εἰς τὸν κυκεῶνα αὐτὸν τῶν ξενικῶν ἀντιγραφῶν καὶ τῶν ἀπροσαρμόστων καὶ ἀκαλαισθήτων ὄγκων, ἀγάλλεται ἡ ψυχὴ τῶν θεατῶν ὅταν συναντήσῃ κάπου τὴν προσπάθειαν μιᾶς ἰδιαιτέρας ἀρχιτεκτονικῆς ἐκφράσεως τῆς ἑλληνικῆς ζωῆς...

* * *

Τὰ δρομολόγια τῶν αὐτοκινήτων

Ἡ ἔξοδος τῶν συμπολιτῶν πρὸς τὴν ἐξοχὴν κατὰ τὰς Κυριακάς, ἐπαναληφθεῖσα μὲ τὴν ἔλευσιν τῆς ἀνοίξεως, ἐπιβάλλει τὴν λῆψιν μέτρων ὅσον ἀφορᾷ τὰ δρομολόγια τῶν αὐτοκινήτων. Διότι, ὡς μᾶς καταγγέλλεται, παρετηρήθη ὅτι αὐτοκίνητα, ἐκ τῶν ἐκτελούντων τὴν συγκοινωνίαν Ἀθηνῶν μὲ τὰ πέριξ ἐξοχικὰ κέντρα, μολονότι πληρωθέντα ἡμίσειαν ὥραν πρὸ τῆς κεκανονισμένης διὰ τοῦ δρομολογίου ὥρας ἀναχωρήσεως των, κρατοῦν τὸν κόσμον ἐν ἀναμονῇ μέχρι τῆς ὥρας αὐτῆς. Εἰς ἄλλας περιπτώσεις, ἀντιθέτως, παρετηρήθη καθυστέρησις πέραν τῆς κεκανονισμένης ὥρας. Φρονοῦμεν, λοιπόν, ὅτι τοὐλάχιστον κατὰ τὰς Κυριακάς, καλὸν εἶνε νὰ ὑπάρχῃ μία στενωτέρα ἐποπτεία, διευκολύνουσα τοὺς ἐκδρομεῖς, οἱ ὁποῖοι ἀντὶ μυρίων οἰκονομικῶν δυσχερειῶν ἀναζητοῦν εἰς τὴν ἐξοχὴν ἀνάπαυσιν ἐκ τῶν κόπων τῆς ἑβδομάδος καὶ ἀνανέωσιν τῶν δυνάμεών των.

Οἱ Ἕλληνες τῆς Ἀμερικῆς

Τὸ δημοσιευόμενον εἰς ἄλλην στήλην τηλεγράφημα περὶ ἐνθουσιώδους ἑορτασμοῦ τῆς ἐθνικῆς ἑορτῆς ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ ὑπὸ τῶν ἐκεῖ ὁμογενῶν καὶ τῶν ἐκδηλώσεων ὑπὲρ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως καὶ τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ αἵτινες ἐγένοντο κατ' αὐτήν, πληρώνει χαρᾶς ὅλας τὰς ἑλληνικὰς καρδιάς. Διότι ἀποτελεῖ μίαν ἐπὶ πλέον ἀπόδειξιν, εἰς τὰς μυρίας ἄλλας, ὅτι οἱ Ἕλληνες, χωριζόμενοι δι' ὠκεανῶν ἀπὸ τὴν πατρίδα των, ἐργαζόμενοι καὶ εὐημεροῦντες εἰς τὴν ξένην, ἠγάπησαν μέν, βεβαίως, τὸν τόπον, ὁ ὁποῖος παρέχει εἰς αὐτοὺς τὰ ὑλικὰ μέσα τῆς ζωῆς, ἀλλὰ δὲν ἐλησμόνησαν οὐδὲ πρὸς στιγμὴν τὴν μεγάλην Μητέρα. Ἡ σκέψις τῶν στρέφεται πάντοτε πρὸς τὴν ὡραίαν γενέτειραν καὶ ἡ καρδιά των πάλλεται πάντοτε ἀπὸ τὰ ὑψηλότερα ἐθνικὰ ἰδανικά.

Ἕν ἵδρυμα

Ὅσοι παρέστησαν χθὲς εἰς τὰ ἐγκαίνια τοῦ Νηπιαγωγείου Νέας Ἰωνίας, εἶχαν τὴν εὐκαιρίαν νὰ θαυμάσουν ἕνα πραγματικῶς πολιτισμένον καὶ κοινωφελὲς ἵδρυμα ὅμοιον τοῦ ὁποίου εἰς ἐγκαταστάσεις καὶ τρόπον λειτουργίας, δὲν ὑπάρχει ἀσφαλῶς ἐν Ἑλλάδι. Ἐκεῖ μέσα εἰς ἕνα ὑγιεινότατον περιβάλλον, θὰ διαιτῶνται, θὰ διδάσκωνται καὶ θὰ παρακολουθοῦνται ἰατρικῶς καθ' ἡμέραν 120 παιδάκια τῶν ὁποίων αἱ μητέρες ἐργάζονται, καὶ συνεπῶς δὲν ἠμποροῦν νὰ φροντίζουν διὰ τὴν διαπαιδαγώγησιν καὶ τὴν ἐν γένει ἀνατροφήν των. Τὸ νηπιαγωγεῖον αὐτό, ἐν ἐκ τῶν πολλῶν τὰ ὁποῖα συντηρεῖ ἐν Ἑλλάδι τὸ Πατριωτικὸν Ἵδρυμα, θὰ πρέπῃ ἀσφαλῶς νὰ χρησιμεύσῃ ὡς ὑπόδειγμα διὰ τὰ νέα τὰ ὁποῖα θὰ ἱδρυθοῦν, καὶ τὰ ἐγκαίνιά του ὡς ἀφορμὴ παρωτρύνσεως καὶ τῶν ἰδιωτῶν καὶ τοῦ κράτους εἰς ἐνίσχυσιν τῆς προσπαθείας αὐτῆς τῆς τόσον συντελεστικῆς εἰς τὴν ἠθικὴν καὶ σωματικὴν ἐξυγίανσιν τῆς νέας γενεᾶς μας.

ΤΟ
ΣΙΝΕΑΚ
Σᾶς προσφέρει
ΑΠΟ ΑΥΡΙΟΝ
ΝΕΟΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ
πλούσιον καὶ ὡραιότατον

Η ΜΑΝΙΑ ΤΗΣ ΜΟΤΟΣΥΚΛΕΤΤΑΣ
Ἐπικίνδυνοι ἀναβάσεις, πηδήματα εἰς τὴν θάλασσαν ἀπὸ ὕψους 5 μέτρων καὶ ἄλλαι ἐπιδείξεις τοῦ περιφήμου πρωταθλητοῦ ΜΟΣΜΑΝ!

ΤΣΙΓΓΑΝΙΚΗ ΒΡΑΔΥΑ
χρωματιστὸ φίλμ ἀπὸ τὴ ζωὴ τῶν Ρώσων Τσιγγάνων μὲ τὰ παθητικὰ τραγούδια των, τοὺς χορούς των καὶ τὶς φαντασμαγορικὲς βραδυές των.

ΑΠΟ ΜΑΣΣΑΛΙΑΣ ΕΙΣ ΚΕΫΛΑΝΗΝ
Ἕνα μαγευτικὸ ταξίδι στὸ ἐξωτικὸ νησὶ τῶν λουλουδιῶν

ΟΙ ΑΚΡΟΒΑΤΑΙ
Χαριτωμένο Μίκυ - Μάους
ΚΑΙ, ΟΠΩΣ ΠΑΝΤΟΤΕ, ΟΛΑ ΤΑ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΕΠΙΚΑΙΡΑ ΝΕΑ

ΤΙΜΑΙ
Τὰς καθημερινὰς
Ἀπὸ 10— 4 μ. μ. Δρχ. 8
Ἀπὸ 4—12 μ. μ. » 10
Τὰς Κυριακὰς καὶ Ἑορτὰς
Ἀπὸ 10— 2 μ. μ. Δρχ. 9
Ἀπὸ 2—12 μ. μ. » 12
ΚΑΘ' ΕΚΑΣΤΗΝ ΣΥΝΕΧΩΣ
ΑΠΟ ΤΗΣ 10 π. μ.

ΑΠΟ ΠΡΩΪΑΣ ΕΙΣ ΠΡΩΪΑΝ

ΕΝΤΓΑΡ ΟΥΛΛΑΣ 1ον.-ΟΙ «ΚΟΚΚΙΝΟΙ ΑΣΣΟΙ»

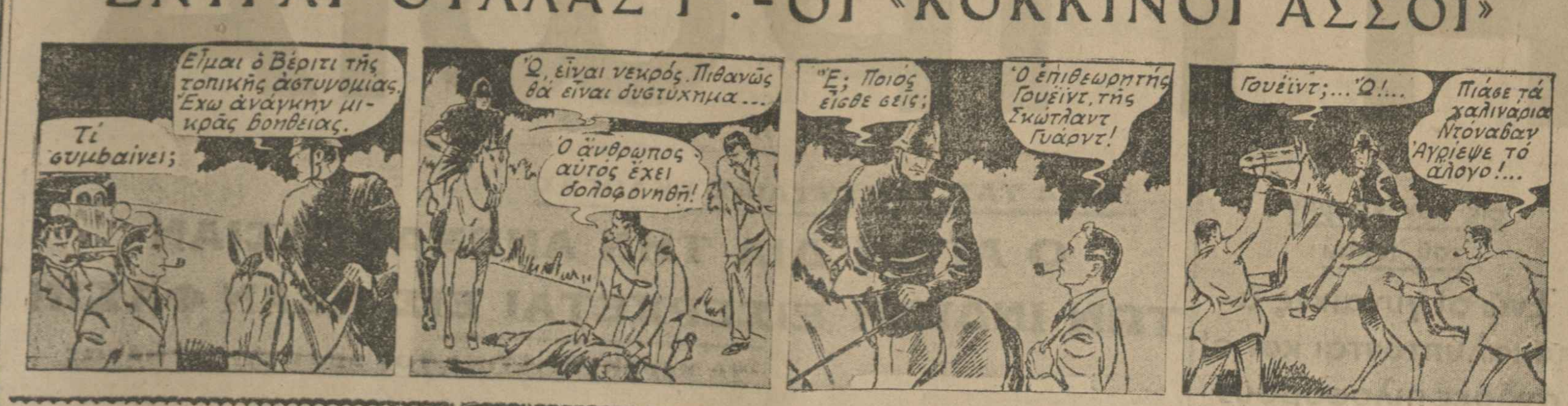
Εἶμαι ὁ Βέριτι τῆς τοπικῆς ἀστυνομίας. Ἔχω ἀνάγκην μικρᾶς βοηθείας.
Τί συμβαίνει;
Ὤ, εἶναι νεκρός. Πιθανῶς θὰ εἶναι δυστύχημα...
Ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς ἔχει δολοφονηθῆ!
Ἔ; Ποιὸς εἶσθε σεῖς;
Ὁ ἐπιθεωρητὴς Γουέϊντ, τῆς Σκώτλαντ Γυάρντ!
Γουέϊντ;... Ὤ!...
Πιάσε τὰ χαλινάρια Ντόναβαν Ἀγρίεψε τὸ ἄλογο!...

Προσφορὰ καὶ ζήτησις

Ἀνάμεσα στὶς ἄλλες μελωδικὲς καὶ μὴ τραγουδιστὲς φωνὲς τῶν μικροπωλητῶν, εἶνε τὰ τελευταῖα χρόνια καὶ μιὰ ἄλλη, περίεργη καὶ χαρακτηριστική: Τοῦ πωλητοῦ τῶν «μανταλακίων»...

—Μιὰ μποτίλια, δώδεκα μανταλάκια!...

Ὅ ἐστι μεθερμηνευόμενον, οἱ νοικοκυράδες, δίνοντας μιὰ μποτίλια τοῦ κρασιοῦ, ἠμποροῦν ν' ἀποκτήσουν δώδεκα μανταλάκια, γιὰ τὰ ροῦχα τῆς μπουγάδας...

Οἱ πωληταὶ τῶν «μανταλακίων» — τί «γενική»! — δὲν εἶνε ἐν τούτοις πρωτοπόροι, εἰς τὸ σύστημα αὐτὸ τοῦ ἀνταλλακτικοῦ ἐμπορίου. Ἄλλοτε, εἶχαν προηγηθῆ οἱ Ἑβραῖοι, ὅπως συλλήβδην εἶχαν ἀποκληθῆ ὅλοι οἱ πλανόδιοι ὑαλοπῶλαι, καὶ παλαιοαγορασταί, ἀνταλλάσσοντες τὰ ὑαλικὰ των μὲ παλαιὰ ροῦχα, παλαιὰ παπούτσια» καὶ ὅλα τὰ ἀγοραζόμενα παλαιὰ τῆς διαλαλήσεώς των... Τώρα ἡ ἀνταλλαγὴ γίνεται, ὄχι μὲ ὑαλικά, ποὺ ἔπαψαν νὰ θεωροῦνται πολύτιμα ἀλλὰ καὶ ἀπαραίτητα, καὶ ἀντὶ τῶν παλαιῶν ρουχων κατὰ προτίμησιν, προσφέρονται ντιβανόπανα σταμπάτα, ὑφαντὲς τσάντες, καὶ διάφορα χορτινα «χαλάκια» ἢ φτηνὰ κιλίμια. Βεβαίως, οἱ παλαιοπῶλαι δὲν εἶνε οἱ ζημιωμένοι, ἀλλὰ οἱ νοικοκυράδες κάνουν τὴν δουλειά τους. Καὶ συχνὰ οἱ σύζυγοι, ἀντὶ τοῦ παληοῦ τους σακκακιοῦ, βλέπουν, ἕνα καινούργιο κάλυμμα τοῦ κρεββατιοῦ, μὲ τὸ ὁποῖον, φεῦ!... δὲν ἠμποροῦν νὰ βγοῦν στὸν δρόμο.

—Καλὲ τὸ σακκάκι μου!

—Οὔ!... κι' ἐσύ!... Ἐκεῖνο ἦταν πειὰ γιὰ τὸ κάρρο τῶν σκουπιδιῶν!

Πρὸς στιγμήν, ἡ ἀγοραστικὴ ἀξία τῶν μποτιλιῶν εἶχε λόγῳ σπάνιος αὐξηθῆ.

—Μιὰ μποτίλια, δέκα πέντε μανταλάκια...

καὶ οἱ νοικοκυράδες ἔσπευσαν νὰ προσφέρουν ἀθρόως μποτίλιες, πρὸς χαρὰν τῶν ἀγοραστῶν, ἀλλὰ καὶ μὲ ἄμεσον ἐφαρμογὴν τοῦ νόμου τῆς προσφορᾶς καὶ τῆς ζητήσεως, καὶ ὑποβιβασμὸν τῶν μανταλακίων εἰς δώδεκα.

Διότι, ὅπως τὸν τελευταῖον καιρὸν κατέληξαν αὐτὲς οἱ «Πολιτικὲς καὶ Οἰκονομικὲς Ἐπιστῆμες» ἠμπορεῖ ὁ «πᾶσα τινὰς», νὰ τὶς ἐφαρμόζῃ, ἀκόμη καὶ αὐτοὶ οἱ «ρομπαβέκηδες» τοῦ δρόμου!...

Γ. ΑΝΝΙΝΟΣ

Ρεσιτὰλ χοροῦ δος Ἄλεξ Ματρώζου

Τὸ ρεσιτὰλ χοροῦ τῆς δίδος Ἄλεξ Ματρώζου, τὸ ὁποῖον ἐδόθη τὴν παρελθοῦσαν Τετάρτην εἰς τὸ Νέον Θέατρον Μαρίκας Κοτοπούλη, ἀπετέλεσε μίαν πραγματικὴν εὐχαρίστησιν καὶ ἱκανοποίησιν τοῦ καλλιτεχνικοῦ αἰσθήματος. Ἡ νεαρὰ καλλιτέχνις ἀπεκάλυψεν ἕνα τάλαντον καὶ μίαν ἐν γένει ἐπίδοσιν ἐξαιρετικὴν εἰς τὴν τέχνην αὐτήν, ποὺ τόσα συνδυάζει μέσα εἰς τὸν ρυθμὸν καὶ τὰς κινήσεις.

Τὸ πρῶτον ποὺ ἔχομε νὰ ποῦμε διὰ τὴν δίδα Ματρώζου εἶνε ὅτι αἰσθάνεται πραγματικὰ τὸν χορόν, ὅτι αἰσθάνεται βαθειὰ τὴν τέχνην της, καὶ ὅτι γνωρίζει τί θέλει καὶ τί πρέπει νὰ δώσῃ. Καὶ εἶνε νομίζω ἀναμφισβήτητον, πῶς ὅταν ὑπάρχῃ μία τέτοια βάσις, ἔχομεν ἤδη πολλὰ εἰς τὸ ἐνεργητικὸν τοῦ καλλιτέχνου.

Ἐκεῖνο, ποὺ κάμνει ἐκ μιᾶς ἀρχῆς ἐντύπωσιν ὅταν χορεύῃ αὐτὴ ἡ καλλιτέχνις, εἶνε ἡ ἔκφρασις καὶ ἡ εὔκολος καὶ ἄμεσος μετάδοσις τῶν ὅσων αἰσθάνεται εἰς τὸ κοινόν της.

Αἱ κινήσεις της ὡραῖαι καὶ ἁρμονικαὶ εἶνε ἀπηλλαγμέναι κάθε περιττοῦ «παραγεμίσματος», κάθε προσπαθείας πρὸς ἐπίδειξιν καὶ πρὸς δημιουργίαν ἐντυπώσεων, χωρὶς οὐσιαστικώτερον περιεχόμενον. Ἰδιαιτέρως χαρακτηριστικαὶ καὶ ἐκφραστικαὶ εἶνε αἱ κινήσεις τῶν χεριῶν, αἱ ὁποῖαι ἄλλοτε πλαισιώνουν, ἄλλοτε ἀποκλειστικῶς ἑρμηνεύουν καὶ ἄλλοτε συμπληρώνουν ἐκεῖνο, ποὺ θέλει νὰ ἐξωτερικεύσῃ μὲ τὸν ρυθμὸν καὶ τὰς ἀναλόγους κινήσεις. Μὲ ἄλλας λέξεις πρόκειται περὶ καλλιτέχνιδος, ἡ ὁποία ἔχει σαφῆ ἐπίγνωσιν τοῦ χώρου, τοῦ ρυθμοῦ, τῶν κινήσεων, σαφῆ ἐπίγνωσιν ὅλων ἐκείνων τῶν στοιχείων, ὅσα ἀπαιτοῦνται διὰ νὰ μεταδώσῃ ὁ χορευτὴς κάτι ὡρισμένον, κάτι, ποὺ ἐμπερικλείεται εἰς μίαν μόνην λέξιν: τὴν ἔκφρασιν. Ἀπὸ τὰς ἐκτελέσεις τοῦ προγράμματος τῆς ἰδιαιτέρως ἀναφέρω τὴν χαρακτηριστικὴν καὶ μέσα εἰς τὸ πνεῦμα τῆς μουσικῆς «ἑρμηνείαν» τῆς Βάλς τοῦ Σοπέν, τὸ λεπτότατον, δροσερὸν καὶ εὐκίνητον Vöglein τοῦ Γκρήκ (καὶ οἱ δύο αὐτοὶ χοροὶ ἐχορογραφήθησαν ὑπὸ τῆς ἰδίας καλλιτέχνιδος, πρᾶγμα, ποὺ ἀποδεικνύει καὶ δημιουργικὸν τάλαντον), καθὼς καὶ εἰς τὸ δεύτερον μέρος τοῦ προγράμματος τὸ Impromptu τοῦ Σοῦμπερτ, καὶ τὸ «Τανγκὸ» τοῦ Α. Χάμπα. Ἐκεῖ ὅμως, ποὺ ἡ δὶς Ματρώζου εἶχε τὴν μεγαλυτέραν ἐπιτυχίαν, ἀποκαλύψασα μίαν πηγαίαν, μίαν πραγματικὴν χιουμοριστικὴν διάθεσιν, ἦτο ἡ «Humoresque» τοῦ Τσαϊκόφσκυ.

Αἱ λεπτότατοι κινήσεις της, αἱ ὁποῖαι τόσον καλὰ ἀπέδιδον τὰς «ἀδεξιότητας» τῆς χωρικῆς καὶ ὁ ἐν γένει τρόπος, μὲ τὸν ὁποῖον ἐχόρευσε τὸν χορὸν αὐτόν, ἐνεθουσίασαν τὸ κοινόν, τὸ ὁποῖον ἐζήτησε τὴν ἐπανάληψίν του.

Ἡ δὶς Ματρώζου, ἀφοῦ δώσῃ καὶ δύο ρεσιτὰλ εἰς τὴν Αἴγυπτον, θὰ ἀναχωρήσῃ εἰς τὸ ἐξωτερικὸν διὰ νὰ τελειοποιηθῇ.

Ἂν κρίνωμεν ἀπὸ τὴν προχθεσινήν της ἐμφάνισιν, ἠμποροῦμεν νομίζω νὰ εἴμεθα βέβαιοι, ὅτι ἡ καλλιτέχνις αὐτὴ γρήγορα θὰ ἐξελιχθῇ καὶ θὰ δώσῃ πολλὰ εἰς τὴν Τέχνην αὐτὴν τοῦ ὀνείρου καὶ τοῦ ρυθμοῦ.

ΔΗΜ. Α. ΧΑΜΟΥΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐπίσημον γεῦμα

Εἰς τὸ πρόγευμα, τὸ ὁποῖον παρετέθη προχθὲς τὴν μεσημβρίαν εἰς τὴν βελγικὴν πρεσβείαν παρεκάθησαν ἡ δούκισσα τῆς Βανδώμης, ὁ κόμης καὶ ἡ κόμισσα Ντὲ Σαπονὲ—πριγκίπισσα τῆς Ὀρλεάνης, ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἡ κ. Μεταξᾶ, οἱ ὑπουργοὶ καὶ αἱ κυρίαι Χατζηκυριάκου, Μαυρουδῆ, Νικολούδη, ὁ πρέσβυς τῆς Ἀγγλίας κ. Οὐάτερλοου, ὁ πρέσβυς τῆς Αὐστρίας καὶ ἡ βαρώνη Βίμπερ, ὁ πρέσβυς τῆς Τουρκίας καὶ ἡ κ. Οὐαϊντίν, ἡ δὶς Γρυπάρη καὶ οἱ κ.κ. Φιλαδελφεὺς καὶ Γιαννέλης.

ΩΔΕΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ
1871
ΘΕΑΤΡΟΝ ΟΛΥΜΠΙΑ
Αὔριον Δευτέραν ὥραν 6.30 μ.μ.
ΣΥΝΑΥΛΙΑ
ΤΗΣ ΣΥΜΦΩΝ. ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ
ΤΟΥ ΩΔΕΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ
Διευθυντὴς Ὀρχήστρας:
Φ. ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΣ
Σολίστ:
ΛΙΛΑ ΛΑΛΑΟΥΝΗ
Πιάνο
Τὰ εἰσιτήρια πρὸς δρχ. 15, 20, 25, 30 πωλοῦνται εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ Ὠδείου Ἀθηνῶν καὶ εἰς τὸ θέατρον «Ὀλύμπια».

Σατυρικὸς στίχος

Ἀντισκοπευτής

Σὲ φύλλον, ὅπερ ἅπαξ τοῦ μηνὸς
(ἐκδίδεται,
φίλος ποὺ στὰς σατύρας ἐπιδίδεται,
φαίνεται σὰν δικός μας ζηλωτής,
καὶ ὑπογράφει: Ἀντισκοπευ-
(τής.
Συγχαίρομεν λοιπὸν τὸν ποιητὴν
εὐχόμενοι ταχύτατα νὰ φθάσῃ,
ἡ ὥρα ποὺ αὐτὸν εἰς Σκοπευ-
(τήν,
ἡ γνώμη ἡ κοινὴ θὰ προβιβάσῃ.

ΣΚΟΠΕΥΤΗΣ

Φιλολογικὸν μνημόσυνον τοῦ ποιητοῦ Δ. Σολωμοῦ

Ὀγδοήκοντα ἔτη συμπληροῦνται ἐφέτος ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ μεγαλυτέρου ψάλτου τῆς ἐθνικῆς ἐλευθερίας Διονυσίου Σολωμοῦ. Ἡ Ἕνωσις Ἑλλήνων Λογοτεχνῶν, τιμῶσα τὴν μνήμην του, ἀφιερώνει τὴν προσεχῆ διάλεξιν τῆς ἐφετεινῆς σειρᾶς εἰς τὴν ἔξαρσιν τοῦ ἔργου του. Πρὸς τοῦτο παρεκάλεσε τὸν Νομάρχην Χίου κ. Θεμιστοκλῆν Ἀθανασιάδην, ὁ ὁποῖος ἔχει ἀσχοληθῆ ἰδιαιτέρως μὲ τὸ ἔργον τοῦ Σολωμοῦ, ἐσχάτως δὲ εἶχε τὴν ἔμπνευσιν νὰ ὑποβάλῃ τὴν πρότασιν ὅπως καθιερωθῇ τὸ «Σολωμικὸν ἔτος», νὰ ὁμιλήσῃ ὁ ἴδιος περὶ τοῦ ἐθνικοῦ μας ποιητοῦ. Πράγματι ὁ κ. Θ. Ἀθανασιάδης θέλει ὁμιλήσει τὴν προσεχῆ Τρίτην, 6ην τρέχοντος, ὥραν 7ην μ.μ., εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ «Παρνασσοῦ», ἀναλύων τὸ ἔργον τοῦ Σολωμοῦ καὶ ἐξαίρων τὴν φιλολογικήν, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐθνικὴν αὐτοῦ ἀξίαν. Εἰς τὴν διάλεξιν ταύτην ἐκλήθησαν νὰ παραστοῦν τὰ μέλη τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου, τῆς Κυβερνήσεως καὶ τὰ προεδρεῖα τῶν πατριωτικῶν σωματείων.

Μία Σχολικὴ Ὀρχήστρα πρὸ τῆς Α.Μ.

Τὰς πλέον θερμὰς καὶ κολακευτικὰς φράσεις ἔχομεν ἀκούσει περὶ μιᾶς λαμπρᾶς καὶ ἄνευ προηγουμένου μουσικῆς σχολικῆς ἐργασίας, ἡ ὁποία ἐπιτελεῖται ἐκεῖ κάτω ἐν Ἡρακλείῳ Κρήτης, ἀπὸ ἕνα δοκιμώτατον ἄλλωστε μουσικόν, τοῦ ὁποίου ἐγνωρίσαμεν καὶ τὴν προηγουμένην ἐν Κύπρῳ δρᾶσιν, τὸν κ. Γεώργ. Χουρμούζιον, εὐφημότατα γνωστὸν μεταξὺ τῶν ἀθηναϊκῶν μουσικῶν κύκλων. Ἐν τοῖς δύο Γυμνασίοις ἀρρένων, ὅπου διδάσκει, ἔχει καταρτίσει πλὴν χορῳδίας καὶ μίαν μοναδικὴν ὀρχήστραν, τὴν ὁποίαν μὲ ἀληθινὴν ἔκπληξιν καὶ μὲ ἐκδηλώσεις ἐξαιρετικῆς ἱκανοποιήσεως ἤκουσε μετὰ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ κατὰ τὸ τελευταῖον ταξίδιον εἰς Κρήτην ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεύς, ἐκτελοῦσαν ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Χουρμουζίου ὄχι εὐκόλους συνθέσεις. Τὰ ἰδιαίτερα ἐγκάρδια συγχαρητήρια τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως μαζὶ μὲ τὰ πρωθυπουργικὰ ἀποτελοῦν μίαν ὑψηλὴν ἀναγνώρισιν μιᾶς ἐργασίας, ἀξίας τῆς μεγαλυτέρας προσοχῆς καὶ ἱκανοποιήσεως. Εἰς τὴν Α. Μ. ἐδόθη ἡ εὐκαιρία νὰ ἀκούσῃ καὶ ὡραιοτάτας συνθέσεις τοῦ κ. Χουρμουζίου ἐπὶ κρητικῶν καὶ κυπριακῶν μοτίβων καὶ ἐν εἰδικὸν ἐμβατήριον τοῦ ἰδίου συνθέτου πρὸς τιμὴν τῆς Α. Μεγαλειότητος.

Λαλαούνη — Σούμαν

Ἡ ἐξαίρετος καλλιτέχνις τοῦ πιάνου κ. Λίλα Λαλαούνη μᾶς δίδει τὸ τελευταῖον τῆς ρεσιτὰλ τῆς ἐφετεινῆς περιόδου τὴν προσεχῆ Τετάρτην, 7ην τρέχοντος καὶ ὥραν 6 ½ μ.μ. εἰς τὸ θέατρον «Ὀλύμπια», μὲ πρόγραμμα ἀποκλειστικῶς Σούμαν.

Μελόδραμα

Τὴν 6 ½ μ.μ. σήμερον δίδεται εἰς τὰ «Ὀλύμπια» ὁ «Ριγολέττος».

Σοπράνο Περπινιάνη

Ἡ καλλιτέχνις τοῦ ᾄσματος Ἀντωνία Περπινιάνη ἐμφανίζεται τὴν Παρασκευὴν 6 ½ μ.μ. εἰς τὰ «Ὀλύμπια» εἰς ρεσιτὰλ τραγουδιοῦ. Ἡ καλλιτέχνις θὰ ἐκτελέσῃ συνθέσεις Σοῦμπερτ, Χαῖντελ, Μασσενέ, Φωρέ, Πουτσίνι, Πανεσιέλλι Νεομπάρκ, Βέρντι, Λαυράγκα, Καλομοίρη, Βαλτετσιώτη. Πιάνο ὁ κ. Στέφ. Βαλτετσιώτης.

Ψυχικαὶ ἔρευναι

Ἐξεδόθη τὸ 3ον τεῦχος, μηνὸς Μαρτίου 1937, μὲ τὸ ἑξῆς περιεχόμενον: 1) Τί εἶνε τὰ ὄνειρα. Ἡ αἰτία. Ἡ ἐξήγησίς των. 2) Τὸ φαινόμενον τῆς μετεωρήσεως τῶν Ἰνδῶν Γιογκήδων. 3) Τηλεπάθεια, Διόρασις, Ψυχοβολία, τοῦ ἀρεοπαγίτου κ. Σπ. Δημητριάδου, τοῦ κ. Κοκόροβιτς, τῆς κ. Πόπης Κοκκίνου, τῆς δ. Μαρ. Μαρκοπούλου, τοῦ κ. Ἀνδρ. Νομικοῦ.

ΕΝΩΣΙΣ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ ΑΘΗΝΑΪΚΩΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΩΝ

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ ΕΚΤΑΚΤΟΥ ΓΕΝ. ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ

Καλοῦνται τὰ μέλη τῆς Ἑνώσεως εἰς ἔκτακτον γενικὴν συνέλευσιν τὴν προσεχῆ Τετάρτην 7ην Ἀπριλίου ἐ. ἔ. καὶ ὥραν 9ην μ.μ. ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς Ἑνώσεως τῶν Συντακτῶν, Σταδίου 7.

Ἐν Ἀθήναις 3 Ἀπριλίου 1937
Ὁ Πρόεδρος Ὁ Γ. Γραμματεὺς
Σ. Σκλιᾶς Ε. Ἀσωτίδης

ΡΕΣΙΤΑΛ
SCHUMANN
ΛΙΛΑΣ
ΛΑΛΑΟΥΝΗ
(ΠΙΑΝΟ)
ΘΕΑΤΡΟΝ
ΟΛΥΜΠΙΑ
ΤΕΤΑΡΤΗ 7 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 6½
GRANDE SONATE OP. 11
KINDERSZENEN OP. 15—
CARNAVAL OP. 9
Εἰσιτήρια 120, 100, 75, 50, 30

RADIO
R.C.A
VICTOR C°
ΣΤΑΔΙΟΥ 8

Μπρίτζ

Πρόβλημα 138ον

Λύσις

Ὁ Νότος ἀντελήφθη ἀμέσως ὅτι τὸ «κόντρα» τῆς Δύσεως ἐβασίζετο ἐπὶ τῆς κατοχῆς τῶν δύο ὑπολοίπων Ρηγάδων καὶ ἐπ' αὐτοῦ κατέστρωσε τὸ σχέδιόν του.

Ξεφύλλισε ἀμέσως τὸν Α Σπαθί! Κατὰ τὴν πρώτην Λεβέ, ἀντιληφθεὶς ὅτι τὸ παιχνίδι θὰ ἐκερδίζετο τότε καὶ μόνον, ἐὰν κατὰ τὸ τέλος ἔθετε τὴν Δύσιν πρὸ διλήμματος ξεφυλλίσματος, τὸ ὁποῖον ὅμως θὰ ἐπετυγχάνετο μόνον ἐὰν ἀπηλλάσσετο ἐγκαίρως τοῦ Α Σπαθί!

Τὰ περαιτέρω εἶνε πλέον καταφανῆ. Ὁ Νότος παίζει 2 φορὰς Ἀτού, τοὺς 2 κόκκινους Ἄσσους καὶ ἐξακολουθεῖ παίζων ὅλα τὰ Ἀτού, κρατῶν εἰς χεῖρας τὶς δύο κόκκινες Ντάμες καὶ τὸ 6 Σπαθί, ἔχων εἰς τὸν βωβὸν τὸν Ρ, 8 καὶ 5 Σπαθί.

Κατὰ τὴν 10ην Λεβὲ πρέπει νὰ ἀποφασίσῃ ἡ Δύσις ἐὰν θὰ πετάξῃ ἕναν Ρήγα ἢ ἐὰν θὰ μείνῃ μὲ «σόλο» σπαθί.

Ἐὰν πέσῃ ἕνας Ρήγας, ἐξακολουθεῖ ὁ Νότος μὲ τὴν Ν τοῦ ἰδίου χρώματος καὶ ἡ Δύσις εὑρίσκεται καὶ πάλιν πρὸ διλήμματος ξεφυλλίσματος.

Ἐὰν «πετάξῃ» Σπαθί, τότε γίνονται «μαῖτρ» τὰ χαρτιὰ τοῦ βωβοῦ.

Προσέξατε τὴν πράγματι ἀξιοθαύμαστον τέχνην τοῦ ἐκτελοῦντος, ὁ ὁποῖος κατὰ τὴν πρώτην Λεβὲ εἶχε ἤδη ὑπ' ὄψιν του τὴν δεκάτην τρίτην χαρτωσιάν.

Ι. Χ.

Θεῖον Κήρυγμα

Τὴν 5ην μ.μ. εἰς τὸν Ἅγιον Κωνσταντῖνον θὰ ὁμιλήσῃ ὁ Ἅγιος Καρυστίας κ. Παντελεήμων Φωστίνης ἐπὶ τοῦ θέματος: «Τὸ Παγκόσμιον Προσκλητήριον».

Βιβλιογραφία

Βούντερους: Σοφοκλῆς.
Ζαμπάκης Α., Πανεπιστημίου 55.

Ἐκδόσεις

Ἐξεδόθη καὶ ἐκυκλοφόρησε τὸ τεῦχος τοῦ Ἀπριλίου τοῦ περιοδικοῦ τοῦ Ἐθνικοῦ Συμβουλίου Ἑλληνίδων «Ἑλληνίς» μὲ πλουσίαν ὕλην ἐκλεκτῶν συνεργατῶν καὶ καλλιτεχνικώτατον ἐξώφυλλον, ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῆς κ. Ἑλένης Ο. Ρουσοπούλου. Πωλεῖται εἰς τὰ κεντρικὰ βιβλιοπωλεῖα τῆς ὁδοῦ Σταδίου.

ΑΙΘΟΥΣΑ ΩΔΕΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ
Ὁδὸς Πειραιῶς 31. Τηλέφ. 52.811
Τὸ προσεχὲς Σάββατον ὥρα 7 μ.μ.
Γη ΣΥΝΑΥΛΙΑ
Κυρίου καὶ Κυρίας
ΛΥΚΟΥΔΗ
Σονάτες διὰ Βιολίον καὶ Πιάνο
Τὰ εἰσιτήρια πρὸς δρχ. 80 καὶ τὰ μαθητικὰ 20 πωλοῦνται εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ Ὠδείου Ἀθηνῶν καὶ εἰς τὸν Μουσικὸν Οἶκον Μ. Καζάζη Σταδίου 20.

60.000 ΜΑΤΙΑ
ΕΔΑΚΡΥΣΑΝ
30.000 ΚΑΡΔΙΕΣ
ΕΠΟΝΕΣΑΝ
Ἐπὶ μίαν ἑβδομάδα, μπρὸς στὸ δυνατὸ δρᾶμα, στὸν ἀνεμοστρόβιλο τῶν ἀνθρωπίνων συναισθημάτων, τὸ σπαραγμὸ τῆς καρδιᾶς ἑνὸς πατέρα εἰσαγγελέως ποὺ τὸ καθῆκον τοῦ ἐπιβάλλει νὰ ζητήσῃ τὴν θανατικὴ καταδίκη τοῦ ἰδίου τοῦ παιδιοῦ του, ποὺ ἦταν ὁ
ΕΝΟΧΟΣ
Τὸ δραματικὸ
Τὸ συναρπαστικὸ
ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑ
τοῦ μεγάλου συγγραφέως
ΦΡΑΝΣΟΥΑ ΚΟΠΠΕ
ἐμψυχωμένο ἀπὸ τὸν ἄφθαστο στὸν ρόλο τοῦ τραγικοῦ πατέρα

ΠΙΕΡ ΜΠΛΑΝΣΑΡ
καὶ τὴν

ΜΑΝΤΕΛΕΝ ΟΖΕΡΑΙ
Δημιουργία τοῦ σκηνοθέτου τῶν «ΑΘΛΙΩΝ» τοῦ διασήμου ΡΑΫΜΟΝ ΜΠΕΡΝΑΡ
ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ
Ἀπὸ ΑΥΡΙΟΝ στὸ
ΙΝΤΕΑΛ
ΤΙΜΑΙ ΔΡΧ. 10 — 15 — 20
ΣΗΜΕΡΟΝ
ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΗΜΕΡΑ
Η ΕΠΕΛΑΣΙΣ ΤΗΣ
ΕΛΑΦΡΑΣ ΤΑΞΙΑΡΧΙΑΣ
«ΙΔΕΑ»

Κοινωνικ

Κηδεῖαι

Τὸν προσφιλῆ ἡμῶν, σύζυγον, καὶ θεῖον
ΝΙΚΟΛΑΟΝ Ν. ΛΕΩΤΣΑΚ
Συνταξ. Η. Ε. Μ.
θανόντα χθές, κηδεύομεν σήμερον κὴν καὶ ὥραν 11ην π.μ. ἐκ τοῦ Ἁγ. Ἰωάννου Γαργαρέττας.
Ἐν Ἀθήναις, τῇ 4 Ἀπριλίου
Ἡ σύζυγος: Αἰκατερ. Λεωτσάκ
κνα: Κωνσταντῖνος, Γρηγόριος
Ἡρακλῆς καὶ Θεοχάρης.

Τὸν ἀγαπημένον μας ἀδελφὸν ψιὸν
ΝΙΚΟΝ Ι. ΞΙΓΚΩΝ
θανόντα χθές, κηδεύομεν σήμερον κὴν καὶ ὥραν 10.30 π.μ. ἐκ τοῦ οὗ Ἀναστάσεως τοῦ Νεκροταφείου ραιῶς.
Ἐν Πειραιεῖ, τῇ 4 Ἀπριλίου 1937
Οἱ ἀδελφοί: Μιχάλης, Λασκαρῆς
Οἱ θεῖοι: Κλεοπάτρα Α. Τ
Τυροβολᾶς, Χαρίκλ. Π. Μαστ

Εὐχαριστήρια

Εἰς πάντας τοὺς ὁπωσδήποτε σχόντας εἰς τὸ τραγικὸν πένθος ἀδόκητῳ καὶ σκληρᾷ ἀπωλείᾳ τῆς μας συζύγου, θυγατρός, ἐγγονῆς
ΜΑΡΙΑΣ Π. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑ
ἐκφράζομεν τὰς θερμάς μας εὐχ
Ὁ σύζυγος: Π. Ε. Παπακωνστ
γονεῖς: Ἰωσὴφ καὶ Φωτεινὴ
Εὐστ. Παπακωνσταντίνου. Οἱ
Γεώργιος, Ἀντιγόνη, Ἐπαμ
λὴ Ι. Βαγιωνῆ.

Πρὸς τοὺς κ. κ. Ἐμμ. Στάη, ον Καραϊτιανόν, Γεώργ. Κ Νικ. Ζαμπόν, ἰατρούς, καὶ τὸ προσωπικὸν τῆς Κλινικῆς γυροι» Πειραιῶς, ὑποβάλλω ρας μου εὐχαριστίας, διότι, τέθαλον κάθε δυνατὴν προσ ἐπιστημονικήν, ὅσον καὶ πως μὲ θεραπεύσωσιν.
Ἰωάννης

ΕΜΠΟΡΙΚΑ

Ἀνοικτὰ φαρμακεῖα

Τὸ φαρμακεῖον Κ. ΛΕΜΟ τεῖα Ὁμονοίας σήμερον Κ ἡμέραν καὶ νύκτα, ἀνοικτὸν
—Σήμερον Κυριακὴν εἶνε κτὸν τὸ φαρμακεῖον Α. Λεκ ζη καὶ Ραγκαβῆ.

Τὰ κοσμήματά σας

τὰ ὡρολόγιά σας εἰς τ
Π. ΙΓΓΛΕΣΗ, ὁδὸς Σταδί
Τηλέφωνον 26-67

ΝΕΑ ΘΕΡΙΝΑ ΑΕΡΟΠΟΡ

ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΑ ΓΡΑΜΜΗΣ: ΑΘΗΝΑΙ-ΒΕΡ
ΜΕΤΑ ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΤΕΡΩΝ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΕ

Ἀπὸ τῆς 5ης τρ. μηνὸς Ἀπριλ τὰ ἀεροπλάνα τῆς DEUTSCHE LUFTHANSA, θ' ἀναχωρῶσιν ἐξ Ἀ θηνῶν τρὶς τῆς ἑβδομάδος, ἤτοι κάστην Τρίτην — Πέμπτην — Σά βατον.

Ἡ ἀναχώρησις ἐξ Ἀθηνῶν 5.50' π. μ. ἀφίξις εἰς Βερολῖνον ρα 16.5', μὲ ἐνδιαμέσους σταθμ σεις ὡς καὶ μέχρι τοῦδε εἰς Σόφ Βελιγράδιον, Βουδαπέστην καὶ ἔννην.

Διὰ τῆς καθορισθείσης ὥρας ναχωρήσεως ὡς ἀνωτέρω ὀλίγον νωρίτερον τὴν πρωΐαν οἱ ταξιδ οντες θὰ δύνανται νὰ φθάσωσιν θημερὸν (εἴτε μέσῳ Βιέννης, μέσῳ Βερολίνου) εἰς Λονδῖνον ρισίους, Βρυξέλλας, Ἀμστερδ Κοπεγχάγην, ὡς καὶ εἰς τὰς κυρ τέρας πόλεις τῆς Γερμανίας.

Ὅ,τι κι' ἂν εἴδατε παρόμοιο μέχρι σήμερον
ὠχριᾷ μπροστὰ στὸ ΘΑΥΜΑ!
σβήνει μπροστὰ στὸν ΚΟΛΟΣΣΟ!
ποὺ μὲ ἀφάνταστη τόλμη ἐπέτυχε νὰ παρουσιάσῃ ἐφέτος ἡ Κινηματογραφικὴ Τέχνη

Η ΦΥΓΗ ΤΟΥ ΤΑΡΖΑΝ
Ἡ πειὸ καταπληκτική, ἡ πειὸ μεγαλειώδης, ἡ πειὸ τολμηρὴ ἀπ' ὅλες τὶς προηγούμενες περιπέτειες τοῦ ΤΑΡΖΑΝ
ΕΝΑ ΠΡΩΤΟΓΟΝΟ ΡΩΜΑΝΤΖΟ
ποὺ τὸ πλαισιώνει ἡ γοητεία καὶ τὸ ἐξωτικὸ φόντο τῆς Ἀφρικανικῆς ζούγκλας μὲ ὅλον τὸν ἄγριο κόσμο ἐν δράσει.
ΛΕΟΝΤΕΣ — ΤΙΓΡΕΙΣ — ΡΙΝΟΚΕΡΟΙ — ΚΡΟΚΟΔΕΙΛΟΙ — ΕΛΕΦΑΝΤΕΣ — ΛΕΟΠΑΡΔΑΛΕΙΣ — ΕΞΩΤΙΚΑ ΠΟΥΛΙΑ—ΦΟΒΕΡΑ ΣΑΥΡΟΕΙΔΗ — ΟΦΕΙΣ κλπ.
Ἕνας κόσμος ὁλόκληρος ἀγρίων ζώων, τὸν ὁποῖον μόνον ἀπὸ τὰ βιβλία καὶ τὶς ἐπιφυλλίδες τῶν ἐφημερίδων ἐγνωρίσατε καὶ ποὺ τώρα θὰ σᾶς ἀποκαλυφθῇ ὁλοζώντανος!
Πρωταγωνιστεῖ
Ὁ ἰδεώδης, ὁ μοναδικός, ὁ ἀλησμόνητος ΤΑΡΖΑΝ
Ὁ Ὀλυμπιονίκης
ΤΖΟΝΝΥ ΒΑΪΣΜΥΛΛΕΡ
καὶ ἡ ὤμορφη καὶ ἀχώριστη σύντροφός του
ΜΩΡΙΝ Ο' ΣΟΥΛΙΒΑΝ
Ἕνα κινηματογραφικὸ κατόρθωμα στὸ ὁποῖον ἡ φύσις ὀργιάζει, ἡ τέχνη γιγαντοῦται καὶ ποὺ γιὰ τὴν δημιουργία του ἐχρειάσθη 2 ἐτῶν γεμάτη κινδύνους καὶ περιπέτειες ἐργασία στὰ βάθη τῆς Ἀφρικανικῆς ζούγκλας.
ΑΥΡΙΟΝ
ΑΤΤΙΚΟΝ
Σημ.— Τὸ νέο μας αὐτὸ ἀριστούργημα «Η ΦΥΓΗ ΤΟΥ ΤΑΡΖΑΝ», δὲν ἔχει οὐδεμίαν σχέσιν μὲ τὸ πρὸ ἡμερῶν προβληθὲν ἄλλο συνώνυμον ἔργον.
«ΔΙΤΣ»

Ὅ,τι μπόρεσε νὰ δημιουργήσῃ μέχρι σήμερα ἡ κινηματογραφικὴ Τέχνη συγκεντρώνεται στὸ ἐξαιρετικὸ ἀριστούργημα

Metro Goldwyn Mayer
ΖΙΓΚΦΕΛΔ
Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ
ΟΥΪΛΛΙΑΜ ΠΑΟΥΕΛ - ΜΥΡΝΑ ΛΟΟΥ
ΛΟΥΪΖΑ ΡΑΪΝΕΡ - ΒΙΡΓΙΝΙΑ ΜΠΡΟΥΣ
Σκηνοθεσία : R. S. LEONARD — Παραγωγὴ H. STROMBERG
Μία συνεχὴς διαδοχὴ ἐξαιρετικοτήτων μὲ μπαλλέτα πρωτοφανῆ, γυναῖκες ἀγαλματώδεις, μουσικὴ ὑπεροχή. ΑΥΡΙΟΝ
ΟΡΦΕΥΣ
Ἐπὶ πλέον εἰς τὸ νέον ΦΟΞ ΜΟΥΒΙΤΟΝ ΝΙΟΥΣ
Ο ΠΑΝΗΓΥΡΙΣΜΟΣ ΤΗΣ 25ης ΜΑΡΤΙΟΥ
ΣΗΜ.— Λόγῳ τοῦ ἐξαιρετικοῦ μεγέθους τοῦ ἔργου (διάρκεια προγράμματος ὧραι 2.30) αἱ ἐνάρξεις τῶν παραστάσεων ἐκανονίσθησαν ὡς ἀκολούθως 2 Μ. Μ. — 4. 45 —7.30 καὶ 10.15.
«ΙΔΕΑ»

Τὸ «ΧΡΗΜΑ» ὁ ἐφιάλτης τῶν πλουσίων!
Τὸ «ΧΡΗΜΑ» τὸ ὄνειρο τῶν πτωχῶν!
Πόσα δράματα, πόσες τραγωδίες, πόσες καταστροφές, πόσες τραγωδίες καὶ πόσα ἀκόμη ἐγκλήματα γιὰ τὴν ἀπόκτησί του ἀλλὰ καὶ καμμιὰ φορά....
πόση εὐτυχία, πόση χαρὰ στὴ στέρησί του!
Τὸ «ΧΡΗΜΑ» τὸ καθημερινὸ καὶ αἰώνιο δρᾶμα τῆς ἀνθρωπότητος, ποὺ τὸ περιέγραψε σ' ἕνα ἀθάνατο γεμᾶτο ἀπὸ τὶς πειὸ ὡραῖες ἀνθρωπιστικὲς ἰδέες ἀλλὰ καὶ τὴν πειὸ συγκλονιστικὴ ἐρωτικὴ τραγωδία
ὁ μεγάλος ρεαλιστής, ὁ ἄφθαστος συγγραφεὺς
ΕΜΙΛ ΖΟΛΑ
ΤΟ ΧΡΗΜΑ
L' ARGENT
Ἕνα ἀκόμη ἀθάνατο ἀριστούργημα τῆς Γαλλικῆς φιλολογίας, ἀπ' αὐτὰ ποὺ μόνον ἡ μεγάλη πνοὴ τῆς Γαλλικῆς κινηματογραφίας μπορεῖ νὰ ζωντανεύῃ!
Πρωταγωνιστοῦν οἱ σημερινὲς δόξες τῆς Γαλλικῆς καὶ Εὐρωπαϊκῆς ὀθόνης.

ΠΙΕΡ ΡΙΣΑΡ ΒΙΛΜ
ΒΕΡΑ ΚΟΡΕΝ
ΟΛΓΑ ΤΣΕΧΟΒΑ
Σκηνοθεσία: PIER BILLON
Διάλογοι καὶ μεταφορὰ τοῦ ἔργου εἰς τὴν σύγχρονον ἐποχὴν ὑπὸ τοῦ περιφήμου Γάλλου συγγραφέως καὶ σεναρίστα BERNARD ZIMMER
— ΑΥΡΙΟΝ —
Ἡ πειὸ ἐξαιρετικὴ κοσμικὴ συγκέντρωσις τῆς ἐφετεινῆς σαιζὸν στὸ μεγαλειῶδες
ΡΕΞ
«ΔΙΤΣ»

Τὸ πειὸ χαριτωμένο
—Τὸ πειὸ ταιριαστὸ
—Τὸ πειὸ δροσερὸ
—Τὸ πειὸ συμπαθητικὸ
σὲ ἄνδρες καὶ γυναῖκες «τρίο» τοῦ Χόλλυγουντ.

ΤΖΟΑΝ
ΚΡΑΟΥΦΟΡΔ
ΡΟΜΠΕΡΤ ΜΟΓΚΟΜΕΡΥ
ΦΡΑΝΣΟΤ ΤΟΝ
σὲ μιὰ ἐξαιρετική του ἐμφάνισι, ἡ ὁποία θὰ σκανδαλίσῃ ὅλα τὰ ΜΟΝΤΕΡΝΑ ΖΕΥΓΑΡΙΑ
ΟΧΙ ΠΕΙΑ ΓΥΝΑΙΚΕΣ!..
ΑΥΡΙΟΝ
«ΠΑΛΛΑΣ»
ΜΕ ΝΕΟΝ «ΠΑΡΑΜΑΟΥΝΤ ΝΙΟΥΣ»

ΜΑΡΙΝΟΣ Γ. ΚΕΚΑΤΟΣ
ΙΑΤΡΟΣ
Ἀφροδισιολόγος - Οὐρολόγος
Χαλκοκονδύλη 38. Τηλ. 53-879

ΚΩΝ. ΖΟΥΡΑΣ
Ὀφθαλμίατρος
Σεπτεμβρίου 48. Τηλέφ. 53-808
Δέχεται 11—12 καὶ 4—6

Η ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΤΑΙΝΙΩΝ
Ἡ τελειοτέρα Ἑλληνικὴ ὁμιλοῦσα ταινία ποὺ ἔγινε ὡς τώρα καὶ ποὺ δὲν συγκρίνεται μ' αὐτήν, οὔτε κατὰ προσέγγισιν, οὐδεμία προηγουμένη εἰς ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑΝ — ΔΙΑΚΟΣΜΟΝ—ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑΝ — ΦΩΝΟΛΗΨΙΑΝ καὶ τὰ μέσα ποὺ διετέθησαν διὰ τὴν κινηματογράφησίν της.
Εἶνε ἡ πρώτη τῆς σειρᾶς τῶν Ἑλληνικῶν ταινιῶν ποὺ ἀνέλαβε νὰ γυρίσῃ ἡ μεγάλη κινηματογραφικὴ Ἑταιρεία TOGO MIZRAHI & Co εἰς τὰ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ στούντιο της, τὰ τελειότερα τῆς Ἀνατολῆς.

Ο ΔΟΚΤΩΡ
ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ
ΜΕΓΑΛΗ ΜΟΥΣΙΚΗ ΚΩΜΩΔΙΑ
μὲ τοὺς πειὸ λαοφιλεῖς ἠθοποιοὺς τῆς Ἑλληνικῆς σκηνῆς
ΠΑΡΑΣΚΕΥΑ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ
ΜΑΡΙΚΑ ΚΑΙ ΑΝΝΑ ΚΑΛΟΥΤΑ
ΔΙΑΝΕΛΟΝ — ΤΖΙΝΙΟΛΗΝ — ΜΑΥΡΕΑΝ — ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ —ΣΠΥΡΟΠΟΥΛΟΝ — ΠΑΝΑΓΙΩΤΙΔΟΥ — ΤΖΕΝΗΝ ΑΡΣΕΝΗΝ.
Σκηνοθεσία: TOGO MIZRAHI
Μουσικὴ πρωτότυπη: Ι. ΚΥΠΑΡΙΣΣΗ
Ο ΔΟΚΤΩΡ ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ
θὰ μείνῃ ὡς γεγονὸς εἰς τὰ χρονικὰ τῆς Ἑλληνικῆς κινηματογραφίας καὶ γιὰ τὴν ὑπόθεσί του ποὺ θὰ σκορπίσῃ τὸ πειὸ πλατύ, τὸ πειὸ ἀβίαστο, τὸ πειὸ ξεκαρδιστικὸ γέλιο καὶ γιὰ τὴν κατασκευή του, ποὺ εἶνε ἐφάμιλλος τῶν εὐρωπαϊκῶν καὶ γιὰ τὴν γλυκειὰ μουσική του, μιὰ ΜΟΥΣΙΚΗ ποὺ δὲν ἀκούστηκε ἀκόμα σὲ Ἑλληνικὸ ἔργο, μιὰ μουσικὴ ὅλο γλύκα καὶ ἁρμονία καὶ ποὺ ἀσφαλῶς θὰ τὴν τραγουδῇ σὲ λίγο ὅλη ἡ Ἀθήνα.
ΑΠΟ ΑΥΡΙΟΝ ΣΤΟΥΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥΣ
ΤΙΤΑΝΙΑ -- ΣΠΛΕΝΤΙΤ
Ἔναρξις ἀπὸ τῆς 2ας μ. μ. μὲ τιμὰς ἠλαττωμένας.
«ΜΗΝΥΤΩΡ»

Η
«ΚΥΨΕΛΗ»
Ἐδωδιμοπωλεῖον (Χαυτεῖα), Τηλέφ. 30-410, 25-453
Γνωρίζει εἰς τὴν ἀξιότιμον πελατείαν της, ὅτι παρέλαβε τὸ πρῶτο φθάσιμο
ΒΟΥΤΥΡΟΥ ΓΑΛΑΚΤΟΣ
ΕΦΕΤΕΙΝΗΣ ΕΣΟΔΕΙΑΣ ΠΟΙΟΤΗΤΟΣ ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΗΣ
Τὰς ἀγορὰς μας τῶν βουτύρων κάμνομεν κατ' εὐθεῖαν εἰς τοὺς τόπους τῆς παραγωγῆς ΚΑΙ ΑΥΤΟΠΡΟΣΩΠΩΣ. Ἔτσι ὑπάρχει πλήρης ἡ ἐγγύησις τῆς ἁγνότητος καὶ τῆς ἀπὸ πάσης ἀπόψεως ἀρίστης ποιότητός των.

Ἔχετε ἀμφιβολίαν ἐὰν σᾶς ἀγαπᾷ;
Θὰ σᾶς τὸ βεβαιώσῃ
τὸ
ΣΕΞ - ΑΠΗΛ
Περιμένετε μόνον ὀλίγας ἡμέρας

ΠΩΛΕΙΤΑΙ Αὐτοκίνητον «ΦΙΑΤ» 509 ἐν ἀρίστῃ καταστάσει, λάστιχα, καλύμματα, καινουργῆ, τετραθέσιον ἀνοικτόν, κατανάλωσις 220 χιλ. τὸ δοχεῖον. Πανεπιστημίου 55 Καταστήματα ΜΟΥΓΕΡ. Τηλέφ. 26-267. Τιμὴ εὐκαιρίας.

ΜΑΘΗΜΑΤΑ φιλολογίας γιὰ μαθητὰς καὶ μαθητρίας ὅλων τῶν τάξεων τοῦ Γυμνασίου ἀναλαμβάνει καθηγήτρια πεπειραμένη καὶ μὲ ἀρίστας συστάσεις. Γράψατε Ε. Μ. «Πρωΐαν».

ΙΟΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ Ltd
ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ
ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ
ΘΗΣΑΥΡΟΦΥΛΑΚΙΑ

Η ΧΩΡΑ ΤΟΥ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝΤΟΣ

Η ΑΙΩΝΙΑ ΙΣΠΑΝΙΑ

ΕΝΔΟΞΟΝ ΠΑΡΕΛΘΟΝ, ΑΙΜΑΤΗΡΟΝ ΠΑΡΟΝ, ΑΒΕΒΑΙΟΝ ΜΕΛΛΟΝ

11ον

ΤΟ ΠΑΡΑΜΥΘΕΝΙΟ ΠΕΡΙΔΕΡΑΙΟΝ

Οἱ πρῶτοι Ἐμῖραι τοῦ Ἰσπανικοῦ μουσουλμανικοῦ κράτους, ἀφωσιωμένοι εἰς τὴν κατάπνιξιν ἐσωτερικῶν στάσεων καὶ τὴν διεξαγωγὴν πολέμων, δὲν εἶχον τὴν δυνατότητα νὰ ἐνδιαφερθοῦν διὰ τὰς ἀπολαύσεις καὶ τὰς λεπτότητας τῆς πολιτισμένης ζωῆς. Μόνον δὲ ὑπὸ τὴν βασιλείαν τοῦ Ἀβδελραχμὰν Β' (822—852) οἱ μουσουλμᾶνοι τῆς Ἰσπανίας ἀρχίζουν νὰ μιμοῦνται τὴν ἀνατολικὴν χλιδήν. Πρῶτος ὁ Ἐμίρης οὗτος εἰσήγαγεν εἰς τὸ περιβάλλον του τὰς πατροπαραδότους συνηθείας τῶν Χαλιφῶν ὅσον ἀφορᾷ τὰς βασιλικὰς πομπὰς καὶ παρελάσεις, τὴν ὀργάνωσιν τῆς ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας τῶν ἀνακτόρων, τὴν ἐξωτερικὴν ἐμφάνισιν καὶ τὴν χρῆσιν πολυτελεστέρων ἐνδυμάτων. Αὐτὸς ἐξωράϊσε τὰ ἀνάκτορα καὶ κατεσκεύασε μέχρις αὐτῶν ὑδραγωγεῖον. Ἔκτισεν εἰς ὅλην τὴν Ἰσπανίαν τζαμία, ηὐνόησε τὴν κατασκευὴν ὑφαντῶν, ἵδρυσε τὸ νομισματοκοπεῖον τῆς Κορδούης καί, μὲ μίαν λέξιν, ἔδωσε μεγάλην ὤθησιν εἰς τὸ βασίλειόν του.

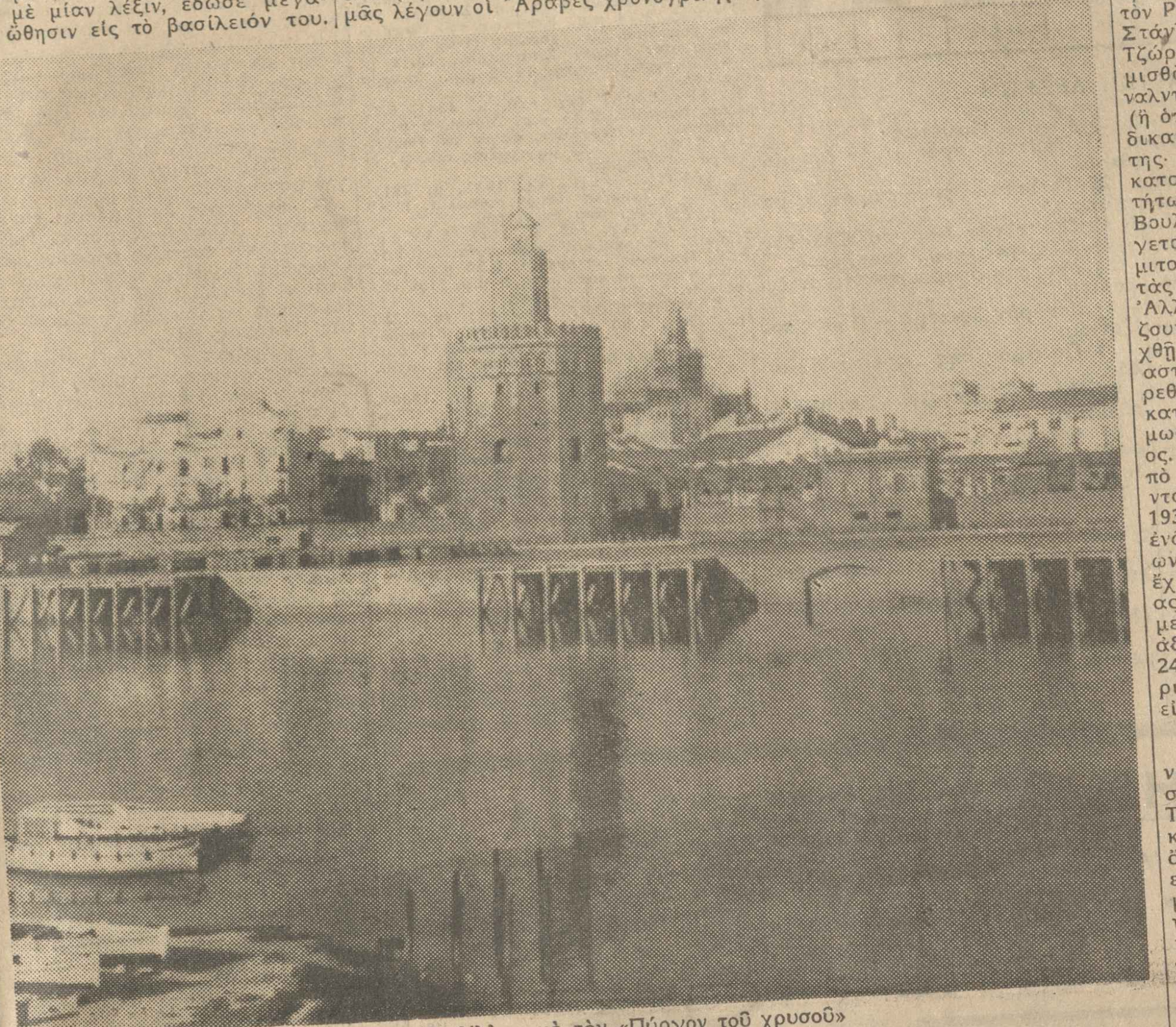

Ἄποψις τῆς Σεβίλλης μὲ τὸν «Πύργον τοῦ χρυσοῦ»

Τὴν ἐποχὴν αὐτὴν ἤρχισεν ἡ ἀθρόα εἰσαγωγὴ εἰς τὴν Ἰσπανίαν πλουσίων ταπήτων καὶ παντὸς εἴδους πολυτίμων ἀντικειμένων προερχομένων ἐκ Βαγδάτης καὶ ἐξ ἄλλων μερῶν τῆς Ἀνατολῆς. Ὅταν δὲ ἐδολοφονήθη ὁ περίφημος χαλίφης Χαροὺν - ἐλ - Ρασὶδ (809) καὶ ἐλεηλατήθησαν οἱ ἀμύθητοι θησαυροί του, πολλὰ ἀπὸ τὰ σπάνια καὶ βαρύτιμα ἀντικείμενα μετεφέρθησαν εἰς τὴν Ἰσπανίαν. Εἰσήχθησαν ἰδίως μεγάλαι ποσότητες πολυτίμων λίθων, μεταξὺ τῶν ὁποίων μετεφέρθη καὶ τὸ περιβόητον περιδέραιον, τὸ ἀναφερόμενον εἰς τὰς ἀραβικὰς διηγήσεις ὑπὸ τὸ ὄνομα «κέντρα σκορπιοῦ», τὸ ὁποῖον ἀνῆκεν εἰς τὴν Σουλτάναν Ζομπεΐντα. Τὸ παραμυθένιο αὐτὸ περιδέραιον, τὸ ὁποῖον ἀναμιγνύεται εἰς τὰ ἱστορικὰ ἀφηγήματα τῶν Ἀράβων καὶ εἰς τὸ ὁποῖον ἀποδίδονται ὑπερφυσικαὶ ἰδιότητες, νομίζει κανείς, ὅτι ἀπεσπάσθη ἀπὸ τὰς σελίδας τῆς Χαλιμᾶς. Ἐν τούτοις, θὰ τὸ συναντήσωμεν καὶ πάλιν, μετά τινας αἰῶνας, εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς Ἰσπανίας, ὑπὸ συνθήκας τραγικάς.

Ἀβδελραχμὰν ὁ Β' ἐπεδίωξε νὰ ἐπισκιάσῃ τὴν αὐλὴν τῆς Βαγδάτης, ὅπου ἐβασίλευον μισητοὶ ἀντίπαλοι, οἱ φονεῖς τῶν προγόνων του. Προσεκάλει λοιπὸν εἰς τὴν Ἰσπανίαν λογίους καὶ καλλιτέχνας ἐξ Ἀνατολῆς, οἱ ὁποῖοι ἤρχισαν νὰ ζωογονοῦν τὰ γράμματα καὶ τὰς τέχνας εἰς τὴν συνερχομένην ἐκ τῶν ἐρημώσεων καὶ τῶν καταστροφῶν χώραν. Μεταξὺ τῶν ἐλθόντων εἰς Ἰσπανίαν καλλιτεχνῶν, μνημονεύεται τὸ ὄνομα τοῦ διασήμου Ἄραβος μουσικοῦ Ζιριάβ, εἰς τὸν ὁποῖον ὁ Ἐμίρης ἀνέθεσε νὰ διδάξῃ εἰς τοὺς Ἰσπανοὺς ὄχι μόνον τὴν μουσικὴν καὶ τὴν ποίησιν, ἀλλὰ καὶ τοὺς καλοὺς τρόπους, τὴν μόδαν καὶ τὴν κομψότητα. Τὸ κλίμα ὅμως τῆς Ἀνδαλουσίας μετέβαλλε βαθμηδὸν τὰ ἤθη καὶ τὸν χαρακτῆρα τῶν ἀξέστων ἱππέων τῆς ἐρήμου. Οἱ Ἄραβες κατακτηταί, εὑρεθέντες ὑπὸ εὐκόλους ὅρους ζωῆς, μακρὰν τῶν κινδύνων καὶ τῶν ἐκπλήξεων τῆς ἐρήμου, συλλέγοντες ἀκόπως τοὺς καρποὺς τῆς ἐργασίας τῶν ὑποδούλων των, ἀπέκτων βαθμιαίως τὰ ἤθη καὶ ἔθιμα τῶν φεουδαρχῶν τῆς Δύσεως. Ἀλλ' ὑπῆρξαν καὶ εἰς τὴν νέαν ταύτην κατάστασίν των ὑπερβολικοί· ἐδόθησαν εἰς τὴν χλιδὴν καὶ τὰς ἀπολαύσεις μὲ ὅλον τὸ πάθος τῆς ἀνατολικῆς ψυχῆς των. Κατεπάτησαν τὸ Κοράνιον, τὸ ὁποῖον ἀπαγορεύει εἰς τοὺς πιστοὺς τὸν οἶνον, τὴν μουσικήν, τὸν χορόν, ἀκόμη καὶ τὸ κυνῆγι. Καὶ ἐπεδόθησαν εἰς διαρκεῖς οἰνοποσίας, εἰς ὀργιώδεις διασκεδάσεις μὲ πλῆθος χορευτριῶν καὶ ἀοιδῶν, εἰς κυνηγετικὰς ἐκδρομάς, ὅπως ἄλλοτε οἱ Βησιγότθοι βασιλεῖς.

Ἀλλ' ἡ ἐκλέπτυνσις τῶν ἠθῶν καὶ οἱ ὁλοκλήρωσις ἑνὸς καλλιτεχνικοῦ καὶ πνευματικοῦ πολιτισμοῦ ἀνεκόπτετο ἀπὸ τὰς ἀκαταπαύστους ἀνωμαλίας, ὑπὸ τὰς ὁποίας ἔζη ἡ χώρα. Ἡ κατάστασις αὐτὴ ἐπέβαλλεν εἰς τοὺς ἡγεμόνας νὰ εἶνε σκληροί· ἐὰν δὲν ἦσαν, ἔπρεπε νὰ γίνουν, ἂν ἤθελον νὰ διατηρήσουν τὴν ἐξουσίαν. Διὰ νὰ εἶνε βέβαιοι ὅτι ὁ καταδικασθεὶς ἐχθρός των θὰ ἐτιμωρεῖτο πραγματικά, διέτασσον καὶ ἐξετελοῦντο αἱ βαρβαρόταται ποιναὶ ἐνώπιόν των, ἢ καὶ τὰς ἐξετέλουν ἰδιοχείρως. Ὁ μονάρχης ἐγίνετο καὶ δήμιος.

Ὑπὸ τὸ καθεστὼς τῶν Ἀφρικανῶν καὶ Ἀσιατῶν τούτων κυριαρχῶν τῆς Ἰσπανίας, οἱ ἀποκεφαλισμοὶ καὶ αἱ σταυρώσεις ἦσαν συνηθέσταται. Ἡ συνήθεια τοῦ νὰ κόπτεται ἡ κεφαλὴ τοῦ ἡττηθέντος ἐχθροῦ, νεκροῦ ἢ ζῶντος, καὶ νὰ περιάγεται ὡς εἶδος τροπαίου διετηρήθη εἰς τοὺς Μαυριτανοὺς μέχρι τῆς ἐκδιώξεώς των ἐκ τῆς χώρας. Ἔπειτα ἀπὸ κάθε ἐκστρατείαν καὶ κάθε μάχην γίνεται ἀπαρίθμησις τῶν κομμένων κεφαλῶν, ὅπως θὰ ἐγίνετο σήμερον π. χ. ἀπαρίθμησις τῶν καταληφθέντων λαφύρων. Διὰ νὰ τρομοκρατῆται ὁ πληθυσμός, τὰ κεφάλια τῶν ἀρχηγῶν τῶν ἀνταρτῶν ἁλατίζονται, τοποθετοῦνται μέσα εἰς κοφίνια, καὶ στέλλονται πρὸς ἔκθεσιν εἰς τὰς κυριωτέρας πόλεις. Ἔπειτα ἀπὸ μερικὰς πολυνέκρους μάχας, μᾶς λέγουν οἱ Ἄραβες χρονογράφοι ὅτι οἱ σωροὶ τῶν κεφαλῶν ἦσαν τόσον ὑψηλοί, ὥστε ἠδύνατο ὄπισθεν αὐτῶν νὰ κρυβῇ ἱππεὺς ἐπὶ τοῦ ἵππου του ἱστάμενος. Ὅταν δὲ ὁ Ἐλ - Μανσοὺρ, τὸν ὁποῖον θὰ συναντήσωμεν εἰς τὴν αὐριανὴν μας συνέχειαν, ἐνίκησε τοὺς χριστιανοὺς τῆς Λεόνης, συνέλαβε τριάντα χιλιάδας αἰχμαλώτους, οἱ ὁποῖοι καὶ ἐθανατώθησαν, τὰ πτώματά των ἐτεμαχίσθησαν καὶ ἐστήθησαν εἰς μίαν ὑψηλοτάτην πυραμίδα, ἀπὸ τῆς κορυφῆς τῆς ὁποίας ὁ μουεζίνης ἐκάλεσε τὴν ἑσπέραν τοὺς πιστοὺς νὰ προσευχηθοῦν... Ἡ ἀνθρωπίνη θηριωδία ἤθελε συνένοχόν της καὶ τὸν Θεόν!

Κατὰ βάθος ὅμως οἱ σκληροὶ αὐτοὶ ἡγεμόνες ὑπῆρξαν εὐσεβεῖς καὶ φιλόθρησκοι ἄνθρωποι, εἰς μερικὰς μάλιστα περιπτώσεις καὶ φανατικοί. Ὅ,τι σήμερον μᾶς φαίνεται ὡς ἀποτρόπαιον ἔγκλημα, αὐτοὶ τὸ ἐξετέλουν μὲ τὴν συνείδησιν ὅτι ἔπραττον θεῖον καὶ ἀνθρώπινον καθῆκον. Ἡ παράδοσις αὐτὴ τῶν θρησκευτικῶν ἐκτελέσεων θ' ἀναζήσῃ βραδύτερον, ὅπως θὰ ἴδωμεν, εἰς τὴν Ἱερὰν Ἐξέτασιν, ἡ ὁποία, ὑπὸ ἄλλην σημαίαν, θὰ κηρύσσῃ τὴν ἐξόντωσιν τῶν ἀπίστων.

Μᾶς ἐδόθη ἤδη ἡ εὐκαιρία νὰ παρατηρήσωμεν ὅτι αἱ μορφαὶ τῶν χαλιφῶν τῆς Ἰσπανίας δὲν παρουσιάζουν ἰδιαίτερα ἀτομικὰ χαρακτηριστικὰ γνωρίσματα καὶ ὅτι ὁμοιάζουν ὅλαι ἀναμεταξύ. Ἐν τούτοις, δύο ἐκ τῶν μουσουλμάνων ἡγεμόνων τῆς χώρας προδίδουν ἐκ τοῦ μακρόθεν τὴν ἐξαιρετικήν σύστασίν των: εἶνε ἐπιβλητικῆς, αὐτοκρατορικῆς ὑφῆς· ὅλοι κύπτουν ὑπὸ τὴν θέλησίν των, ποὺ ἀποτελεῖ τὸν ὕψιστον νόμον· ἡ ἐξουσία των ἐκτείνεται μακρὰν καὶ τὸ γόητρόν των ἀκτινοβολεῖ εἰς μεγάλην ἀπόστασιν. Οὗτοι εἶνε ὁ Ἀβδελραχμὰν ὁ Γ', ὁ πρῶτος λαβὼν ἐπισήμως τὸν τίτλον τοῦ Χαλίφου καὶ ὁ Ἐλ - Μανσούρ, ὁ εὐνοούμενος τῆς Σουλτάνας Αὐγῆς.

Ὑπὸ τὴν μακρὰν βασιλείαν τοῦ Ἀβδελραχμὰν Γ' (922—961) οἱ πόλεμοι ὑπῆρξαν, οὕτως εἰπεῖν, συνεχεῖς, ὅπως ἄλλως τε ὑπῆρξαν εἰς τὴν Ἰσπανίαν καθ' ὅλην τὴν περίοδον τῆς μουσουλμανικῆς κατακτήσεως. Ἀγῶνες ἐναντίον τῆς ἀραβικῆς ἀριστοκρατίας, ἐναντίον τῶν Ἰσπανῶν ἐπαναστατῶν, ἐναντίον τῶν χριστιανῶν τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ, ἐναντίον τέλος τῶν ἀγρίων ἐπιδρομέων τῆς Ἀφρικῆς, καλύπτουν τὸν ἥμισυ αἰῶνα τῆς βασιλείας τοῦ χαλίφου. Ὁ Ἀβδελραχμὰν Γ' κατορθώνει νὰ καταβάλῃ ὅλους τοὺς ἐχθρούς του καὶ νὰ ἐγκαθιδρύσῃ τὴν ἀπολυταρχικὴν ἐξουσίαν του ἐφ' ὁλοκλήρου τῆς μουσουλμανικῆς Ἰσπανίας. Ἀλλὰ τὰ ἀποτελέσματα τόσων προσπαθειῶν ἦσαν πάντοτε εὔθραυστα. Ἡ καθυπόταξις ἀνυποτάκτων καὶ ἀντιδραστικῶν πληθυσμῶν ἦτο ἀδύνατος. Οἱ πόλεμοι ἐξ ἄλλου, τῆς ἐποχῆς δὲν ἦσαν παρὰ ἐπιδρομαὶ προσωρινῶς ἐκμηδενίζουσαι τὸν ἀντίπαλον. Ἐπρόκειτο μᾶλλον περὶ ἐτησίων ἢ ἑξαμηνιαίων ἐπιδρομῶν πρὸς λαφυραγωγίαν (ράτσια), κατὰ τὴν ἀρχαίαν ἕξιν τῶν νομάδων, αἱ ὁποῖαι ἐθεωροῦντο τερματισθεῖσαι εὐθὺς ὡς συνεκεντροῦντο ἀρκετὰ λάφυρα, συνελαμβάνοντο αἰχμάλωτοι καὶ ἐκόπτοντο μερικαὶ ἑκατοντάδες κεφαλῶν διὰ νὰ ἐκτεθοῦν εἰς κοινὴν θέαν κατὰ μῆκος τῆς γεφύρας τῆς Κορδούης... Καὶ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον, οἱ χαλίφαι ἦσαν πάντοτε ὑποχρεωμένοι νὰ ἐπαναρχίζουν τὸ ἴδιον ἔργον καὶ νὰ μὴ φθάνουν ποτὲ εἰς τὸ τέλος. Ὁ Ἀβδελραχμὰν Γ' κατώρθωσε νὰ ἐπιβάλῃ, ἐπί τινα ἔτη, σχετικὴν ἡσυχίαν εἰς τὴν χώραν.. Ἀλλ' ἀπὸ τοὺς διαδόχους του ἔμελλε νὰ ἐπαναληφθοῦν οἱ πόλεμοι ἐναντίον τῶν χριστιανῶν τοῦ βορρᾶ καὶ ἐναντίον τῶν Βερβέρων τοῦ νότου. Αἱ συνωμοσίαι, αἱ ἐξεγέρσεις, αἱ δικαστικαὶ ἔριδες ἦσαν ἀδιάκοποι. Καὶ πολλάκις μετὰ πολλῆς δυσκολίας κατώρθωνεν ὁ κεντρικὸς ἡγεμὼν νὰ ἐπιβληθῇ καὶ νὰ συγκρατήσῃ τὴν τεχνητὴν ἑνότητα τοῦ κράτους. Παρέμενε ὅθεν πάντοτε ἄλυτον καὶ ἐκκρεμὲς τὸ πρόβλημα τῆς ἐθνικῆς ἑνότητος· καὶ δίχως τὴν λύσιν αὐτοῦ τίποτε τὸ σταθερὸν δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ δημιουργηθῇ. Τὸ χαλιφᾶτον τῆς Κορδούης συντόμως θὰ διελύετο εἰς τὰ κρατίδια τῶν «τάϊφα», τῶν κομμάτων καὶ φατριῶν τῶν κατακτητῶν.

Ἐξ ὅλης τῆς δημιουργικῆς προσπαθείας τοῦ Ἀβδελραχμὰν Γ' σταθερώτερον καὶ διαρκέστερον ὑπῆρξε τὸ μέρος τὸ σχετικὸν μὲ τὰς μεγάλας κατασκευὰς καὶ τὰ δημόσια ἔργα, τὰ ὁποῖα ἐξετέλεσε. Ἀναμφισβητήτως ὁ ἡγεμὼν οὗτος ὑπῆρξεν εἷς μέγας οἰκοδόμος. Οὕτως, ἐξωράϊσε καὶ ἐμεγέθυνε τὸ ἀρχαῖον ἀνάκτορον τῆς Κορδούης. Ἀνήγειρε τὸν μιναρὲν τοῦ μεγάλου τζαμίου, τοῦ ὁποίου ἐβελτίωσε τὴν πρόσοψιν. Ἐπεμελήθη ἰδίως τῆς κατασκευῆς τῆς Μεντίνα—ἂς—Σαχάρα, φρουρίου καὶ ἐξοχικῆς κατοικίας συγχρόνως, ποὺ οἱ Ἄραβες συγγραφεῖς περιγράφουν μὲ ἀσυγκράτητον θαυμασμόν, ἀλλὰ καὶ μὲ πρόδηλον ὑπερβολικότητα. Οἱ μουσουλμᾶνοι ἡγεμόνες εἶχον τὴν συνήθειαν νὰ κατασκευάζουν ὡς κατοικίας των φρουριακὰ συγκροτήματα — ὅπως εἰς Φέζ, εἰς Γρανάδαν, εἰς Σαραγόσσαν, εἰς Κορδούην — εἰς τὰ ὁποῖα διέμενον συνήθως, δεσπόζοντες ἀπ' αὐτῶν τῶν πρωτευουσῶν.

Παρ' ὅλας τὰς ἀντιξοότητας, ποὺ συνήντησεν εἰς τὸν δρόμον του ὁ νέος χαλίφης, ἐπεζήτησε καὶ ἐπέτυχε νὰ δώσῃ εἰς τὸν μεσογειακὸν κόσμον τὴν ἐντύπωσιν, ὅτι αὐτός, ὁ Ἀβδελραχμὰν Γ', ἦτο ὁ πραγματικὸς αὐτοκράτωρ τῆς Δύσεως. Ἡ Κορδούη, ἡ πρωτεύουσά του ἔπρεπε νὰ ἐπισκιάσῃ τὴν Βαγδάτην. Τὸ τζαμίον τῆς Κορδούης ἔπρεπε νὰ καταστῇ τὸ μέγα τέμενος τοῦ Ἰσλάμ, καὶ νὰ κάμῃ νὰ λησμονηθοῦν τὰ τεμένη τῆς Δαμασκοῦ, τοῦ Καΐρου καὶ τοῦ Χαιρουάν. Ὄνειρόν του ἦτο νὰ ἐπεκτείνῃ τὴν κυριαρχίαν του ἐφ' ὁλοκλήρου τῆς βορείου Ἀφρικῆς, μέχρι τῆς Αἰγύπτου, καὶ διὰ τοῦτο ἐπεδόθη εἰς τὴν κατάληψιν τῆς Θέουτα καὶ τῆς ἔναντι τῆς Ἰσπανίας παραλίας τῆς Βερβερίας. Ἀλλὰ ἡ αὐτοκρατορία αὐτὴ ἦτο μόνον ὄνειρον, ἤ, τὸ πολύ, μία λάμπουσα πρόσοψις ἄνευ ἀναλόγου περιεχομένου.

Ἀλλ' ἐκ τῆς μεγάλης καὶ πολυετοῦς ταύτης προσπαθείας τοῦ πρώτου χαλίφου παρέμειναν, ὡς πολιτικὴ κληρονομία τῶν διαδόχων του, δύο ἀξιώματα, τὰ ὁποῖα θ' ἀποτελέσουν τὴν πολιτικὴν παράδοσιν τῆς Ἰσπανίας εἰς ὅλους τοὺς αἰῶνας τῆς ἱστορικῆς ζωῆς της: πρῶτον, ὅτι ἡ Ἰσπανία, ἀδιακόπως ἀπειλουμένη ὑπὸ τῶν βαρβάρων τῆς Ἀφρικῆς, δὲν δύναται νὰ εἶνε ἀσφαλὴς παρὰ μόνον ἐὰν κατέχῃ τὰ σημεῖα ἐπιβιβάσεως τῆς ἀφρικανικῆς ἀκτῆς. Ἐκ τῆς ἀνάγκης ταύτης θὰ προκύψῃ ἡ διαρκὴς μέριμνα τόσον τῶν χαλιφῶν, ὅσον καὶ βραδύτερον τῶν χριστιανῶν βασιλέων τῆς Ἰσπανίας, νὰ ἔχουν ὑπὸ τὴν κυριαρχίαν των τὴν Ταγγέρην, τὴν Θέουταν, τὴν Μελίλλαν, καὶ ἀργότερα τὸ Ὀράν, τὸ Ἀλγέριον καὶ τὴν Τύνιδα.

Τὸ δεύτερον ἀξίωμα τῆς πολιτικῆς κληρονομίας τοῦ Ἀβδελραχμὰν Γ' εἶνε, ὅτι μία χώρα διῃρημένη ὡς ἡ Ἰσπανία, κατοικουμένη ἀπὸ λαοὺς μὲ τόσον ἰσχυρὸν αὐτονομιστικὸν πνεῦμα, δὲν δύναται νὰ διατηρήσῃ τὴν κρατικὴν ἀκεραιότητα καὶ τὴν ἀνεξαρτησίαν της, παρὰ μόνον, χάρις εἰς μίαν ἰσχυροτέραν κεντρικὴν ἐξουσίαν. Εἶνε τὸ ἱστορικὸν ἀξίωμα τοῦ Ἰσπανικοῦ ἀπολυταρχισμοῦ, τὸ ὁποῖον εὑρίσκει τὴν ἑξῆς τραγικὴν διὰ τὴν χώραν ἐπαλήθευσιν: ὅτι δηλ. ἡ κρατικὴ καὶ πολιτικὴ ἑνότης τῆς Ἰσπανίας ἐπεβλήθη πάντοτε εἰς τὴν Ἰσπανίαν ἀπὸ κυριάρχους ξένης καταγωγῆς: τοὺς Βησιγότθους βασιλεῖς, τοὺς μουσουλμάνους χαλίφας, τοὺς Αὐτρο-βουργουνδίους μὲ τὸν Κάρολον Ε' καὶ Φίλιππον Β', τοὺς Βουρβώνους τῆς Γαλλίας μὲ τὸν Φίλιππον Ε' καὶ τοὺς ἀπογόνους του...

ΑΥΡΙΟΝ: Ἡ συνέχεια

ΕΞΩ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ

Απὸ Ολον Τον Κοσμον

Ἕνας Σουλτᾶνος κάποιας ἐξωτικῆς χώρας — ὄνομα καὶ μὴ χωριό — ἔχει ἐπινοήσει μίαν ἁπλουστάτην μέθοδον νὰ κερδίζῃ πάντοτε εἰς τὸ μπρίτζ, ὅταν παίζῃ μὲ τοὺς αὐλικούς του. Ἔπειτα ἀπὸ κάθε μοίρασμα τῶν χαρτιῶν ὁ αὐλάρχης του κάμνει τὸν γῦρον τῆς τραπέζης καὶ σημειώνει τί χαρτιὰ ἔχει ὁ κάθε παίκτης. Κατόπιν σκύβει εἰς τὸ αὐτί του Ἄνακτός του καὶ τοῦ δίδει τὰς πολυτίμους πληροφορίας του. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἡ Αὐτοῦ Ὑψηλότης ἀποφεύγει τὸν κόπον νὰ μαντεύῃ τὸ παιγνίδι τῶν ἄλλων καὶ παίζει μὲ ἀπόλυτον σιγουριὰ καὶ ἡσυχία. Λέγεται ὅτι ἡ μέθοδος τοῦ Σουλτάνου εὐχαριστεῖ πολὺ τοὺς αὐλικούς του, οἱ ὁποῖοι καμαρώνουν διότι ἔχουν Ἄνακτα ἕνα τόσον δεινὸν παίκτην τοῦ μπρίτζ.

* * *

Προτοῦ ἀποχωρήσῃ τῆς ἐξουσίας ὁ πρωθυπουργὸς τῆς Ἀγγλίας κ. Μπάλντουϊν ὑπέβαλεν εἰς τὴν Βουλὴν νόμον, διὰ τοῦ ὁποίου ὁ ἐτήσιος μισθὸς τοῦ πρωθυπουργοῦ αὐξάνεται ἀπὸ 5.000 εἰς 10.000 λιρῶν καὶ παρέχεται εἰς τοὺς διατελέσαντας πρωθυπουργοὺς σύνταξις 2.000 λιρῶν ἐτησίως, ἂν δι' ἄλλην τινὰ αἰτίαν δὲν ζοῦν εἰς βάρος τοῦ προϋπολογισμοῦ. Ἡ Μεγάλη Βρεταννία ἐντὸς διμήνου θὰ ἔχῃ τρεῖς μόνον πρωθυπουργούς: τὸν Λόϋδ Τζώρτζ, τὸν Ράμσαιϋ Μακντόναλντ καὶ τὸν Στάγλεϋ Μπάλντουϊν. Ὁ Λόϋδ Τζώρτζ, ὁ ὁποῖος λαμβάνει ἤδη μισθὸν βουλευτοῦ καὶ ὁ Μακντόναλντ, ὁ ὁποῖος εἶνε ἤδη ὑπουργὸς (ἢ ὁπωσδήποτε βουλευτής) δὲν θὰ δικαιοῦνται τῆς συντάξεως ταύτης. Μόνος ὁ Μπάλντουϊν, ἂν ἐγκαταλείψῃ τὴν Βουλὴν τῶν Κοινοτήτων διὰ νὰ μεταπηδήσῃ εἰς τὴν Βουλὴν τῶν Λόρδων (διότι ὡς λέγεται θὰ τοῦ δοθῇ ὁ τίτλος τοῦ κόμιτος) θὰ δικαιοῦται νὰ λαμβάνῃ τὰς 2.000 λίρας τῆς συντάξεως. Ἀλλ' ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι τὸν γνωρίζουν βεβαιοῦν ὅτι δὲν θὰ τὰς δεχθῇ. Ὁ κ. Μπάλντουϊν κατὰ τὸ διάστημα 1928—1935 εἶχεν εὑρεθῇ εἰς μετρίαν οἰκονομικὴν κατάστασιν, κατὰ τὸ 1935 ὅμως ἔγινεν ἐκ νέου πλούσιος. Ἡ περιουσία του ἀπετελεῖτο ἀπὸ μετοχὰς τῆς ἑταιρείας Μπάλντουϊνς, αἱ ὁποῖαι εἶχον πέσει τὸ 1931 εἰς 1 σελλίνιον καὶ 2 πέννας, ἐνῷ τώρα ἔχουν ἀξίαν 11 σελλινίων καὶ 6 πεννῶν. Ὁ Μπάλντουϊν ἔχει 181.526 μετοχὰς τῆς ἑταιρείας Μπάλντουϊνς καὶ 37.591 ἄλλας μετοχὰς (αἱ ὁποῖαι τὸ 1931 εἶχον ἀξίαν 2 σελλινίων καὶ τώρα ἔχουν 24 σελλίνια καὶ 2 πέννας). Ἡ περιουσία του ἑπομένως ἀνέρχεται εἰς 150.000 λιρῶν.

* * *

Μετὰ τὴν κατάλυσιν τῆς ὀθωμανικῆς μοναρχίας καὶ τὴν κατάργησιν τῶν χαρεμίων, οἱ εὐνοῦχοι τῆς Τουρκίας κατέστησαν ἄχρηστοι καὶ ἔχασαν ἕνα μέσον βιοπορισμοῦ ὄχι εὐκαταφρόνητον, περιελθόντες εἰς μεγάλην ἐξαθλίωσιν. Ὡσὰν νὰ μὴ ἤρκει τοῦτο, ἦλθε τώρα καὶ ὁ νέος φορολογικὸς νόμος τῆς τουρκικῆς Κυβερνήσεως, ὁ ὁποῖος πλήττει τοὺς ἀγάμους καὶ ὁ ὁποῖος δὲν ἐξαιρεῖ τοὺς εὐνούχους. Κατόπιν τούτου οἱ εὐνοῦχοι συνελθόντες ἀπέστειλαν πρὸς τὸν Καμὰλ Ἀτατοὺρκ ὁμαδικὸν ὑπόμνημα, διὰ τοῦ ὁποίου ζητοῦν νὰ μὴ ἀφομοιωθοῦν πρὸς τοὺς φυσιολογικοὺς ἀγάμους, λόγῳ τῆς ἰδιαιτέρας θέσεως, εἰς τὴν ὁποίαν εὑρίσκονται. Πιστεύεται ὅτι ἡ τουρκικὴ Κυβέρνησις θ' ἀναγνωρίσῃ τὰ δίκαια τῶν παλαιῶν εὐνούχων.

* * *

Εἰς μίαν μελέτην του περὶ τῆς σκωληκοειδίτιδος ἕνας Ἑλβετὸς ἰατρὸς ὑποστηρίζει ὅτι ἡ κυριωτέρα αἰτία τῆς παθήσεως ταύτης δὲν εἶνε, ὅπως κοινῶς πιστεύεται, ἡ κατάποσις ὡρισμένων στερεῶν σωμάτων, ὅπως οἱ πυρῆνες διαφόρων καρπῶν, τεμάχια ὀστῶν κλπ., ἀλλ' ἁπλούστατα ἡ χρῆσις τῆς ὀδοντόβουρτσας. Συμβαίνει πράγματι πολλάκις εἰς τὰς πολὺ μεταχειρισμένας ἢ κακῆς ποιότητος ψήκτρας τῶν ὀδόντων νὰ ἀποκολλῶνται μερικαὶ τρίχες, αἱ ὁποῖαι καταπίνονται ὑπὸ τοῦ χρησιμοποιοῦντος ταύτην. Ὁ συγγραφεὺς τῆς μελέτης βεβαιοῖ ὅτι εἰς τὰ 60 % τῶν περιπτώσεων σκωληκοειδίτιδος, τὰς ὁποίας ἐνεχείρησεν ὁ ἴδιος, ἀνεκάλυψεν ἐντὸς τῆς σκωληκοειδοῦς ἀποφύσεως μίαν ἢ περισσοτέρας τρίχας προερχομένας ἀπὸ ὀδοντόβουρτσες.

* * *

Ἐτελέσθησαν προσφάτως εἰς τὴν Βιέννην τὰ ἐγκαίνια ἑνὸς σανατορίου, τὸ ὁποῖον ὠνομάσθη «Οἶκος τῆς ὀκνηρίας». Οἱ πελάται ἢ οἱ πάσχοντες, οἱ ὁποῖοι ἐπιθυμοῦν νὰ διέλθουν αὐτόθι ὀλίγας ἑβδομάδας ἀναπαύσεως ἀναλαμβάνουν ἐπισήμως τὴν ὑποχρέωσιν νὰ περιορισθοῦν εἰς ἀπόλυτον ἀδράνειαν. Ἔχουν εἰς τὴν διάθεσίν των πολυάριθμον προσωπικόν, εἰς τρόπον ὥστε νὰ μὴ εἶνε ἠναγκασμένοι νὰ καταβάλουν οὐδὲ τὴν ἐλαχίστην προσπάθειαν. Ἀκόμη καὶ τὰς ἐπιστολάς των πρὸς τοὺς οἰκείους των τὰς γράφουν αἱ νοσοκόμοι. Αἱ ἐπισκέψεις ἀπαγορεύονται. Τέλος οἱ διαιτώμενοι εἰς τὸν παράδεισον αὐτὸν μετακινοῦνται ἀνὰ τὰ διάφορα σημεῖα ὑπὸ τοῦ προσωπικοῦ ἐπὶ ἀνακλίντρων κυλιομένων ἐπὶ τροχῶν.

* * *

Ἐκηδεύθη πρὸ ἡμερῶν ἐν Βαρσοβίᾳ ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἀτσιγγάνων καὶ φίλος τοῦ στρατηγοῦ Φράνκο, Ματθίας Κβίεκ. Ἡ νεκρώσιμος πομπὴ ἀπετελεῖτο ἀπὸ πολωνικάς, ρωσικάς, ρουμανικὰς καὶ οὐγγρικὰς ἀντιπροσωπείας, ἦτο δὲ πολυάριθμος καὶ γραφικωτάτη. Ὁ ἐκλιπὼν «βασιλεὺς» εἶχεν ἐκδηλώσει τὴν ἐπιθυμίαν νὰ ταφῇ εἰς τὴν Σεβίλλην, ἀλλὰ λόγῳ τῶν γεγονότων τῆς Ἰσπανίας, πρὸς τὸ παρὸν τοὐλάχιστον, εἶνε ἀδύνατον νὰ πραγματοποιηθῇ ἡ ἐπιθυμία του αὐτή. Ἡ περιουσία τοῦ Ματθία Κβίεκ, κατὰ τὴν διαθήκην του, περιέρχεται εἰς τὸν στρατηγὸν Φράνκο, τοῦ ὁποίου ἦτο ἔνθερμος θαυμαστής. Ἀμέσως μετὰ τὴν ταφήν, οἱ ἀρχηγοὶ τῶν ἀτσιγγάνων συνῆλθον διὰ νὰ ἐκλέξουν τὸν διάδοχόν του, ἀλλὰ μέχρι τοῦδε δὲν ἀνεκοίνωσαν τὸ ἀποτέλεσμα τῶν συσκέψεών των, τὸ ὁποῖον ἀναμένεται μὲ ἀγωνίαν ἀπὸ ὅλον τὸν κόσμον.

ΔΩΜΑΤΙΟΝ μετὰ τροφῆς δρχ. 1500 παρὰ τριμελοῦς οἰκογενείας ἐνοικιάζεται εἰς μόνον ἔνοικον, τροφὴ καθαρὰ καὶ ἄφθονος, δεκτὴ καὶ ἡ ἡμερησία καταβολή. Πληροφορίαι, ὁδὸς Παμίσου ἀριθ. 15 (πάροδος ὁδοῦ Ἀγαθουπόλεως 93).

465044

ΔΙΑ ΜΙΚΡΟΥΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΟΥΣ

ΟΣΟΙ ΠΙΣΤΟΙ... ΠΡΟΣΕΛΘΕΤΕ

ΣΤΑΥΡΩΤΑΙ ΛΕΞΕΙΣ

(Ἀπαγορεύεται ἡ ἀνατύπωσις)

Ἀριθ. 34.

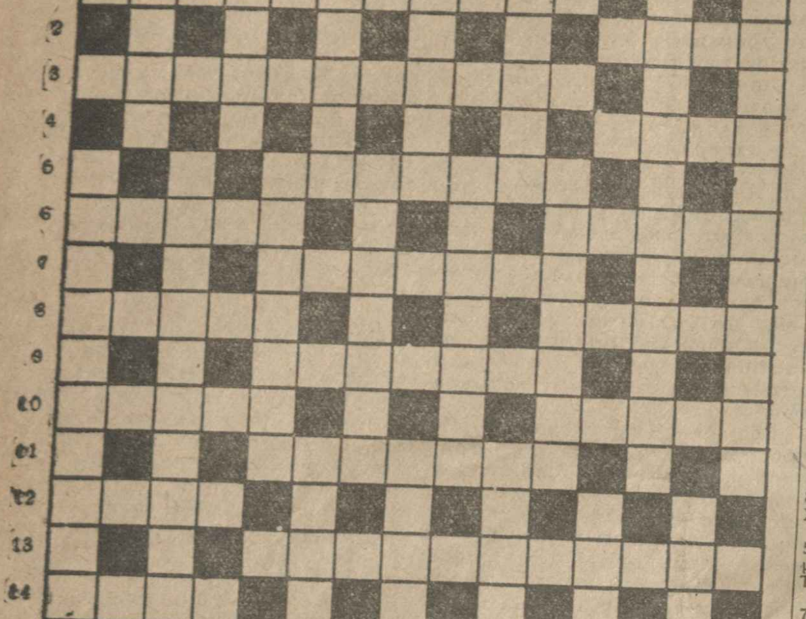

ΣΗΜΑΣΙΑ ΤΩΝ ΛΕΞΕΩΝ

Ὁριζοντίως:

1) Ἔνδοξος πολιτικὸς καὶ ἄρχηγὸς τῶν ἀρχαίων Ἀθηνῶν.
2) Πόλις τῆς Βορείου Ἑλλάδος.
3) Ἀρχαῖος γραμματικὸς ἀκμάσας ἐν Ἀλεξανδρείᾳ.
4) Ἤπειρος.
5) Εἶδος φυτικῆς ἐκτάσεως.
6) Ἐδαφικὴ διαμόρφωσις — Πόλις τῆς Ἰταλίας.
7) Πόλις τῆς Σικελίας, περίφημος ὁμώνυμος οἶνος.
8) Φρικώδης ἀσθένεια μεταδιδομένη κυρίως ἀπὸ οἰκιακὰ ζῷα—Μέτρον μήκους, ἰδίᾳ θαλάσσιον.
9) Φωτίζει τοὺς ἱεροὺς χώρους.
10) Ὑπάρχουν θετικοὶ καὶ ἀρνητικοὶ — Εὐτελὴς τάπης (δημ.).
11) Σῆμα, ἰδίᾳ ναυτικὸν (ξέν.).
12) Ἀρχαϊκὴ ἔκφρασις δι' «ἀνάκλιντρον».
13) Δίδονται εἰς τὰ θέατρα ἀλλὰ γίνονται καὶ πρὸς τοὺς ἁρμοδίους.
14) Σημαίνει ἀρχικῶς «ἕλξις» ἀλλὰ μεταφορικῶς ἔντασις, σπουδαιότης.
15) Βιομηχανία, συγγενὴς τῆς ὑφαντουργίας.

Καθέτως:

1) Τέμενος πρὸς τιμὴν ἀρχαίου θεοῦ.
2) Γνωστὸν τουριστικὸν σωματεῖον.
3) Πόλις τῆς Βορείου Ἑλλάδος.
4) Σύζυγος τοῦ Ἡρακλέους.
5) Μᾶς προσφέρει πολύτιμον ἔμβόλιον.
6) Χονδρὸν ὕφασμα — Νῆσος τοῦ Ἰονίου.
7) Ποταμὸς τῆς Βορείου Ἑλλάδος.
8) Μία τῶν μοιρῶν — Παιδικὴ ἀσθένεια.
9) Θεατρικὸν ἔργον (πληθ.).
10) Εὐχάριστον συναίσθημα—Τυχηρὸν παίγνιον (ξέν.).
11) Λιμὴν τῆς Νοτιοσλαυΐας.
12) Ἀραβικὸν ἀνεξάρτητον κρατίδιον.
13) Ἀθηναῖος στρατηγός, καταλύσας τὴν τυραννίδα.
14) Τρόπος ἐκδηλώσεως ἀγάπης (δημ.).
15) Κολάσιμος πρᾶξις σχετικὴ μὲ τὴν πλαστογραφίαν.

Ραδιόφωνον

ΚΥΡΙΑΚΗ, 4)4)37. Ὥρα Ἀθηνῶν

ΕΙΔΗΣΕΙΣ μεταδίδουν σήμερον οἱ κάτωθι σταθμοί:

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ (κχ. 841, μ. 356). 9 καὶ 11 μ.μ.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ (κχ. 200, μ. 1500). 8 καὶ 11 μ.μ.

ΜΕΣΗ ΙΤΑΛΙΑ (κχ. 713, μ. 421). 8.20, 9.05 καὶ 12 μ.μ.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ Π. Τ. Τ. (κχ. 695, μ. 432). 10.30 καὶ 12.45 μ.μ.

◆ ◆ ◆

ΑΜΒΟΥΡΓΟΝ (κχ. 904, μ. 332). 5 μ.μ. Ἐλαφρὰ συναυλία. 7.40 μ.μ. Εὔθυμη χορευτικὴ μουσική. 9 μ.μ. Ποικίλη εὔθυμη συναυλία. 10.10 μ.μ. Συναυλία τῆς Φιλαρμονικῆς τῆς Βουδαπέστης, ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ Ἔρνστ φὸν Ντοχνάνυϊ. 11.30 Χορευτικὴ συναυλία.

ΒΑΡΣΟΒΙΑ (κχ. 224, μ. 1339). 5 μ.μ. Δίσκοι. 6 μ. μ. Συμφωνικὴ συναυλία. 8.20 μ.μ. Δίσκοι. 10.30 μ.μ. Πιάνο. (Χάϋδν—Μπετόβεν). 11.05 μ.μ. Χορός.

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙ (κχ. 686, μ. 437). 6 μ.μ. Συναυλία χορῳδίας. 6.20 μ. μ. Γιουγκοσλαυϊκά, ρουμανικὰ καὶ ρωσικὰ λαϊκὰ τραγούδια καὶ μουσική. 7.50 Πιάνο. 8.50 μ.μ. Συναυλία ὀρχήστρας, βιολιοῦ καὶ τραγουδιοῦ. 10.30 μ. μ. Λαϊκὰ τραγούδια. 11.20 μ.μ. Ἐλαφρὰ μουσική. 11.50 μ.μ. Δίσκοι χοροῦ.

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ (κχ. 841, μ. 356). 7.40 μ. μ. Ρωμαντικὴ ἑσπερίς. Μουσικὴ τοῦ Μπράμς. Κοντσέρτο ἐγχόρδων. 9 μ.μ. «Τσάρος καὶ ξυλουργός», κωμικὴ ὄπερα τοῦ Λόρτσιγκ. 11.30 μ.μ. Χορός.

ΒΕΡΟΜΥΝΣΤΕΡ (κχ. 556, μ. 540). 7.20 μ.μ. Μουσικὴ πιάνου. 8.20 μ.μ. Δίσκοι. 9 μ.μ. Συναυλία μὲ συνθέσεις Μπουζιε-Χοῦντε.

ΒΙΕΝΝΗ (κχ. 592, μ. 507). 4.40 μ.μ. Μπετόβεν: Κουϊντέττο. 6.20 μ.μ. Ποικίλη εὔθυμη συναυλία. 8.10 μ.μ. Εὔθυμα τραγούδια ἐκ δίσκων. 10.10 μ.μ. Διάσημοι ἀοιδοί. 10.25 μ.μ. Λίντερ ὑπὸ Μιμῆς Ἔρμπ, σοπράνο. 11 μ.μ. Μουσικὴ χοροῦ. 11.30 μ. μ. Συνέχεια.

ΒΟΡΕΙΟΣ ΙΤΑΛΙΑ (κχ. 814, μ. 369). 6 μ.μ. Συμφωνικὴ συναυλία ἀπὸ τὸ Ἀδριάνειον. 10 μ.μ. Ὀπερέττα. 12.15 μ.μ. Χορός.

ΒΟΥΔΑΠΕΣΤΗ (κχ. 546, μ. 550). 5.50 μ. μ. Πιάνο. 7.20 μ. μ. Τσιγγάνικη μουσική. 11 μ.μ. Μουσικὴ χοροῦ. 12 μ.μ. Τσιγγάνικη μουσική.

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙ (κχ. 823, μ. 365). 7.10 μ.μ. Χορός. 8.20 μ.μ. Συναυλία χορῳδίας. 9.15 μ.μ. Καντάτες τοῦ Μπάχ ὑπὸ χορῳδίας. Ἡ χορῳδία Μπάχ ὑπὸ τὸν καθηγητὴν Γιόχαν Σπάντελμαν. 10.15 μ. μ. Ἐλαφρὰ μουσική. 10.55 μ.μ. Ἐλαφρὰ μουσική.

ΒΡΥΞΕΛΛΑΙ (κχ. 620, μ. 484). 6.30 μ.μ. Χορῳδία. 8.15 μ.μ. Δίσκοι. 9 μ. μ. «Μαντὰμ Μπατερφλάϋ», ὄπερα τοῦ Πουτσίνι. 11.50 μ.μ. «Ὁ μαγευμένος αὐλός», ὄπερα τοῦ Μόζαρτ.

ΚΑΙΝΙΞΒΕΡΓΗ (κχ. 1031, μ. 291). 9.15 μ.μ. Ποικίλη εὔθυμη συναυλία. 11.40 μ.μ. Ὁμοίως, ἀπὸ ὀπερέττες.

ΛΕΙΨΙΑ (κχ. 785, μ. 382). 5.30 μ.μ. Ποικίλη μουσικὴ καὶ ᾠδικὴ συναυλία. 7.50 μ.μ. Μουσικὸν ἰντερμέτζο. 8.20 μ.μ. Μουσικὴ πιάνου «ἁ-κάτρ-μέν». 9 μ.μ. Ἴδε Βερολῖνον. 11.30 μ.μ. Χορός.

ΚΑΛΟΥΝΤΜΠΟΡΓΚ (Δανία) (κχ. 240 μ. 1250). 4.50 μ.μ. Λίντερ τοῦ Ρίτσαρδσον 5.05 μ.μ. Ἐλαφρὰ συναυλία. 9 μ.μ. Μπράμς: Τρίο διὰ βιολί, πιάνο καὶ κόρνο. 10 καὶ 12.15 μ.μ. Χορός.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ (κχ. 200, μ. 1500). 7.20 μ.μ. Μουσικὴ δωματίου. 9 μ.μ. Ἐλαφρὰ συναυλία.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ (κχ. 877, μ. 342). 8 μ.μ. Δίσκοι. 8.30 μ.μ. Συναυλία ὀρχήστρας καὶ βιολιοῦ. 11.05 μ.μ. Μπάντα καὶ τραγούδι. 12 μ.μ. Ἐλαφρὰ συναυλία.

ΜΕΣΗ ΙΤΑΛΙΑ (κχ. 713, μ. 421). 6 μ.μ. «Ἀντίο νειᾶτα», ὀπερέττα τοῦ Πιέτρι. 10 μ.μ. Συμφωνικὴ συναυλία. 11.20 μ.μ. Τσίτερ. 12.15 μ.μ. Χορός.

ΜΟΝΑΧΟΝ (κχ. 740, μ. 405). 9 μ.μ. Μεγάλη ποικίλη συναυλία. 11.30 μ.μ. Νυκτερινὴ μουσική.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ Π.Τ.Τ. (κχ. 695, μ. 432). 9.30 μ.μ. Ποικίλη βραδυά. 12 μ.μ. Μουσικὴ χοροῦ.

ΠΡΑΓΑ (κχ. 638, μ. 470). 8.45 μ.μ. Ἀπὸ ὄπερες. 10.10 μ.μ. Συναυλία συμφωνική. (Μαρτίνου: Κοντσέρτο γιὰ πιάνο καὶ ὀρχήστραν. Σούκ: «Πράγα», συμφωνικὸ ποίημα).

ΕΝΑΣ ΓΙΓΑΣ ΤΗΣ ΔΡΑΣΕΩΣ

ΦΑΒΙΕΡΟΣ

Ο ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ ΤΗΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ

11ον Ὑπ' αὐτοὺς τοὺς ὅρους τοὺς τόσον παραδόξως δυσχερεῖς, τὸ νεότευκτον περσικὸν πυροβολικὸν ἤρχισε τὴν πορείαν του πρὸς τὴν Τεχεράνην. Μὲ πόσην βραδύτητα ἐπροχώρει καὶ πόσους κόπους, ἐστοίχισεν αὐτὴ ἡ πορεία εἶνε εὔκολον νὰ τὸ φαντασθῇ κανείς.

Ἀνεχώρησεν ἀπὸ τὸ Ἰσπαχὰν τὴν 25ην Νοεμβρίου καὶ ἔφθασεν εἰς τὴν Τεχεράνην τὴν 31ην Δεκεμβρίου. Ἡ ἀπόστασις δὲν ἦτο μεγαλυτέρα τῶν διακοσίων χιλιομέτρων.

Ἀλλ' ἡ εἴσοδος τοῦ πυροβολικοῦ εἰς τὴν πρωτεύουσαν δὲν ὑπῆρξε καθόλου θριαμβευτική. Ὁ διπλωματικὸς ἄνεμος εἶχεν ἀλλάξει κατεύθυνσιν, ἡ Γαλλία εἶχε συνομολογήσει εἰρήνην μετὰ τῆς Ρωσσίας, ἐπομένως ἡ Περσία δὲν ἠδύνατο νὰ ἐλπίζῃ τὴν βοήθειαν τοῦ Ναπολέοντος ἐναντίον τῆς Ρωσίας.

Ὁ Φὲθ Ἀλῆς δὲν ἦτο πλέον καθόλου ἐνθουσιασμένος μὲ τοὺς Γάλλους καὶ οἱ Ἄγγλοι πράκτορες εἶχον σπεύσει νὰ ἐκμεταλλευθοῦν λίαν ἐπαξίως τὴν νέαν κατάστασιν.

Εἰς τὸ πυροβολικὸν τοῦ Φαβιέρου δὲν γίνεται καμμία ὑποδοχὴ ἐν Τεχεράνῃ. Ὅλοι βλέπουν μὲ λοξὸν βλέμμα τὸν Γάλλον ἀξιωματικὸν καὶ δὲν συλλογίζονται τίποτα ἄλλο παρὰ πῶς ν' ἀπαλλαγοῦν ἀπ' αὐτόν.

Μὲ τὸ πρόσχημα ὅτι θὰ ἐκτελέσουν δοκιμὰς τῶν νέων πυροβόλων προσπαθοῦν νὰ τὰ καταστρέψουν. Εἰς τὸ τέλος τὰ τοποθετοῦν εἰς τὰ βάθη σκοτεινῶν ἀποθηκῶν ὡς ἄχρηστα ἀντικείμενα. Καὶ ὁ καθένας ἀναρμόδιος, χωρὶς νὰ ἔχῃ ἰδέαν πυροβόλου κατακρίνει τὸν Φαβιέρον ὡς ἀποτυχόντα εἰς τὸ ἔργον του. Ὅλοι τὸν χλευάζουν καὶ τὸν γελοιοποιοῦν.

Ὁ Φαβιέρος ἔχει φθάσει εἰς τὰ ἔσχατα. Ὅλη ἡ τεραστία ἐκείνη προσπάθειά του εἶχε παραγνωρισθῆ. Οἰκονομικῶς εἶνε κατεστραμμένος, διότι οἱ Πέρσαι κάθε ἄλλο σκέπτονται παρὰ νὰ τὸν ἀποζημιώσουν διὰ τὰς δαπάνας του.

«Ἐπλήρωσα ἐξ ἰδίων τέσσαρας χιλιάδας φράγκων, γράφει εἰς τὸν ἀδελφόν του. Τόσον μοῦ ἐκόστισε ἡ εὐχαρίστησις ποὺ εἶχα νὰ ἔλθω εἰς τὴν Περσίαν καὶ νὰ κατασκευάσω τὸ πυροβολικὸν τοῦ Σάχη».

Εἰς μίαν ἄλλην ἐπιστολήν του γράφει τὰ ἑξῆς:

«Οἱ κόποι καὶ αἱ φροντίδες, αἱ στενοχωρίαι καὶ αἱ στερήσεις, ὅλαι αἱ ἐναντιότητες εἶνε μηδὲν γιὰ μένα. Δὲν τὰς σκέπτομαι ποτέ, ἀλλὰ τὰς ἀφήνω καὶ περνοῦν καὶ τὰς λησμονῶ. Μόνον ἡ τιμὴ ἔχει ἀξίαν εἰς τὴν συνείδησίν μου. Ἐφ' ὅσον βλέπω νὰ λάμπῃ εἰς τὸ στῆθος μου ἡ ἐρυθρὰ ταινία τοῦ Σταυροῦ τῆς Λεγεῶνος τῆς τιμῆς εἶμαι παρηγορημένος καὶ δὲν παραπονοῦμαι πλέον. Ὅλα τὰ ἄλλα μοῦ εἶνε τελείως ἀδιάφορα.

»Ἔχω τὴν συναίσθησιν, συνεχίζει εἰς τὴν ἰδίαν ἐπιστολήν του, ὅτι ὑπῆρξα ὠφέλιμος εἰς τὴν χώραν μου. Εἰργάσθην εἰς τὴν Περσίαν διὰ τὸ γόητρον τῆς Γαλλίας, πολὺ καλύτερα παρ' ὅτι θὰ ἠμποροῦσα νὰ ἐργασθῶ ἂν ἔμενα εἰς τὴν Γαλλίαν.

»Τὴν ἡμέραν ποὺ ἔλαβα τὸν Σταυρὸν τῆς Λεγεῶνος τῆς Τιμῆς καὶ εἶδα ὅτι ἡ πατρὶς ἀνταμείβει τοὺς κόπους μου, ἐκείνην τὴν ἡμέραν ἀπεφάσισα ὁλοψύχως ν' ἀφοσιωθῶ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς πατρίδος μου. Καὶ τώρα ἐννοῶ νὰ τηρήσω τὸν ὅρκον μου».

Αὐτὴ ἡ ἐπιστολὴ δεικνύει ὅλον τὸ ἠθικὸν μεγαλεῖον τῆς ψυχῆς τοῦ νεαροῦ ὑπολοχαγοῦ. Φιλοπατρία, τιμή, δόξα, αὐταὶ ἦσαν αἱ σκέψεις του. Μία μεγάλη καὶ ἰσχυρὰ φλόγα λάμπει μέσα εἰς τὸ βάθος τῆς καρδιᾶς του καὶ αὐτὴ τὸν καθοδηγεῖ εἰς τὴν ζωὴν καὶ κατευθύνει τὰς πράξεις του. Ἡ φλόγα αὐτὴ δὲν θὰ σβύσῃ παρὰ μόνον μὲ τὴν ζωήν του.

Βλέπων τὴν ἠλιθιότητα καὶ τὴν κακὴν πίστιν τῶν Περσῶν, μεγάλων καὶ μικρῶν, ἀρχόντων καὶ λαϊκῶν, ὁ Φαβιέρος ἀναγκάζεται νὰ τοὺς περιφρονήσῃ καὶ νὰ παύσῃ νὰ τοὺς λαμβάνῃ ὑπ' ὄψιν του.

Καὶ αὐτὸς ὁ Μέγας Βεζύρης ἀποπειρᾶται νὰ τὸν εἰρωνευθῇ διὰ νὰ μειώσῃ τὴν ἀξίαν τοῦ ἔργου του.

—Αὐτὰ τὰ πυροβόλα, τὰ ὁποῖα κατεσκευάσατε, λέγει μίαν ἡμέραν πρὸς τὸν νεαρὸν ὑπολοχαγόν, ἔχουν στόμα ἀλλὰ δὲν ἔχουν μύτην. Ποῦ εἶνε ἡ μύτη τῶν πυροβόλων σας;

Ὁ Μέγας Βεζύρης ἐμειδία δῆθεν ἀφελῶς.

—Ἐκεῖνο ποὺ χρειάζεται εἰς τὰ πυροβόλα εἶνε τὸ στόμα καὶ ὄχι ἡ μύτη, διότι τὸ πῦρ ἐξέρχεται ἀπὸ τὸ στόμα τοῦ πυροβόλου, ἀπήντησεν ὁ Φρβιέρος καὶ τοῦ ἔστρεψεν ἀμέσως τὰ νῶτα. Ὁ Μέγας Βεζύρης ἔμεινεν ἄφωνος.

Παρ' ὅλα αὐτὰ ὁ Φαβιέρος ᾐσθάνετο κατὰ βάθος μίαν πικρὰν ἀπογοήτευσιν. Ὅταν ἤρχισε τὸ ταξίδιόν του διὰ τὴν Περσίαν εἶχε μεγάλα ὄνειρα. Ἔβλεπε τὸν ἑαυτόν του ἐπὶ κεφαλῆς μιᾶς μεγάλης γαλλικῆς στρατιᾶς, ἡ ὁποία ἐπορεύετο πρὸς τὰς Ἰνδίας διὰ νὰ κτυπήσῃ ἐκεῖ τὰς ἀγγλικὰς δυνάμεις.

Τώρα ὄχι μόνον εἶχον διαψευσθῆ τὰ ὡραῖα αὐτὰ ὄνειρα, ἀλλ' εἶχεν ἀποτύχει καὶ εἰς τὰς προσπαθείας. Ἐν μέσῳ μυρίων δυσχερειῶν καὶ διὰ μυρίων κόπων εἶχε κατασκευάσει ἕνα μέγα ἔργον, καὶ τὸ ἔργον αὐτὸ εἶχε παραγνωρισθῆ καὶ εἶχε καταντήσει ἄχρηστον.

VII

ΤΕΧΕΡΑΝΗ, ΣΑΛΑΜΑΝΚΑ, ΜΟΣΧΑ

«Πρέπει νὰ ὁμολογήσῃς, ἔγραφεν ὁ Φαβιέρος εἰς τὸν ἀδελφόν του, ὅτι θὰ εἴμεθα ἀχάριστοι, ἂν δὲν εἴμεθα ὑπερήφανοι διὰ τὴν ἐποχὴν εἰς τὴν ὁποίαν ζῶμεν. Ἡ ἐποχή μας εἶνε ἡ πλέον ἔνδοξος ἐξ ὅλων τὰς ὁποίας ἀναφέρει ἡ ἱστορία».

Ἀνυπόμονος διὰ νὰ λάβῃ καὶ αὐτὸς τὴν μερίδα του ἀπὸ τὴν δόξαν τῆς ἐποχῆς ὁ Φαβιέρος δὲν ἦτο δυνατὸν πλέον νὰ παραμείνῃ εἰς Περσίαν.

Ἐν Τεχεράνῃ ἐξηκολούθει νὰ ἐπικρατῇ ἡ βρεταννικὴ ἐπιρροὴ καὶ ὁ Σάχης Φὲθ Ἀλῆς ὑφίστατο αὐτὴν τὴν ἐπιρροὴν λίαν εὐχαρίστως. Ἐπὶ τέλους καὶ αὐτὸς ὁ στρατηγὸς Γκαρντάν, ἀντελήφθη ὅτι ἔπρεπε πλέον νὰ δώσῃ τὸ σύνθημα τῆς ἀναχωρήσεως εἰς τοὺς ἀξιωματικοὺς τῆς ἀποστολῆς του.

Τὴν 13ην Φεβρουαρίου 1809 ἀπεφάσισεν ὁ στρατηγὸς ν' ἀναχωρήσῃ μετὰ τῆς ἀποστολῆς ἐκ Περσίας. Καὶ ἔδωσε τὸ σύνθημα.

(Ἀκολουθεῖ)

ΠΡΟΣ ΤΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΕΙΣ ΤΩΝ ΤΕΩΣ ΔΗΜΟΣΙΟΫΠΑΛΛΗΛΙΚΩΝ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΝ

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ

Καλοῦνται αἱ διοικήσεις τῶν δυνάμει τῆς Κ' Συντακτικῆς πράξεως 1936 διαλυθεισῶν δημοσιοϋπαλληλικῶν Ὀργανώσεων πάσης φύσεως ὡς καὶ τῶν τοιούτων τῶν Νομικῶν προσώπων Δημοσίου Δικαίου (Δήμων, Κοινοτήτων, Ἐπιμελητηρίων, Ὀργανισμῶν, Ταμείων κλπ.), ὅπως προσέλθωσιν ἐντὸς 10 ἡμερῶν τὸ βραδύτερον πρὸς παράδοσιν τῶν ἀρχείων καὶ περιουσιακῶν στοιχείων τῶν Ὀργανώσεων αὐτῶν εἰς τὴν κατὰ νόμον διορισθεῖσαν Ἐκκαθαριστικὴν Ἐπιτροπὴν καθ' ἑκάστην καὶ ὥραν 7—9 μ. μ. (Πανεπιστημίου 18 Γραφεῖα Λέσχης Δημοσίων Ὑπαλλήλων).

Κατὰ τῶν μὴ συμμορφωθησομένων θέλει ἀσκηθῆ ποινικὴ δίωξις κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 6ῳ τοῦ Διατάγματος τῆς 13ης 7)βρίου 1936 «περὶ ἐκκαθαρίσεως τῶν διαλυθεισῶν ὑπὸ τῆς Κ' Συντακτικῆς πράξεως δημοσιοϋπαλληλικῶν καὶ ἄλλων ὀργανώσεων καὶ περὶ διαθέσεως τῆς περιουσίας αὐτῶν» (Ε. Κ. Α' 439)1936) προβλεπόμενα.

Ἡ Ἐκκαθαριστικὴ Ἐπιτροπὴ

ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΙ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΑ

Ὁ ὑπὸ τὴν πληρεξουσιότητά μου ὅμιλος τῶν ἰδιοκτητῶν φορτηγῶν αὐτοκινήτων Ἐπαρχίας Λεβαδείας συνεβλήθη μετὰ τῶν ΣΕΚ εἰς ἐκτέλεσιν τοῦ Νόμου 412)1936 διὰ τὰς μεταφορὰς ἐμπορευμάτων μεταξὺ Λεβαδείας — Ἀθηνῶν — Πειραιῶς καὶ ἀντιθέτως ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὅρους, ὑφ' οὓς συνεβλήθησαν καὶ οἱ συνάδελφοί μας Θηβαῖοι.

Διὰ τὴν ὁλοκληρουμένην βελτίωσιν τῆς τάξεως τῶν αὐτοκινητιστῶν θεωροῦμεν καθῆκον μας νὰ ἐκφράσωμεν τὰς βαθυτάτας εὐχαριστίας μας ὡς καὶ τὴν εὐγνωμοσύνην μας πρὸς τὸν ρέκτην Ἐξοχώτατον Ὑπουργὸν τῶν Σιδηροδρόμων καὶ Αὐτοκινήτων κ. Γεώργιον Σπυρίδωνον, διὰ τὸ πατρικὸν ἐνδιαφέρον, ὅπερ ἐπεδείξατο δι' ἡμᾶς ὡς καὶ διὰ τὴν κατάλληλον ἐκλογήν, ἣν ἔκαμε νὰ ἀναθέσῃ τὴν Διεύθυνσιν τῆς Ὑπηρεσίας ταύτης εἰς τὸν φιλοπρόοδον καὶ ἀκούραστον Διευθυντὴν Ἐκμεταλλεύσεως τῶν ΣΕΚ κ. Ἀθαν. Παδελόπουλον, ὁ ὁποῖος οὐδενὸς κόπου φείδεται διὰ τὴν ρύθμισιν τῶν μεταφορῶν αὐτῶν, ἐργαζόμενος νυχθημερὸν μὲ τοὺς ἀξίους βοηθούς του κ. κ. Β. Οἰκονομάκον καὶ Δημ. Λαρεντζάκην.

Ἀλλὰ καὶ ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως ἔχων τοιούτους ἐκλεκτοὺς συνεργάτας καὶ ὑπαλλήλους εἶνε ἄξιος εὐγνωμοσύνης.

Ἀναστάσιος Π. Τάτσης

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ἡ Γενικὴ Συνέλευσις τῶν Μετόχων τῆς ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΑΘΗΝΩΝ ἐνέκρινε τὴν διανομὴν τακτικοῦ μερίσματος διὰ τὴν χρῆσιν 1936 ἐκ Δραχμῶν 12.

Τὸ μέρισμα τοῦτο, ἐλεύθερον παντὸς φόρου, εἶνε πληρωτέον ἀπὸ τῆς 5 Ἀπριλίου ἐ. ἔ. ἐπὶ τῇ προσαγωγῇ τῆς ὑπ' ἀριθ. 69 μερισματαποδείξεως παρὰ τῷ Κεντρικῷ Καταστήματι τῆς Τραπέζης Ἀθηνῶν ἐν Ἀθήναις, τοῖς Καταστήμασι καὶ Ὑποκαταστήμασιν αὐτῆς ἐν Ἑλλάδι, Αἰγύπτῳ, Κύπρῳ, Λονδίνῳ τῇ ἐν Ν. Ὑόρκῃ BANK OF ATHENS TRUST Co, 205 West 33rd Street καὶ τῇ ἐν Παρισίοις BANQUE DE L'UNION PARISIENNE (6 & 8 B)d Haussmann).

ΔΗΜΟΣΙΟΣ ΣΥΝΑΓΩΝΙΣΜΟΣ

Διὰ τὴν ἐνοικίασιν ἀεροσυμπιεστῶν—σιδηροτροχιῶν ντεκοβὶλ—ἀντλιῶν καὶ ἀναμικτήρων μπετόν, διὰ τὰς ἀνάγκας τῶν ἔργων.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΔΙΑΚΗΡΥΞΕΩΣ

Ἡ Α. Ε. Ἑταιρεία Κατασκευῆς Ὑπονόμων Ἀθηνῶν — Πειραιῶς καὶ Περιχώρων αὐτῶν προκηρύσσει δημόσιον συναγωνισμὸν διὰ τὴν ἐνοικίασιν ἀεροσυμπιεστῶν—σιδηροτροχιῶν ντεκοβὶλ— ἀντλιῶν καὶ ἀναμικτήρων μπετὸν διὰ τὰς ἀνάγκας τῶν ἔργων της.

Ὁ δημόσιος συναγωνισμὸς διεξαχθήσεται τὴν 10ην Ἀπριλίου 1937 ἡμέραν Σάββατον ἐν τοῖς Γραφείοις τῆς Ἑταιρείας (ὁδὸς Σταδίου 22, Μέγαρον Ἐθνικῆς Κτηματικῆς Τραπέζης, 4ος ὄροφος).

Ἀντιπροσφοραὶ δὲν γίνονται δεκταί.

Λεπτομέρειαι τῆς διακηρύξεως καὶ τῆς συγγραφῆς ὑποχρεώσεων παρέχονται ἐν τοῖς Γραφείοις τῆς Ἑταιρείας καθ' ἑκάστην ἐργάσιμον ἡμέραν ἀπὸ 12—1 μ. μ.

(Ἐκ τῆς Διευθύνσεως τῆς Ἑταιρείας Κ. Υ. Α. Π. Π.)

ΗΛΕΚΤΡΙΚΑ ΨΥΓΕΙΑ ΤΖΕΝΕΡΑΛ ΕΛΕΚΤΡΙΚ
Διὰ
Κρεοπωλεῖα
Ἑστιατόρια
Ἐδωδιμοπωλεῖα
Ξενοδοχεῖα
Ζαχαροπλαστεῖα
Ἰχθυοπωλεῖα
Ἀλλαντοπωλεῖα
Βουτυροπωλεῖα
Καὶ διὰ πᾶσαν ἄλλην ἐμπορικὴν χρῆσιν.
Μελέται καὶ προϋπολογισμοὶ δωρεάν.
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ Α.Ε.
Παπαρρηγοπούλου 9
Ἀθῆναι Τηλ. 24 311

ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΑ, ΑΡΧ. ΕΛΛΗΝΙΚΑ, ΛΑΤΙΝΙΚΑ, ΓΑΛΛΙΚΑ, ΦΥΣΙΚΑ δι' ὅλας τὰς τάξεις τῶν Γυμνασίων, Πανεπιστημίου, Πολυτεχνείου, κλπ. Διδάσκον προσωπικόν: Οἱ ἀριστεῖς τῶν Ἑλλήνων καὶ ξένων καθηγητῶν. Ἐπιτυχία ἐξετάσεων ἀπολύτως ἐξησφαλισμένη. Δίδακτρα δρχ. 300 μηνιαίως δι' ὅλα τὰ μαθήματα. Φροντιστήριον: Γλωσσῶν, Θετικῶν καὶ Θεωρητικῶν Ἐπιστημῶν, Σταδίου 10.

ΚΛΑΙΡ ΣΑΙΝΤ-ΣΟΛΙΝ

ΑΝΤΙΓΟΝΗ Ἢ ΕΝΑ ΕΙΔΥΛΛΙΟ ΣΤΗΝ ΚΡΗ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ χθεσινοῦ)

—Δὲν ξαίρεις, πῶς τὰ σεντόνια τοῦ κοριτσιοῦ πρέπει νὰ εἶνε ἄγγιχτα, ὅπως καὶ τὸ ἴδιο τὸ κορίτσι, τὸ βράδυ τοῦ γάμου; Πῶς δὲν τὸ ξέρεις τέτοιο πρᾶμα;

Στὸ τέλος βρεθήκανε μία κουβέρτα, ἕνα μπαμπακερὸ στενὸ σεντόνι, δυὸ πιάτα, δυὸ ζευγάρια μαχαιροπήρουνα κι' ἡ Ἀφροδίτη δέχτηκε νὰ μαγειρεύῃ, νὰ πλένῃ τὰ ροῦχα, νὰ φέρνῃ κάθε μέρα ἕνα σταμνὶ νερὸ ἀντὶ εἴκοσι δραχμές.

Ἡ συζήτηση αὐτή, ἄλλοτε θυμωμένη ἄλλοτε βαρετή, τῆς χάλασε τὸ πρωϊνὸ κέφι. Μόλις τέλειωσε αὐτὴ ἡ ἱστορία, ἕνα κορίτσι ἀνέβηκε τὴ σκάλα κρατῶντας κάποιο δέμα τυλιγμένο σὲ ἄσπρη πετσέτα.

—Εἶνε γιὰ σένα, Μαρικάκι.

Ἡ Μαρία τὸ ἄνοιξε. Εἶχε μέσα ξερὰ σῦκα περασμένα σ' ἕνα καλάμι. Γιὰ νὰ τὰ κάνουνε πειὸ τραγανά, τὰ εἶχαν ψήσει στὸ φοῦρνο.

—Μὲ λένε Δημοκρατία. Θὰ μὲ θυμᾶσαι, ψυχούλα μου, καὶ θὰ μοῦ γράφῃς ἀπὸ τὸ Παρίσι;

Μόλις ἔφυγε τὸ κορίτσι, ἕνας γέρος παρουσιάστηκε στὸ σκαλοκέφαλο. Βαστοῦσε μὲ τὸ ἕνα χέρι ἕνα πιάτο καὶ μὲ τ' ἄλλο ἕνα καλάθι.

—Νὰ γιὰ σένα Πέτρο, παιδί μου. Εἶνε μέλι ἀπὸ τὰ δικά μου τὰ μελίσσια. Νὰ μὴ τὸ τρῶς μὲ σταφύλια, γιατὶ κάνει κακὸ στὸ στομάχι. Τρῶγε το μὲ καρύδια — νὰ αὐτὰ ἐδῶ στὸ καλάθι. Καρύδια καὶ μέλι ταιριάζουνε πολύ.

Ἡ ἀνθρώπινη εὐτυχία δὲ θέλει καὶ πολλὰ πράματα. Ἕνα τίποτα τὴ σκοτώνει κι' ἕνα τίποτα τὴν ξαναζωντανεύει.

Αὐτὰ τὰ μικρὰ χωριάτικα δῶρα καὶ λίγα θερμὰ λόγια φτάσανε γιὰ νὰ ξαναστράψῃ μέσα της ἡ χαρά. Ὁ Πέτρος μοιράζοντας τὴν ντοματοσαλάτα μὲ φρέσκες πιπεριὲς τῆς ἐξηγοῦσε:

—Μὴ νομίσῃς, πὼς αὐτὸς ὁ γέρος εἶνε καλύτερος ἀπὸ τοὺς ἄλλους χωριάτες. Ὁ Γιῶργος δὲν εἶνε κι' αὐτὸς χειρότερος ἀπὸ τὸν παππούλη αὐτόν. Ὅταν παζαρεύουνε καὶ μιλοῦνε γιὰ λεφτά, ὅλοι τους εἶνε οἱ ἴδιοι καὶ προσπαθοῦνε νὰ βγάλουνε ὅσο τὸ δυνατὸ περισσότερα. Τὸ ἐμπόριο εἶνε ἐμπόριο, ἔχει τοὺς κανόνες του καὶ λιγώτερο τοὺς νοιάζει τὸ κέρδος ἀπὸ ὅσο ἡ χαρὰ νὰ σὲ τουμπάρουν καὶ νὰ μὴ τοὺς πιάσῃς κορόϊδο. Ὁ Ρωμιὸς γίνεται ἔμπορος πρῶτα ἀπὸ ἔρωτα τοῦ παιχνιδιοῦ κι' ἀργότερα τοῦ ἔρχεται ἡ ὄρεξη τοῦ κέρδους. Εἶνε ὅμως κουβαρντᾶς σὲ μεγάλο βαθμό. Γιατὶ τὸ νὰ δίνῃ τὸν μεθᾷ, τὸν κάνει νὰ ξεχάσῃ τὴ μικρότητά του καὶ τὴ φτώχεια του καὶ τὸν γεμίζει γιὰ μιὰ στιγμὴ ἀπὸ μεγαλοπρέπεια. Ὁ χωριάτης, ποὺ μόλις σοῦ ξεκόλλησε χίλιες δραχμές, μετὰ μιὰ στιγμὴ θὰ σοῦ κεράσῃ οὖζο καὶ δὲν ξέρω τί θὰ τὸν εὐχαριστήσῃ περισσότερο: Τὸ νὰ σὲ ἔχῃ κλέψει ἢ τὸ νὰ σὲ ἔχῃ περιποιηθῆ.

Ὅλο τὸ χωριὸ ἤθελε νὰ εὐχηθῇ στοὺς ξένους τὸ καλῶς ὥρισες μὲ διάφορα δῶρα. Ἕνα ἀγοράκι ἐφτὰ ἕως ὀχτὼ χρονῶν ἄνοιξε τὴν πόρτα καὶ στάθηκε στὸ κατῶφλι. Μόλις φαίνονται λίγες τοῦφες μαλλιοῦ ποὺ

ὁ ἥλιος τὶς εἶχε κο
—Ἔλα, τοῦ φώναξε
Ἀνέβηκε τὴ σκάλα
πιάνοντας καλὰ μὲ τὰ
ποδιῶν του στὰ στενὰ
λοπάτια, κι' ἀφοῦ ἔβαλε
τραπέζι ἕνα κανάτι
ὡς τὴ μέση, εἶπε:
—Αὐτὸ ὅλο-ὅλο εἶχε
Δόστε μου πίσω τὸ
Στάθηκε κοντὰ στὸ
περίμενε ὅλο περιέργεια
τητα.
—Ἔχεις ὄμορφο
Μπορεῖς νὰ μοῦ τὸν
γμὴ νὰ τὸν ἰδῶ;
Ἄνοιξε κ' ἔκλεισε
τὶς κοφτερές τοῦ συννε
τὸν ἄφησε κ' ἔφυγε.
Τὸ γεῦμα τους, αὐ
τα, εἶχε τελειώσει.
—Δὲν ἔχω ἀρκετὸ
σένα καὶ γιὰ μένα, εἶπε
δίτη, ἐνῷ ἔβαζε στὸ
τυρὶ πρόβειο.
—Μὴ χολοσκᾷς, θὰ
στὴ Μεγάλη Ἐπισκοπή
—Μὲ ποιὸν θὰ πᾶτε
Πέτρος.
—Μὲ κανένα. Εἶνε
—Μισὸ μίλι, μὰ θὰ
βγῆτε μοναχή σας
—Ἦθα ἀπὸ τὸ
σωματοφύλακες!
—Ἴσως. Στὸ
δὲ σᾶς ἤξαιρε, ἐνῷ
σμος σᾶς ξαίρει.
δὲν πάει ποτὲς στὸ
χωρὶς συντροφιά.
ἀρχίσουνε νὰ σᾶς
ουν.
Ὁ Πέτρος ἀστειεύτηκε
—Μὴν ἀνησυχῆτε, θὰ
μαζί σας, γιατὶ μοῦ
τροφιά σας.
Τῆς ἦρθε ἡ ἐπιθυμία
τήσῃ: Καὶ ὅταν ἐσεῖς
στε πειὰ ἐδῶ, πῶς θὰ
προτίμησε νὰ μὴ τοῦ
ναχώρηση.
Γιὰ νὰ πᾷς στὴ
παιρνες τὸ δρομάκο
μπροστὰ ἀπὸ τὸ
νώντας τὴν πλάτη
προχωροῦσες κάτω
λῆς ὅσο νὰ βγῆς στὸ
μο. Ὅλος αὐτὸς ὁ δρόμος
γεμᾶτος κάρρα, καμιόνια
ρεῖα, θόρυβο καὶ κρότους
τήματα καὶ μύριζε
σκόνη. Ἔτσι κατέβαινες
χιλιόμετρο χωρὶς τίποτε
στο κ' ἔφτανες στὴν πολιτεία
ἀπὸ μερικὰ μαγαζιά καὶ
καινούργια, ἡ πολιτεία
σμένη μακριὰ ἀπὸ τὸ δημόσιο
μο. Τρεῖς ἐκκλησίες, ἕνα
ἕνα ταχυδρομικὸ γραφεῖο. Οἱ
ναῖκες φλυαροῦσανε χωρὶς
τημὸ καὶ σέρνανε τὰ πλη
τσα τους ἀπὸ πόρτα σὲ πόρτα
τὰ παιδιὰ ξαδιάντροπα καὶ
λιάρικα θυμίζανε τὰ παιδιὰ τῶν
ξωτερικῶν συνοικιῶν. Ἀκόμη
μως δὲν ἤσουνα στὴν πολιτεία
ατὶ ὄρνιθες καὶ γουρούνια
νε στὰ στενὰ σοκάκια καὶ τὰ
σεμιὰ γέρνανε πάνω ἀπὸ τὶς
τρες.

(Ἀκολουθεῖ)

ΕΒΔΟΜΑΣ ΛΕΥΚΗ
5-10 Ἀπριλίου
Αφοι ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΙ
Ἑρμοῦ 22

ΕΠΙΠΛΩΣΕΙΣ
ΕΙΣ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΡΥΘΜΟΥΣ
ΝΙΚΟΥ & ΚΑΨΗΣ Τοσίτσα 16
«ΙΔΕΑ»

ΣΑΝΑΤΟΡΙΟΝ Η "ΠΕΝΤΕΛΗ"
Ἡ τελευταία λέξις τῆς εἰδικῆς διὰ Σανατόρια ἀρχιτεκτονικῆς.
Μαγευτικὴ καὶ ὑπήνεμος θέσις εἰς πευκόφυτον περιοχὴν τῆς Πεντέλης.
Ἰδιαιτέρα βεράντα διὰ κάθε ἀσθενῆ, συνεχομένη μὲ τὸ δωμάτιόν του.
Ἀνοικτὸς ὁρίζων μὲ ὑπέροχον θέαν.
Ραδιοφωνικαὶ ἐγκαταστάσεις εἰς ὅλα τὰ δωμάτια καὶ τηλέφωνα εἰς τὰ πλεῖστα δωμάτια
Πλήρεις καὶ τέλειαι ἐπιστημονικαὶ καὶ ὑδραυλικαὶ ἐγκαταστάσεις. Πολυτελὴς ἐπίπλωσις.
Συγκοινωνία εἰδικὴ διὰ τὸ Σανατόριον. Ἀναχωρήσεις 9 π.μ. καὶ 3.30' μ.μ. ἐκ τῆς πλατείας Ἁγ. Γεωργίου Καρύτση.
Γραφεῖα ἐν Ἀθήναις: Λεωφ. Ἀμαλίας 44.
Τηλ. 29-122 Τηλ. Σανατορίου: 01.663 καὶ 01.664
«ΜΗΝΥΤΩΡ»

ΠΡΟΣΟΧΗ! ΝΕΑ ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΑ
Ἀπὸ σήμερον τὰ ἀεροπλάνα τῆς
DEUTSCHE LUFTHANSA
θὰ ἐκτελῶσιν τὴν τακτικὴν συγκοινωνίαν
ΑΘΗΝΩΝ - ΒΕΡΟΛΙΝΟΥ
Ἑκάστην ΤΡΙΤΗΝ — ΠΕΜΠΤΗΝ — ΣΑΒΒΑΤΟΝ
Ἀναχώρησις ἐξ Ἀθηνῶν: ὥρα 5.50' Ἄφιξις εἰς Βερολῖνον ὥρα: 16.05'
Ἐνδιάμεσοι σταθμοί: Σόφια — Βελιγράδιον — Βουδαπέστη — Βιέννη. Ἀεροπορικαὶ ἀνταποκρίσεις δι' αὐθημερὸν ἄφιξιν εἰς Παρισίους, Λονδῖνον, Ἄμστερδαμ, Κοπεγχάγην Σουηδίαν κλπ.
DEUTSCHE LUFTHANSA A. G.
Ἀθῆναι, Πλατεῖα Συντάγματος
Ὁδὸς Καραγεώργη 4. Τηλ. 27-806

ΠΡΟΜΗΘΕΙΑ ΒΑΡΕΩΝ ΖΥΜΕΛΑΙΩΝ

Ὁ Αὐτόνομος Σταφιδικὸς Ὀργανισμὸς διακηρύττει ὅτι τὴν 17ην Ἀπριλίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Σάββατον καὶ ὥραν 11 π. μ. ἐνεργηθήσεται εἰς τὰ Γραφεῖα αὐτοῦ (Πανεπιστημίου 53, Στοὰ Πεσμαζόγλου), μειοδοτικὸς δι' ἐνσφραγίστων προσφορῶν διαγωνισμὸς διὰ τὴν προμήθειαν βαρέων κλασμάτων ζυμελαίων οἰνοπνευματοποιίας σημείου ζέσεως ἀνωτέρου τῶν 130 βαθμῶν.

Τῆς σχετικῆς συγγραφῆς ὅρων καὶ ὑποχρεώσεων δύνανται οἱ βουλόμενοι νὰ λάβωσι γνῶσιν προσερχόμενοι καθ' ἑκάστην πρωΐαν 8½ ἕως 2½ μ. μ. παρὰ τῷ γραφείῳ προμηθειῶν τοῦ Α.Σ.Ο.

ΑΥΤΟΝΟΜΟΣ ΣΤΑΦΙΔΙΚΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ

ΕΚΠΛΕΙΣΤΗΡΙΑΣΜΟΣ ΑΤΜΟΠΛΟΙΟΥ «ERIDANO»

Κατ' ἐντολὴν τοῦ ἐν Ἀθήναις κ. Ναυτικοῦ Ἀκολούθου τῆς Β. Πρεσβείας τῆς Ἰταλίας, ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὸν πλειστηριασμὸν τὸ ἐν θέσει Ποταμάτα τῶν Ἀντικυθήρων προσηραγμένον βοηθητικὸν ἀτμόπλοιον τοῦ Β. Ι. Στόλου «ERIDANO», ἐκτοπίσματος τὸν 1120.

Ὅροι καὶ λεπτομέρειαι παρὰ τοῖς ἐν Πειραιεῖ καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ὁμήρου 20 Γραφείοις τῶν κ. κ. Castaldi & Co.

Προσφοραὶ δεκταὶ μέχρι τῆς μεσημβρίας τῆς 17ης Ἀπριλίου 1937.

(Ἐκ τῶν Γραφείων Castaldi & Co. Πειραιῶς)

ΝΕΟΙ ΔΙΣΚΟΙ
HIS MASTER'S VOICE
Ἀριθ. Δίσκου A.O. 2377
1) Ἑλενάκι μου, Ἑλενάκι μου. Λένα Μαβῆ - Λουντιάνα
2) Χωρὶς ποτὲ νὰ πιῶ κρασί. Λένα Μαβῆ - Ντὲ Ροζέ
COLUMBIA
Ἀριθ. Δίσκου D.G. 6277
1) Γιατὶ δὲν μ' ἀγαπᾷς, ταγκό.
2) Τὸ τραγοῦδι σου κιθάρα, ταγκό. Chitara Romana
Ἀγγέλα Λυκιαρδοπούλου - Ντὲ Ροζέ

ΠΙΑΝΟ μεταχειρισμένο ἀγοράζω. Γράψατε: Οἶκον «Εὐδοκία» ταχ. θυρίδα 157.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΣΣΑ τῆς Γαλλικῆς ἀναλαμβάνει μαθήματα μετὰ περιπάτου διὰ δεσποινίδας καὶ παιδιά. Γράψατε: Μ. Μ. Λογιστήριον «Πρωΐας».

Couture superieure
Κουστούμια ἐπὶ παραγγελίᾳ
english fashion
Ἡ νέα ἀνωτέρα Κοπτικὴ καὶ ραπτικὴ τέχνη μας, τὰ ἄριστα ὑλικὰ
παρουσιάζουν: καλοραμένο κουστοῦμι.
Αφοι ΚΟΥΤΣΟΓΙΑΝΝΗ κ Σια
ΣΤΑΔΙΟΥ - ΜΠΕΝΑΚΗ (γωνία) ΑΘΗΝΑΙ

ΤΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΤΗΣ «ΠΡΩΙΑΣ»

Ο ΚΟΥΤΟΣ ΤΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ χθεσινοῦ)

Ἦταν ἀκόμα φοβισμένη καὶ δὲν ἐπέμεινε. Τὴν ρώτησε ἂν οἱ γονεῖς της θὰ τὴν περίμεναν στὸ Χάϋδ Πάρκ. Τοὔπε πὼς θὰ ἦταν κοιμισμένοι, μὰ πὼς εἶχε κάποιο πέρασμα γιὰ νὰ μπῇ. Τότε ἔδωσε διαταγὴ στὸ σωφὲρ νὰ πάῃ σπίτι της, ἀφοῦ πρῶτα τῆς τὸ πρότεινε. Ἦταν καλὴ ἰδέα. Οἱ φόβοι τῆς Φενέλλας ἔσβησαν μὲ τὴ σκέψη πὼς θὰ γύριζε σπίτι. Μὰ ἡ σκιὰ μιᾶς χαμένης πραγματικότητας πῆρε σάρκα στ' ὄνειρό της, μιὰ πρώτη εἰδοποίηση τῆς μελαγχολικῆς στιγμῆς, ὅπου ἡ ψυχὴ ξαναγυρίζει στὴν ἔρημη καὶ ψυχρὴ της κατοικία. Κι' ἄρχισε νὰ συλλογίζεται τὸν Κάρυλ.

—Αὔριο, πρέπει νὰ τοῦ τὸ πῶ, εἶπε.

—Νὰ τοῦ πῇς... τί;

—Πῶς δὲν μπορῶ νὰ τὸν παντρευτῶ. Εἶνε ἀδύνατο τώρα.... τώρα ποὺ ἐσύ....

Ἤθελε νὰ τοῦ πῇ ὅτι θὰ τέλειωνε κεῖνος γι' αὐτήν, γιατὶ καμμιὰ λέξη ἀγάπης δὲν εἶχε εἰπωθῆ μεταξύ τους.

Ἀντὶ γι' αὐτό, ἐκεῖνος εἶπε:

—Φτάσαμε, ἔχεις χρήματα;

Τοὔδωσε δέκα σελλίνια κι' ἐνῷ πλήρωνε ἐκείνη μπῆκε στὸ χώλ. Ὅλα τὰ φῶτα ἦταν σβημένα καὶ μιὰ μυρουδιὰ σκόνης καὶ κλεισούρας ὕστερα ἀπὸ τὰ μεσάνυχτα ἦταν διάχυτη σ' ὅλο τὸ σπίτι. Δὲν εἶχε τὸ συναίσθημα πὼς γύριζε σ' αὐτό, μήτε πὼς ὁ πατέρας κι' ἡ μητέρα τῆς κοιμόντουσαν ψηλὰ στὰ δωμάτιά τους. Ἄκουσε τὸ ταξὶ ποὔφευγε, κι' ἦταν μιὰ καληνύχτα ποὺ εἰπωθῆ ἀρκετὰ δυνατά. Ἡ σκιὰ τοῦ Σεβαστιανοῦ φάνηκε στὴν πόρτα. Σιγοτραγουδοῦσε:

«Μοῦ κάνεις λύπη, Μαζέττο».

Ἡ Φενέλλα ἔφυγε ἀπὸ μπροστά του.

Ἡ πόρτα ξανάκλεισε ἀπαλὰ καὶ ἡ Φενέλλα ἔφυγε ἀπὸ μπροστά του πρὸς τὴ σκοτεινὴ σκάλα. Τὴν ἀκολούθησε, κυττάζοντας γύρω του λίγο εἰρωνικὰ γιατὶ ἀφότου ἔπιασαν τὴ Τζέμμα στὸ Παλάτσο Νερόνι, εἶχε θεωρήσει τοὺς Μὰκ Κλὴν σὰ γενιὰ ἐχθρική, σὰν ἀνθρώπους πλουσίους καὶ ἠλιθίους ποὔπρεπε νὰ τοὺς ξεγελάσῃ.

Ἡ Φενέλλα τοὺς ἀνῆκε, μὰ ἦταν μέσα στὰ χέρια του ἕνας ὅμηρος. Ἡ μυρουδιὰ ἑνὸς καλοῦ σπιτιοῦ τοὔφραξε τὰ ρουθούνια καὶ τὴν ἀνάπνεε μὲ περιφρόνηση.

Τὸ σαλόνι μεγάλο καὶ πράσινο, μόλις φωτισμένο ἦταν σὰν ἕνα συντριβάνι γεμᾶτο θησαυροὺς παράδοξους καὶ λαμπερούς. Δὲν πλησίασε ἀμέσως τὴ Φενέλλα μὰ γύριζε δῶ κι' ἐκεῖ κυτάζοντας τὰ κομψὰ λακὲ ἔπιπλα καὶ τὰ κρύσταλλα τοῦ Οὐώτερφορντ, δίχως νὰ πάψῃ νὰ μουρμουρίζῃ τὸ ντουέττο τοῦ «Δὸν Τζοβάννι».

—Μὴ κάνῃς τόσο θόρυβο, παρακάλεσε ἡ Φενέλλα. Θὰ μᾶς ἀκούσουν.

—«Ἔλα, ὡραία μου ἀγάπη».

—Ἂν ἦρθες ἐδῶ μόνο γιὰ νὰ τραγουδήσῃς, πάω νὰ κοιμηθῶ.

Τῆς ἔρριξε μιὰ ματιὰ ἀπειλητική, μὰ κείνη εἶχε τὸ ὕφος τόσο μειλίχιο μπροστὰ στὸ ρόδινο φῶς τῆς φωτιᾶς, τόσο γλυκὸ καὶ τόσο τρυφερό, ποὺ σταμάτησε νὰ σιγομουρμουρίζῃ καὶ φώναξε:

—Θέ μου, Αὐγή, πόσο ὄμμορφη εἶσαι!

—Γιατὶ μὲ φωνάζεις Αὐγή;

—Πῶς θὰ μπορέσω νὰ φύγω αὔριο γιὰ τὸ Παρίσι;

Πλησίασε τὴν πόρτα κι' ἔσβησε τὸ φῶς. Μέσα στὸ δωμάτιο σκορπιζόταν μόνον ἡ λάμψη τοῦ τζακιοῦ. Ἡ Φενέλλα διαμαρτυρήθηκε τρομαγμένη μὲ τὴν ἰδέα πὼς μποροῦσαν νἄρθουν. Ἄναψε μιὰ μικρὴ λάμπα κοντὰ στὴν φωτιά. Ἐκεῖνος τὴν ἔσβησε. Τὴν ξανάναψε. Τὴν ἔσβυσε πάλι. Ὕστερα τὴν ξέχασαν.

Τὰ ξύλα στὸ τζάκι καίγονταν καὶ ἡ φλόγα χαμήλωνε. Ἦτανε σὰν δυὸ πνιγμένοι ποὺ βυθίζονταν στὰ βάθη τῆς θάλασσας, ὁλοένα καὶ πειὸ βαθειὰ στὸ μηδέν. Ἡ Φενέλλα μίλησε μὲ φωνὴ μακρινὴ καὶ πνιγμένη.

—Πρέπει νὰ φύγῃς.

—Ὄχι ἀκόμα.

—Πρέπει. Εἶνε ἀργά.

Μὰ μιλοῦσε σὰ σὲ ὄνειρο. Θὰ κοιμόταν ἀπὸ πολλὴν ὥρα ἂν δὲν ἦταν τόσο κοντά της ὁ Σεβαστιανὸς καὶ τόσο γεμᾶτος δύναμη.

—Φεύγω αὔριο γιὰ τὸ Παρίσι.

—Τὸ ξέρω. Ὤ, Σεβαστιανέ, τί θέλεις....

—Μὴν ἀμύνεσαι ἔτσι. Δὲν μὲ ποθεῖς;

—Ναί, ναί, σὲ ποθῶ. Ἤθελα νὰ μὴν σὲ ποθοῦσα.

—Τότε, ἄφησέ με...

—Ὄχι... ὄχι...

—Τί πειράζει... κανεὶς δὲν θὰ τὸ μάθῃ.

—Δὲν πρέπει... δὲν θέλω...

Δὲν μπορεῖς νὰ πᾷς τόσο μακρυὰ καὶ δὲν μπορῶ....

—Περίμενε! περίμενε ἕως ὅτου....

—Δὲν θέλω νὰ περιμένω...

(Ἀκολουθεῖ)

Ο ΚΑΙΡΟΣ

ΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΠΡΟΒΛΕΨΕΙΣ

(4 Ἀπριλίου 1937)
καιροῦ. Ὁ καιρὸς θὰ
σήμερον εἰς ὁλόκλη-
τὴν χώραν ὀλίγον νεφε-
νεφελώδης κατὰ διαλείμ-
θερμοκρασία ἀνωτέρα τῆς
οἱ ἄνεμοι θὰ πνεύσουν ἀ-
διευθύνσεων ὡς ἀσθε-
χθές. Ἐν Ἀθήναις: Ἀ-
πίεσις εἰς ἐπιφάνειαν
τῆς 8ω. π.μ. 759.2, τῆς
θερμοκρασία μεγίστη
10,8, τῆς 14ω. 21.0.
χθές. Ὑγρασία μετρία.
Ἐν Ἑλλάδι: Ὁ και-
τὰς πρώτας πρωϊνὰς ὥ-
ἀσθενῶν τινων βροχῶν κα-
Κατὰ τὴν ὑπόλοιπον ἡ-
νεφελώδης βελτιούμενος. Κα-
24ωρον τὰ μὲν ἐλάχι-
θερμοκρασιῶν ἀνὰ τοὺς
τοῦ δικτύου ἐκυμάνθη-
3 καὶ 12, τὰ δὲ μέγιστα
13 καὶ 22 βαθμῶν.

Ἀθλητισμὸς

ναϊκὸς — Ἀπόλλων

ἀγὼν τοῦ ποδοσφαιρικοῦ
Ἀθηνῶν θὰ γίνῃ σήμερον
εἰς τὸ γήπεδον τοῦ «Ἀπόλ-
τὸ τέρμα Ρούφ, μὲ ἀντιμε-
ὁμάδος «Παναθηναϊκοῦ» καὶ
ἡ διαιτησία τοῦ κ. Ἀσπρο-
τὴν τέλεσιν τοῦ ἐν λόγῳ ἀ-
γήπεδον τοῦ «Ἀπόλλωνος»
μερικαὶ ἀντιρρήσεις, ἰδίως ἐκ
ἀστυνομίας, ἡ ὁποία εὑρίσκει
ἐξέδραν τοῦ γηπέδου ὡς ἀ-
Πάντως τελικῶς ἀπεφασίσθη ἡ
συναντήσεως ταύτης εἰς τὸ γή-
Ρούφ, μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι εἰς
ἐξέδραν θὰ ἐπιτραπῇ ἡ εἴσο-
μόνον ἀριθμὸν φιλά-

ἀγὼν προκαλεῖ ἐνδιαφέ-
περιπτώσει νίκης τῆς ὁμάδος
αὐτὴ θὰ ἀναδειχθῇ
ἐν περιπτώσει ἥττης ὅμως
«Ἀπόλλωνος» — «Α.Ε.Κ.»
τύχην τοῦ πρωταθλήματος.

σημερινοὶ ἀγῶνες

Σταδίου ἄρχονται σήμερον τὸ ἀ-
οἱ ἐαρινοὶ ἀθλητικοὶ ἀγῶνες, μὲ
συμμετοχὴν ἀθλητῶν τῶν Συλλό-
κέντρου καὶ τινων τῶν ἐπαρχιῶν.
πρόγραμμα περιλαμβάνει δρόμους 100,
5000 καὶ 4Χ100 μ., ἅλματα εἰς
καὶ ἐπὶ κοντῷ, ἀκοντισμὸν
110 μ. μετ' ἐμποδίων.

ΕΥΚΑΙΡΙΑ: Πωλεῖται εἰς τιμὴν
ἀλωνιστικὴ μηχανὴ τύ-
«Raum», 54 ἰντζῶν, ἐν
καταστάσει. Πληροφορίαι
Μενιδίῳ παρὰ τῷ Γεωργικῷ
χρήσεως Μηχανῶν Συνεται-

Ὁ ἀγὼν διὰ τὴν ἀνεξαρτησίαν τῶν Ἰνδιῶν εἰσέρχεται εἰς νέαν φάσιν

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

κῶν Συνόρων οἱ ἐθνικόφρονες καίτοι ἐκέρδισαν τὰς 35 ἕδρας ἐκ τῶν 108 εἰς τὴν πρώτην καὶ τὰς 19 ἐκ τῶν 50 εἰς τὴν δευτέραν, εἶνε τὸ ἰσχυρότερον κόμμα, καὶ μόνον εἰς τὸ Πεντζάπ, τὸ Σὶντ καὶ τὴν Βεγγάλην, ὅπου κυριαρχεῖ ὁ μουσουλμανικὸς πληθυσμός, μειοψηφοῦν.

Κατόπιν τῶν ἐπιτυχιῶν τούτων οἱ ἐθνικόφρονες ἀπεφάσισαν νὰ ἐξουσιοδοτήσουν τοὺς ἐκλεγέντας ὅπως δεχθοῦν τὰ χαρτοφυλάκια εἰς τὰς ἐπαρχιακὰς κυβερνήσεις, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅμως ὅπως οἱ ἐπαρχιακοὶ κυβερνῆται «δὲν θὰ κάμουν χρῆσιν τῶν εἰδικῶν δικαιωμάτων των». Τὸ ζήτημα τῶν δικαιωμάτων τῶν κυβερνητῶν ἀποτελεῖ τὴν κυριωτέραν πέτραν τοῦ σκανδάλου, ἡ ὁποία θέτει τοὺς Ἰνδοὺς ἐθνικόφρονας ἀντιμετώπους τοῦ νέου Συντάγματος, ὅλοι οἱ νόμοι οἱ ψηφιζόμενοι ὑπὸ τῶν ἐπαρχιακῶν βουλῶν, θὰ πρέπει νὰ ὑποβάλλωνται εἰς τὴν ἔγκρισίν των. Ἐπὶ πλέον ὑπὸ ὡρισμένας συνθήκας οἱ κυβερνῆται, δυνάμει τοῦ Συντάγματος, δύνανται νὰ ὑποκαταστήσουν τὰς βουλὰς καὶ νὰ διοικήσουν δι' ἀναγκαστικῶν διαταγμάτων. Οἱ κυβερνῆται παρέσχον τὴν διαβεβαίωσιν ὅτι θὰ ἑρμηνεύσουν κατὰ τὸν φιλελευθερώτερον τρόπον τὸ Σύνταγμα, δὲν ἐδέχθησαν ὅμως νὰ ἀναλάβουν ἐπισήμως ὑποχρέωσιν περὶ παραιτήσεως ἀπὸ τῶν εἰδικῶν δικαιωμάτων των.

Τὸ ἀποτέλεσμα ὑπῆρξεν ὅτι εἰς τὰς ἓξ ἐπαρχίας, μὲ τὴν ἐθνικιστικὴν πλειοψηφίαν, οἱ ἡγέται τῶν ἐθνικοφρόνων ἠρνήθησαν νὰ σχηματίσουν τὰς προβλεπομένας ὑπὸ τοῦ Συντάγματος τοῦ 1935 κυβερνήσεις καὶ ὅτι οἱ κυβερνῆται κατέφυγον εἰς τὰ κόμματα τῆς μειοψηφίας, κατορθώσαντες νὰ σχηματίσουν ἐξ αὐτῶν κυβερνήσεις, αἱ ὁποῖαι ὅμως δὲν θὰ δυνηθοῦν νὰ ἐργασθοῦν κοινοβουλευτικῶς. Οὕτω τὸ Σύνταγμα, τὸ ὁποῖον ἤρχισε ἰσχῦον μόλις ἀπὸ τετραημέρου, προσέκρουσεν ἀπὸ τὰ πρῶτα του βήματα εἰς σοβαρώτατα ἐμπόδια, καὶ ἡ δημιουργηθεῖσα κατάστασις ἄγει ἢ πρὸς τὸν ἀνοικτὸν ἀγῶνα μὲ ὅλους τοὺς κινδύνους, τοὺς ὁποίους περικλείει οὗτος ἢ πρὸς ἕνα νέον συμβιβασμόν. Μέχρι τῆς στιγμῆς ὅμως ἡ πρώτη ὑπόθεσις φαίνεται πιθανωτέρα. Ἡ οὐσιαστικὴ ἡγεσία τοῦ ἐθνικιστικοῦ κινήματος, ὄχι ὑπὸ τὸν Μαχάτμα Γκάντι, ὅστις εἶνε μᾶλλον ὁ ἐπίτιμος ἀρχηγός, ἀλλὰ ὑπὸ τὸν Παντὶτ Νεχρού, ὁ ὁποῖος ἐμφορεῖται ὑπὸ ἐντόνων ἀντιβρεταννικῶν αἰσθημάτων καὶ ὑπὸ σοσιαλιστικῶν ἰδεῶν, προκαλεῖ σοβαρὰς ἀνησυχίας μεταξὺ τῶν βρεταννικῶν κύκλων.

Ἐνῷ αἱ γυναῖκες ἀποκαλύπτονται καὶ οἱ ἄνδρες πιλοφοροῦν

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

λαβὴ ὁ 1ος, ἠναγκάσθη νὰ περάσῃ ἀπὸ μίαν μεταβατικὴν περίοδον κατὰ τὴν ὁποίαν ὡς κάλυμμα τῆς κεφαλῆς εἶχε καθιερωθῆ κάτι τὸ μεταξὺ φεσιοῦ καὶ εὐρωπαϊκοῦ πίλου, ἕως ὅτου φθάσῃ εἰς τὴν ὁριστικὴν καθιέρωσιν τοῦ τελευταίου.

Τὸ ἴδιο περίπου ἔκαμε καὶ ὁ Βασιλεὺς Φαϋσὰλ εἰς τὸ Ἰράκ, ὁ ὁποῖος ὥρισεν ὡς ὑποχρεωτικὸν κάλυμμα τῆς κεφαλῆς τῶν ὑπηκόων του, ἕνα εἶδος μαύρου σκούφου, ὁ ὁποῖος ὡς σχῆμα παρουσιάζει πολλὰς ἀναλογίας πρὸς τὸ φέσι, χωρὶς ὅμως νὰ εἶνε φέσι καὶ χωρὶς ν' ἀπέχῃ πολὺ ἀπὸ τοὺς εὐρωπαϊκοὺς πίλους.

Εἰς τὴν Αἴγυπτον ἀντιθέτως, ἡ ὁποία τελευταίως ἔχει ἐξελιχθῆ ραγδαίως πρὸς ὅλας τὰς κατευθύνσεις, οἱ ἄνδρες μένουν πιστότατοι εἰς τὸ πατροπαράδοτον φέσι των. Καὶ ἡ νέα ἀκόμη γενεά, καὶ οἱ πλέον νεωτερίζοντες καὶ οἱ ἐπαναστατικώτεροι ἀκόμη τῶν ζωηρῶν Αἰγυπτίων φοιτητῶν, ἐξακολουθοῦν νὰ φοροῦν φέσι καὶ οὐδεμία οὐδαμόθεν φωνὴ ἠκούσθη ὑπὲρ καταργήσεώς του. Σπανίως μόνον καὶ ὅταν ταξιδεύουν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν θὰ συναντήσετε ἴσως κανένα πιλοφοροῦντα Αἰγύπτιον. Καὶ ἐὰν παραστῆτε εἰς καμμίαν ἐπίσημον δεξίωσιν Εὐρωπαϊκῆς πρωτευούσης, θὰ παρατηρήσετε ὅτι μεταξὺ τῶν διπλωματικῶν ἀντιπροσώπων ὅλων τῶν Ἐθνῶν τῆς γῆς, μόνον ὁ Αἰγύπτιος ἐξακολουθεῖ νὰ φορῇ φέσι.

Κ. ΜΠΡΑΖΙΩΤΗΣ ἰατρὸς δερματολόγος καὶ μεταδοτικῶν νοσημάτων, Βερανζέρου 47, τηλ. 53-618.

ΝΟΜΙΚΟΝ ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟΝ Στυμφαλιάδου (Σπυρ. Τρικούπη 6). Νέα Τμήματα διὰ τὰς ἐπὶ πτυχίῳ ἐξετάσεις.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ ἢ ἐνοικιάζεται κατάστημα ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σταδίου. Πληροφορίαι: Ν. Πανταζίδην, Σοφοκλέους 27, Ἀθῆναι.

ΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΕΙΚΟΣΙΤΕΤΡΑΩΡΟΥ

ΣΥΝΕΧΙΖΟΝΤΑΙ ΜΕ ΕΝΘΟΥΣΙΑΣΜΟΝ ΑΙ ΠΡΟΣΦΟΡΑΙ ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΑΕΡΟΠΟΡΙΑΣ

ΩΡΑΙΑ ΧΕΙΡΟΝΟΜΙΑ ΤΩΝ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΙΣΤΩΝ

Ἐνώπιον τοῦ ὑφυπουργοῦ τῆς Ἐργασίας κ. Δημητράτου παρουσιάσθη χθὲς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Ταμείου Αὐτοκινητιστῶν καὶ κατέστησεν εἰς αὐτὸν γνωστὸν ὅτι ἀπεφάσισε νὰ διαθέσῃ τὸ ποσὸν ἐκ 3 ἑκατομμυρίων δραχμῶν διὰ τὴν ἀγορὰν ἑνὸς ἀεροπλάνου.

Τὸ Συμβούλιον ἀναπτύσσον τὴν ἀπόφασίν του αὐτήν, εἶπεν εἰς τὸν κ. Δημητρᾶτον, ὅτι οἱ Ἕλληνες αὐτοκινητισταὶ ἐμπνεόμενοι ἀπὸ ἁγνὰ πατριωτικὰ αἰσθήματα, δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ὑστερήσουν εἰς τὴν προσπάθειαν διὰ τὴν ἐνίσχυσιν τῆς Β. Ἀεροπορίας, ὑπὲρ τῆς ὁποίας προσφέρουν τὸ ἀνωτέρω ποσόν, προερχόμενον ἐκ τοῦ ὑστερήματός των.

Ἐν συνεχείᾳ τὸ Συμβούλιον παρεκάλεσε τὸν κ. ὑφυπουργὸν ὅπως ἐγκρίνῃ τὴν ληφθεῖσαν ὑπ' αὐτοῦ ἀπόφασιν.

Ἐπίσης παρουσιάσθη χθὲς εἰς τὸν κ. Δημητρᾶτον Ἐπιτροπὴ τοῦ ἐθνικοῦ Ἐργατοϋπαλληλικοῦ Κέντρου Θεσσαλονίκης καὶ ἐζήτησεν ὅπως ὁρισθῇ μία ἡμέρα ἀργίας καθ' ἣν οἱ ἐργάται νὰ ἐργασθοῦν διὰ τὴν ἐνίσχυσιν τῆς ἀεροπορίας, καταβάλλοντες τὸ προϊὸν τῆς ἐργασίας των. Τὸ ἴδιον αἴτημα ὑπὲρ τῆς ἀεροπορίας ὑπέβαλον οἱ τροχιοδρομικοὶ Θεσσαλονίκης, τὰ Ἐργατικὰ Κέντρα Χαλκίδος καὶ Πειραιῶς καὶ ὁ γενικὸς γραμματεὺς τῆς Γενικῆς Συνομοσπονδίας.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Πανελλαδικῆς Ὁμοσπονδίας ἐπαγγελματιῶν αὐτοκινητιστῶν Ὑπεραστικῶν συγκοινωνιῶν κατὰ τὴν συνεδρίασίν του τῆς 3)4)1937 ἀπεφάσισεν, ὅπως δι' ἐγκυκλίου του συστήσῃ εἰς τὰς κατὰ τόπους ὑπεραστικὰς ὀργανώσεις καὶ τὰ κοινὰ Ταμεῖα τῶν Ὑπεραστικῶν γραμμῶν, ὅπως ἀπὸ τὰς εἰσπράξεις τῶν αὐτοκινήτων κατὰ τὴν 1ην Μαΐου διαθέσωσιν ἕνα μέρος ὑπὲρ τῆς Βασιλικῆς Ἀεροπορίας μας πιστεύουσα, ὅτι διὰ τοῦ τρόπου τούτου ἐξυπηρετεῖ ἀνώτερον ἐθνικὸν σκοπόν.

Ἐν τῷ μεταξὺ ἐστάλησαν πρὸς τὸν Ἀρχηγὸν τῆς Κυβερνήσεως ἐκ Σερρῶν χθὲς τὰ κάτωθι νεώτερα τηλεγραφήματα:

«Γενικὴ Συνέλευσις Ἑνώσεως Γεωργικῶν Συνεταιρισμῶν, ἐκτιμῶσα ἀναδημιουργικὸν ἔργον Κυβερνήσεως, ἐψήφισεν ὑπὲρ Βασιλικῆς Ἀεροπορίας ἑκατὸν χιλιάδας δρχ. Ἐπίσης ὑπάλληλοι αὐτῆς προσέφερον ἑτέρας δέκα χιλιάδας δραχμάς.

Ἐντολῇ Συνελεύσεως
Πρόεδρος: Κων. Πήλιος»

Ἐπίσης ἐξ Ἀλεξανδρουπόλεως ἐστάλη τὸ ἑξῆς τηλεγράφημα:

«Ἐπιμελητήριον ἡμῶν παλλόμενον ἐξ ἐνθουσιασμοῦ καὶ ἐθνικῆς ὑπερηφανείας διὰ τὸ ἐπιτελούμενον μέγα αὐτόχρημα ἐθνοσωτήριον ἔργον Ἐθνικῆς Κυβερνήσεως, διαδηλοῦν ἄκραν ἀφοσίωσιν του πρὸς τὴν Ὑμετέραν Ἐξοχότητα καὶ Σεβαστὴν Κυβέρνησιν, ἔθεσε διαθέσιν ὑπουργείου Ἀεροπορίας 100,000 δρχ. ὑπὲρ τῆς Βασιλικῆς Ἀεροπορίας. Ἐμπορικὸν Βιομηχανικὸν Ἐπιμελητήριον».

Ἀφ' ἑτέρου ὁ ὑπουργὸς τῶν Σιδηροδρόμων κ. Σπυρίδωνος ἐδέχθη ἐπιτροπὴν ἐργατῶν τῶν μηχανοστασίων καὶ ἐργοστασίων τῶν Σ. Ε. Κ. τοῦ Πειραιῶς καὶ τῆς Θεσσαλονίκης, οἱ ὁποῖοι ἐδήλωσαν ὅτι ἀπεφάσισαν νὰ διαθέσουν τὰ ἡμερομίσθιά των μιᾶς ἡμέρας ὑπὲρ τῆς πολεμικῆς ἀεροπορίας μας. Πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτὸν θὰ ἐργασθοῦν μίαν τῶν προσεχῶν Κυριακῶν.

Ὁ κ. ὑπουργὸς συνεχάρη τοὺς ἐργάτας, ἐδήλωσε δὲ ὅτι κατὰ τὴν ἡμέραν αὐτὴν θὰ κατέλθῃ καὶ ὁ ἴδιος εἰς τὸ ἐργοστάσιον Ἀθηνῶν, εἰς τὸ ὁποῖον θὰ παραμείνῃ καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν καὶ θὰ γευματίσῃ μετ' αὐτῶν. Εἰς τὴν Θεσσαλονίκην θὰ παραστῇ ὁ Γενικὸς Διοικητὴς καὶ ὁ Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος παρὰ τοῖς Σιδηροδρόμοις.

Κινηματογράφος
«Αὔρα» Λένορμαν 131 — Πωλεῖται — ἐνοικιάζεται εὐθηνά. Πληροφορίαι Γραφεῖον 3, ὁδὸς Φειδίου 4.

ΑΙ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ἀπεστάλησαν τὰ κάτωθι εὐχαριστήρια τηλεγραφήματα, ἐκδηλοῦντα τὴν ἀφοσίωσιν τοῦ λαοῦ πρὸς τὸ ἔργον τῆς Κυβερνήσεως.

Ὑπερπεντήκοντα πρόεδροι Γεωργικῶν Συνεταιρισμῶν ἁπάσης περιφερείας Ἄρτης, προσελθόντες τῇ Νομαρχίᾳ, ὑπέβαλον δι' ἐμοῦ εὐγνωμοσύνην εἰς ἐθνικὴν Κυβέρνησιν καὶ ἀρχηγόν της, ἐπ' εὐκαιρίᾳ ὑπογραφῆς νόμου περὶ παραγωγικῶν ἔργων. Νομάρχης: Βασιλειάδης.

ΑΘΗΝΑΙ. — Ἐπὶ ἐπιλύσει δικαίων αἰτημάτων ἐργατῶν ἀνέργων Συνδικάτου Τύπου Ἀθηνῶν, ἐπιτροπὴ ἀνεργίας ἐκφράζει εἰλικρινῆ εὐγνωμοσύνην ἐθνικὴν Κυβέρνησιν καὶ εὐχαριστεῖ συντελεστὰς ὑπουργοὺς Νικολούδην, Δημητρᾶτον. Ἐπιτροπή: Σιδεράτος, Τρίμπαλης, Παπαδόπουλος Ἰωαννίδης, Παναγιώτου, Βουργέντης.

ΑΘΗΝΑΙ. — Κυνηγετικὸς Σύλλογος Χαλκίδος εὐγνωμόνων ὑποβάλλει θερμὰς εὐχαριστίας διὰ ληφθεῖσαν δικαίαν ἀπόφασιν ἐπιτρέπουσαν κυνήγιον ἀνοίξεως καὶ διαδηλοῖ ἐπ' εὐκαιρίᾳ ἀφοσίωσιν καὶ ἐμπιστοσύνην πρὸς ἐθνοσώτειρα Βασιλικὴν Κυβέρνησιν. Πρόεδρος: Μιτσίδης.

ΑΧΑΪΑ. — Σύλλογος κυνηγῶν κάτω Ἀχαΐας ὑποβάλλει ὑμῖν θερμοτάτας εὐχαριστίας ἐπὶ ἀποφάσει ἵνα ἐπιτραπῇ κυνήγιον ἀνοίξεως ὡς εἰς Ἑσπερίαν συμβαίνει καὶ ὅπερ εἰδικῶς ἐν Ἑλλάδι ἀπηγορεύετο, διαδηλοῖ δὲ βαθεῖαν προσήλωσιν εἰς συντελούμενον παρ' ὑμῶν πατριωτικὸν ἔργον. Πρόεδρος Συνδέσμου: Κ. Τουμπούλης.

ΒΟΛΟΣ. — Κυνηγετικὸς Σύλλογος Βόλου εὐχαριστεῖ θερμῶς δι' ἀπόφασιν ὅπως ἐπιτραπῇ κυνήγιον ἀνοίξεως. Πρόεδρος Κυνηγετικοῦ Συλλόγου Βόλου: Ἰωάννης Καρκίνης.

ΛΕΒΑΔΕΙΑ. — Ἐκφράζομεν ἀπείρους εὐχαριστίας διὰ δικαίαν ἀπόφασιν ὅπως ἐπιτραπῇ κυνήγιον ἀνοίξεως. Πρόεδρος Κυνηγετικοῦ Συνδέσμου Λεβαδείας: Γεωργαντᾶς.

ΜΥΤΙΛΗΝΗ. — Διοικητικὸν Συμβούλιον Σανατορίου Λέσβου, ἐκτάκτως συνελθόν, ἀπεφάσισεν ἐκφράσῃ βαθεῖαν εὐγνωμοσύνην Ἱδρύματος πρὸς ἐθνικὴν Κυβέρνησιν ἐπὶ ἐπιδεικνυομένῃ προστασίᾳ πρὸς αὐτό. Ὁ Πρόεδρος.

ΚΟΜΟΤΗΝΗ. — Παλαιοὶ πολεμισταὶ Ροδόπης ἐν πρωτοφανεῖ συναγερμῷ ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ ἀνεξαρτησίας, συγκεκροτημένοι εἰς τάγμα ἐμπολέμου συνθέσεως, διεδήλωσαν πίστιν καὶ ἀφοσίωσιν Ἄνακτα καὶ ἐθνικὸν Κυβερνήτην. Πρόεδρος ἐθνικῆς ὀργανώσεως Παλ. Πολεμιστῶν: Εὐτύχιος Δασκαλογιάννης.

ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ. — Σύλλογος ὑπαλλήλων ξυλεμπορικῶν καταστημάτων Πειραιῶς — Ἀθηνῶν συγχαίρει καὶ ἐκφράζει εὐγνωμοσύνην ἐθνικὴν Κυβέρνησιν, σχοῦσαν πρωτοβουλίαν θεσπίσῃ Κοινωνικὰς Ἀσφαλίσεις πρὸς ἀνακούφισιν καὶ εὐημερίαν ἐργαζομένου κόσμου Ἑλλάδος. Ὁ Πρόεδρος. Ὁ Γ. Γραμματεύς.

ΚΕΡΑΤΕΑ. — Διὰ δικαίαν ἀπόφασιν ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ὅπως κατ' ἀρχὴν ἐπιτραπῇ τὸ κυνήγιον τῆς ἀνοίξεως, ἅπαντα τὰ μέλη τοῦ Συνδέσμου ἡμῶν εὐγνωμονοῦσι ὑμᾶς. Πρόεδρος Κυνηγετικοῦ Συνδέσμου Κερατέας: Ἠλ. Παπαηλιοῦ.

ΓΑΡΓΑΛΙΑΝΟΙ.— Ἐκδοθεῖσαν δικαίαν ἀπόφασιν ἐπιτραπῇ κυνήγιον ἀνοίξεως εὐχαριστοῦμεν ὑμᾶς θερμότατα. Σκοπευτικὸς σύλλογος Γαργαλιάνων «Ἄρτεμις»: Φωκίων Πουλόπουλος, Κωνστ. Διαβατόπουλος.

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΠΑΡΕΣΤΗ ΕΙΣ ΤΑ ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΝΗΠΙΑΓΩΓΕΙΟΥ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΙΩΝΙΑΣ

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ κ. ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΤΗΣ ΠΡΟΝΟΙΑΣ

Παρουσίᾳ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως, τῆς συζύγου τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ κ. Μεταξᾶ, τῶν ὑπουργῶν κ. κ. Κοριζῆ καὶ Μαγιάκου, τῶν δημοτικῶν ἀρχῶν Νέας Ἰωνίας, τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Πατριωτικοῦ Ἱδρύματος καὶ πολλοῦ κόσμου, ἐτελέσθησαν περὶ τὴν μεσημβρίαν τὰ ἐγκαίνια τοῦ ἐν Νέᾳ Ἰωνίᾳ νέου νηπιαγωγείου τοῦ Πατριωτικοῦ Ἱδρύματος.

Μετὰ τὸν ἁγιασμὸν τὸν ὁποῖον ἐτέλεσεν ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Πατάρων ὡμίλησεν ὁ Πρόεδρος τοῦ Πατριωτικοῦ Ἱδρύματος κ. Φίλων, τονίσας τὴν σημασίαν τῆς ἱδρύσεως τοῦ νέου νηπιαγωγείου, τὸ ὁποῖον εἶνε προωρισμένον νὰ ἐξυπηρετήσῃ πλεῖστα παιδάκια ἐργαζομένων μητέρων καὶ μάλιστα ἄνευ ὑλικῆς ἐπιβαρύνσεως.

«Γνωρίζετε — ἐσυνέχισεν ὁ κ. Φίλων — ὅτι αἱ δυσχέρειαι τοῦ βίου καθιστῶσι τὸν ἄνθρωπον μεμψίμοιρον, ἀπαιτητικὸν καὶ ἀνυπόμονον. Ἐννοοῦμεν καλῶς καὶ δικαιολογοῦμεν πλήρως τὴν λαϊκὴν αὐτὴν ψυχολογίαν. Ἂς εἶνε ὅμως πάντες βέβαιοι ὅτι τὸ αἴσθημα τῆς λύπης διὰ τὴν κοινωνικὴν δυστυχίαν κατέχει ὅλους τοὺς πολίτας, καὶ δὴ ἐκείνους, τῶν ὁποίων ἡ ἀποστολὴ ἔγκειται ἀκριβῶς εἰς τὸν περιορισμὸν αὐτῆς καὶ εἰς τὴν ἀνακούφισιν τῶν πασχουσῶν τάξεων. Τὸ σημερινὸν Κράτος ἔχει θέσει εἰς τὴν μετώπην τοῦ ἀνορθωτικοῦ του προγράμματος τὴν δημιουργίαν δι' ὅλους τοὺς πολίτας ἑνὸς ὁρίου στοιχειώδους τοὐλάχιστον ἀνέσεως καὶ αὐταρκείας.

Τὸ Ἵδρυμα ποὺ παραδίδεται σήμερον εἰς κοινὴν χρῆσιν ἀποδεικνύει τὴν φροντίδα τοῦ Κράτους εἰς ἕνα, σπουδαιότατον, τομέα, εἰς τὴν περίθαλψιν τοῦ παιδιοῦ τῆς ἐργαζομένης Μητέρας.

Ὁ κ. Φίλων κατέληξεν ἐκφράσας τὰς θερμὰς εὐχαριστίας τοῦ Πατριωτικοῦ Ἱδρύματος πρὸς τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα καὶ τὸν κ. πρωθυπουργὸν διὰ τὸ ἐνδιαφέρον, τὸ ὁποῖον ἐπιδεικνύουν διὰ τὸ ἔργον τοῦ Πατριωτικοῦ Ἱδρύματος.

Μετὰ τὸν κ. Φίλωνα ὡμίλησεν ὁ ὑπουργὸς τῆς Προνοίας κ. Κορίζης, εἰπὼν τὰ ἑξῆς:

«Μετὰ τοὺς ὡραίους λόγους τοῦ κ. Φίλωνος, οἱ ὁποῖοι ἐξήντλησαν ὅλα τὰ σχετικὰ πρὸς τὸ νηπιαγωγεῖον αὐτό, εἰς ἐμὲ δὲν ἀπομένει τώρα παρὰ νὰ ἐξάρω τὴν δρᾶσιν τοῦ Πατριωτικοῦ Ἱδρύματος. Εἶμαι βέβαιος, ὅτι, κατὰ τὴν συγκινητικὴν αὐτὴν στιγμήν, εἰς τὴν ἀνάμνησιν ὅλων ὀρθοῦται ἡ ἱερὰ σκιὰ μιᾶς μεγάλης καὶ εὐγενοῦς ὑπάρξεως — τῆς ἀειμνήστου Βασιλίσσης Σοφίας — ἡ ὁποία ὄχι μόνον συνέλαβε τὸ ὑπέροχον αὐτὸ ἔργον προστασίας μητρὸς καὶ βρέφους, ἀλλὰ καὶ ἐθεμελίωσεν αὐτὸ ἐπὶ τόσον στερεῶν βάσεων, ὥστε καὶ εἰς τὸν κύριον προορισμόν του ν' ἀνταποκριθῇ καὶ τὴν δρᾶσιν του νὰ ἐπεκτείνῃ μὲ ἀναμφισβήτητον ἐπιτυχίαν εἰς ἄλλας περιοχάς.

Μὲ θερμὴν καὶ βαθυτάτην εὐγνωμοσύνην στρεφόμεθα στὴν ἱερὴ σκιὰ τῆς Μεγάλης Βασιλίσσης, ἡ ὁποία κατώρθωνε νὰ συγκεντρώνῃ τὸ ζωηρότερον αἴσθημα φιλαλληλίας μὲ τὸ θαυμασιώτερον ὀργανωτικὸν πνεῦμα. Τὰ ἔργα της ἀφοῦ ὑπέστησαν ἤδη τὴν κρίσιν καὶ τὴν δοκιμασίαν τοῦ χρόνου, πρόκεινται ἐνώπιόν μας γεμᾶτα ἀπὸ ζωὴν καὶ δυνατότητας. Τὸ Πατριωτικὸν Ἵδρυμα δὲν ἐξήντλησεν ἀκόμη τὰς ἰδικάς του. Καὶ μὲ τὴν συμπλήρωσιν τῆς ὀργανώσεως του, ἀνάλογον πρὸς τὸ μέγεθος τῶν ἔργων, τὰ ὁποῖα τοῦ ἐμπιστευόμεθα, ἀνάλογον καὶ πρὸς τὰ μέσα διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων τούτων, εἴμεθα βέβαιοι, ὅτι θὰ δικαιώσῃ τὰς προσδοκίας, δι' ὧν τὸ περιβάλλομεν. Ἐγγύησις τούτου εἶνε κυρίως τὸ πρόσωπον τοῦ Προέδρου τοῦ Ἱδρύματος, τοῦ ὁλοψύχως ἀφοσιωμένου εἰς τὸ ἔργον, ὅπερ ἐμπνέει καὶ ἐμπνέεται ἐξ αὐτοῦ».

Ἀκολούθως, ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς καὶ οἱ λοιποὶ ἐπίσημοι περιῆλθον τὰς ἐγκαταστάσεις τοῦ νηπιαγωγείου.

Τόσον κατὰ τὴν μετάβασιν ὅσον καὶ κατὰ τὴν ἀναχώρησιν τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως ἐκ Νέας Ἰωνίας, οἱ κάτοικοι τοῦ συνοικισμοῦ, ὁ ὁποῖος εἶχε διακοσμηθῆ καταλλήλως δι' ἀψίδων καὶ δαφνῶν, προέβησαν εἰς θερμὰς ἐκδηλώσεις ὑπὲρ αὐτοῦ.

ΓΚΡΕΚΑ
Μὴ λησμονεῖτε ὅτι τὰ καλὰ πράγματα κοστίζουν πάντοτε φθηνότερα. Ἔχουν μεγάλην ἀντοχὴν διότι εἶναι κατασκευασμένα μὲ καλὰ ὑλικά, ἐργασίαν ἐπιμελημένην, καὶ μὲ ἀνώτερο γοῦστο.
Ἀγοράζοντες φθηνὰ πράγματα κάμετε τὴν μεγαλείτερη σπατάλη διότι τὸ φθηνὸ πρᾶγμα καμωμένο ἀπὸ πρόστυχα ὑλικά, φθείρεται σὰν νὰ εἶναι ἀπὸ χαρτί.
ΤΟΝ
Αφοι Λαμπρόπουλοι
ΜΕΓΑΛΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΝΕΩΤΕΡΙΣΜΩΝ

5η ΠΡΩΙΝΗ

ΑΙ ΛΗΦΘΕΙΣΑΙ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΕΝ ΒΕΛΙΓΡΑΔΙῼ ΑΠΟΤΕΛΟΥΝ ΕΠΙΤΥΧΙΑΝ ΤΗΣ ΙΤΑΛΙΑΣ

ΑΙ ΦΗΜΑΙ ΠΕΡΙ ΔΙΑΣΠΑΣΕΩΣ ΤΟΥ ΣΥΝΑΣΠΙΣΜΟΥ ΤΗΣ Μ. ΑΝΤΑΝΤ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 3. (Ἰδιαιτέρα Ὑπηρεσία).— Τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ Τύπου τῆς δυτικῆς καὶ κεντρικῆς Εὐρώπης συγκεντρώνεται σήμερον εἰς τὰ ἀποτελέσματα τῆς διασκέψεως τῆς Μικρᾶς Ἀντάντ. Ἡ πλειονότης τῶν γαλλικῶν ἐφημερίδων εἶνε ἐπιφυλακτικὴ εἰς τὰ σχόλιά της ἐπὶ τοῦ ἀνακοινωθέντος τοῦ Συμβουλίου τῆς Μ. Ἀντάντ. Ἀσχέτως πρὸς τὰς ἐπιφυλάξεις ὡς πρὸς τὴν πολιτικὴν τῆς Γιουγκοσλαυΐας, παρατηρεῖται ὅτι ὁ εὐσεβὴς πόθος ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι ἀνέμενον ἐκδήλωσιν διασπάσεως τῆς συνοχῆς τῆς Μ. Ἀντάντ δὲν ἐπραγματοποιήθη καὶ τοῦτο θ' ἀποβῇ πρὸς τὸ συμφέρον τῆς εἰρήνης. Πάντως ἐκφράζονται ἀμφιβολίαι ἂν ἐνισχύθη ἡ συνοχὴ τῶν μελῶν τῆς Μικρᾶς Ἀντάντ.

«Διὰ νὰ εἴμεθα εἰλικρινεῖς, γράφει τὸ «Ἔργον», πρέπει νὰ παραδεχθῶμεν, ὅτι ἡ χθεσινὴ ἡμέρα τοῦ Βελιγραδίου ὑπῆρξε σκληρὰ διὰ τὴν Γαλλίαν καὶ τὴν ἐπιρροήν της εἰς τὴν Κεντρικὴν καὶ τὴν Βαλκανικὴν Εὐρώπην. Ἂς κάμωμεν, ὅμως, ὑπομονὴν μερικοὺς μῆνας καὶ ἴσως τότε ἡ πολιτικὴ τοῦ Βελιγραδίου νὰ εἶνε ἐκ διαμέτρου ἀντίθετος πρὸς τὴν σημερινήν του πολιτικήν».

Τὴν αὐτὴν γνώμην ἐκφράζει καὶ ἡ «Ἠχὼ τῶν Παρισίων» καὶ ὁ ἀριστερὸς Τύπος. Μόνον ὁ «Μικρὸς Παρισινὸς» φρονεῖ, ὅτι τὸ ἐκδοθὲν ἀνακοινωθὲν ἀποτελεῖ μίαν ἔξοχον ἀπάντησιν εἰς τὰς φήμας, αἱ ὁποῖαι ἐκυκλοφόρησαν εἰς Γερμανίαν καὶ ἀλλαχοῦ περὶ ἀποσυνθέσεως τῆς Μικρᾶς Ἀντάντ. Τὸ ἀνακοινωθέν, λέγει, διαπιστοῖ, ὅτι πλήρης ἑνότης ἀπόψεων ὑφίσταται μεταξὺ τῶν τριῶν χωρῶν. Οὐδὲν μετεβλήθη εἰς τὰς σχέσεις τῶν τριῶν κρατῶν μὲ τὴν Γαλλίαν καὶ τὰ ἄλλα κράτη.

Κατὰ τηλεγραφήματα ἐκ Βερολίνου, ὁ γερμανικὸς Τύπος διαβλέπει εἰς τὰ ἀποτελέσματα τῆς Διασκέψεως τοῦ Βελιγραδίου θρίαμβον τῶν διμερῶν συμφωνιῶν.

Ὁ «Νέος Ἐλεύθερος Τύπος» τῆς Βιέννης ἀναμένει τὸ εἰς Βελιγράδιον ταξίδιον τοῦ κ. Μπένες, ὅπως ἐξαγάγῃ θετικὰ συμπεράσματα.

ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΣΙΣ ΕΝ ΡΩΜΗ

ΡΩΜΗ, 3. (Ἰδιαιτέρα ὑπηρεσία).— Ἡ Ρώμη ὑπεδέχθη μὲ μὴ ἀποκρυπτομένην ἱκανοποίησιν τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐργασιῶν τῆς διασκέψεως τῆς Μικρᾶς Ἀντάντ κυρίως διότι ἡ πρότασις περὶ συνάψεως στρατιωτικοῦ συμφώνου συλλογικῆς ἀσφαλείας, ἥτις θεωρεῖται γαλλικῆς προελεύσεως, δὲν ἐπραγματοποιήθη. Πιστεύεται ὅθεν, ὅτι ἡ Μικρὰ Ἀντάντ δὲν προσήγγισεν εἰς τὴν γαλλικὴν πολιτικὴν καὶ ὅτι ἡ ἐπιτυχία εἶνε μὲ τὸ μέρος τῆς ἰταλικῆς διπλωματίας. Ἡ Γαλλία, παρατηρεῖται, ἠθέλησε νὰ ἀντιδράσῃ εἰς τὸ ἰταλογιουγκοσλαυϊκόν, πείθουσα τὰ τρία Κράτη τῆς Μικρᾶς Ἀντάντ νὰ ὑπογράψουν σύμφωνον ἀμοιβαίας βοηθείας. Ὁ ἰταλικὸς Τύπος μάλιστα, ὀλίγον πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐργασιῶν τῆς διασκέψεως τοῦ Βελιγραδίου, εἶχεν ἀνοίξει ἐκστρατείαν κατὰ τῶν συλλογικῶν συμφώνων, ὑποστηρίζων τὰ διμερῆ τοιαῦτα.

Ἡ «Τριμπούνα», σχολιάζουσα τὰ ἀποτελέσματα τῆς διασκέψεως γράφει, ὅτι ἡ διμερὴς ἰταλογιουγκοσλαυϊκὴ συμφωνία, εἶνε συμφωνία τῆς διαιρετῆς εἰρήνης.

«Οἱ κοινοβουλευτικοὶ διάδρομοι, συνεχίζει, καὶ αἱ μασωνικαὶ στοαὶ τῶν Παρισίων, τοῦ Βερολίνου καὶ τῆς Γενεύης, ὀφείλουν νὰ ἀντιληφθοῦν ὅτι ἡ ρεαλιστικὴ πολιτικὴ τοῦ κ. Μουσσολίνι ἐπεβλήθη, δημιουργήσασα νέαν ἀτμόσφαιραν εἰς τὴν κεντρικήν, ἀκόμη δὲ καὶ εἰς τὴν νοτιοανατολικὴν Εὐρώπην. Ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς πραγματικότητος, ὁ μῦθος τῆς συλλογικῆς καὶ ἀδιαιρέτου εἰρήνης συνετρίβη ἀθλίως, ἀντικατασταθεὶς ἀπὸ τὰ αὐθεντικὰ συμφέροντα τῶν λα[illegible]ῶν ὁποίων ἡ λεπτὴ θέσις σήμερον δὲν ἐπιτρέπει παρεκκλίσεις».

Ἡ ἐφημερὶς ἐξαίρει τὴν ἀποτυχίαν τῆς γαλλικῆς προτάσεως περὶ συμφώνου ἀμοιβαίας βοηθείας, ἐξ αἰτίας τῆς ἀντιθέσεως τῆς Γιουγκοσλαυΐας καὶ Ρουμανίας καὶ λέγει, ὅτι κατόπιν τούτου ἡ Τσεχοσλοβακία πρέπει νὰ ἐργασθῇ σοβαρῶς διὰ νὰ ἐξεύρῃ «μόντους βιβέντι» μὲ τὴν Γερμανίαν καὶ τὴν Οὐγγαρίαν. Οἱαδήποτε ἄλλη λύσις, θὰ ἀπετέλει πεπλανημένην ὁδὸν ἄγουσαν τὴν εἰρήνην τῆς Εὐρώπης εἰς σοβαροὺς κινδύνους.

ΑΠΟΓΟΗΤΕΥΣΙΣ ΕΝ ΠΡΑΓΑ

ΠΡΑΓΑ 3. (Ἰδιαιτ. Ὑπηρεσ.).— Ὁ Τύπος σήμερον δὲν ἀποκρύπτει τὴν ἀπογοήτευσίν του διὰ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς διασκέψεως τῆς Μικρᾶς Ἀντάντ, μολονότι ἐκφράζει τὴν πεποίθησιν, ὅτι συνετελέσθη σπουδαία καὶ ἐπωφελὴς ἐργασία. Τὸ ὄργανον τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν «Λόντοβε Νόβινυ» γράφει, ὅτι τὸ ἰταλογιουγκοσλαυϊκὸν σύμφωνον καὶ ἡ μεγάλη μυστικότης, μὲ τὴν ὁποίαν περιεβλήθη ἤγειρε μεγάλας ἀμφιβολίας ἐν Πράγᾳ, ἀλλ' αἱ παρασχεθεῖσαι ὑπὸ τῆς Γιουγκοσλαυΐας ἐξηγήσεις ἀπεσαφήνισαν τὴν κατάστασιν. Ἡ ἐφημερὶς προσθέτει, ὅτι ἡ Τσεχοσλοβακία δὲν κατεπλάγη ἐκ τοῦ γεγονότος, ὅτι ἡ πρότασίς της περὶ τοῦ συμφώνου μεταξὺ Μικρᾶς Ἀντάντ καὶ Γαλλίας ἀπερρίφθη, διότι ἡ λῆψις τοιαύτης ἀποφάσεως ἀπαιτεῖ μακρὰς προκαταρκτικὰς συζητήσεις, ἐνδεχομένη δὲ σπουδὴ δυνατὸν νὰ ἐξασθενήσῃ τὸ ἀπώτερον ἀποτέλεσμα. Ἡ κυριωτέρα αἰτία τῆς ἐκδηλωθείσης ἀντιθέσεως πρὸς τὴν τσεχοσλοβακικὴν πρότασιν, εἶνε ἀντιρρήσεις τινές, τὰς ὁποίας ἤγειρεν ἡ Γιουγκοσλαυΐα κατὰ τοιαύτης συμφωνίας, αἱ δὲ ἄλλαι δυνάμεις ἠσθάνθησαν τὴν ὑποχρέωσιν νὰ σεβασθοῦν τὰς ἀντιρρήσεις ταύτας. «Ἡ Μικρὰ Ἀντάντ — συνεχίζει ἡ ἐφημερὶς —θὰ συνεχίσῃ τὴν ἀποστολήν της, τὰ μέλη της θὰ ἐκτελέσουν τὰς ὑποχρεώσεις των ἔναντι ἀλλήλων καὶ ἔναντι τῶν φιλικῶν ἐθνῶν, ἰδιαιτέρως τῆς Γαλλίας, θὰ ὑποστηρίξῃ μὲ ὅλας τὰς δυνάμεις τὴν Κοινωνίαν τῶν Ἐθνῶν καὶ θὰ συνεχίσῃ τὴν πολιτικὴν τῆς εἰρήνης καὶ τῆς ἀσφαλείας».

Πλεῖστα ἐκ τῶν ἀνωτέρω σημείων, τὰ ὁποῖα παρεκκλίνουν ἀπὸ τὸ ἐπίσημον ἀνακοινωθέν, ἀμφισβητοῦνται μέχρις ὡρισμένου σημείου ἀπὸ τὴν γερμανόφωνον ἐφημερίδα τῆς Πράγας «Χρόνος», ἡ ὁποία γράφει, ὅτι ἡ ἰταλογιουγκοσλαυϊκὴ συμφωνία ἤγειρε μεγάλας ἀμφιβολίας εἰς τὰ ἄλλα μέλη τῆς Μ. Ἀντάντ, ὡς πρὸς τὰς προθέσεις τοῦ ἰσχυροτέρου μέλους της ἀπὸ στρατιωτικῆς ἀπόψεως. Συνεχίζουσα εἰς τὸν τόνον αὐτόν, γράφει, ὅτι αἱ φιλικαὶ ἐκδηλώσεις τῶν τριῶν ὑπουργῶν τῶν Ἐξωτερικῶν, ἀποτελοῦν λογικὴν ἀντίδρασιν, δεδομένου, ὅτι εἶνε σύνηθες τὰ μέλη μιᾶς οἰκογενείας νὰ ἐπιδεικνύουν περισσότερον τὴν στοργήν των μετὰ τὴν ρῆξιν. Ἡ ἐφημερὶς βεβαιοῖ, ὅτι κατὰ τὴν κρατοῦσαν γνώμην, ἰδίᾳ εἰς Παρισίους, ἡ κοινότης τῶν συμφερόντων τῆς Μικρᾶς Ἀντάντ, ὁλονὲν μερίζεται εἰς τὰ ἰδιαίτερα συμφέροντα ἑκάστου τῶν μελῶν της. Ἄλλαι ἐφημερίδες σημειοῦν, ὅτι ὁ λόγος τοῦ κ. Στογιαντίνοβιτς ἀποδεικνύει πόσον οὗτος ἐκτιμᾷ τὴν σπουδαιότητα τῆς ὑπάρξεως τῆς Μ. Ἀντάντ καὶ τὴν γαλλογιουγκοσλαυϊκὴν φιλίαν. Αἱ στεναὶ ἐξ ἄλλου σχέσεις τῆς Τσεχοσλοβακίας πρὸς τὴν Γαλλίαν καὶ τὴν Ἀγγλίαν δὲν ἀποτελοῦν ἐμπόδιον διὰ τὰς πρὸς τὴν Ἰταλίαν τσεχοσλοβακικὰς συμπαθείας.

Η ΠΑΛΙΝΟΡΘΩΣΙΣ ΤΩΝ ΑΨΒΟΥΡΓΩΝ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 3. (Ἀθην. Πρακτ.).— Τὸ Πρακτορεῖον Χαβᾶς πληροφορεῖται ἐκ Βιέννης, ὅτι αἱ ἐφημερίδες, σχολιάζουσαι τὰς δηλώσεις τῶν κ. κ. Χότζα καὶ Ἀντωνέσκου, οἵτινες ἐξεφράσθησαν δυσμενῶς διὰ τὴν παλινόρθωσιν τῶν Ἀψβούργων, διερωτῶνται διατί ἡ Μ. Ἀντάντ ἐνόμισεν, ὅτι πρέπει νὰ δώσῃ ἔμφασιν εἰς τὰς διὰ τοῦ στόματος τῶν ὑπουργῶν δηλώσεις ἐναντίον τῆς παλινορθώσεως, ἐνῷ ἡ Ἰταλία δεικνύεται μᾶλλον ἐφεκτική.

«Ἡ Αὐστρία — λέγουν — ἔζησεν ἤδη στιγμὰς λίαν κρισίμους καὶ δὲν θὰ δεχθῇ νὰ κλονισθῇ μὲ ἀποπείρας ἐκφοβισμοῦ ἀλλὰ θὰ ἐξακολουθήσῃ τὸν δρόμον της μετὰ θετικῆς ἠρεμίας μὴ ἀπαρνουμένη τὸ δικαίωμα, τὸ ὁποῖον ἔχει ὁ αὐστριακὸς λαὸς νὰ διαθέτῃ τὰ κατ' αὐτόν».

Ἐπίσης τὸ Πρακτορεῖον Χαβᾶς μεταδίδει ἐκ Βουδαπέστης σχόλια ἄκρως ἐπιφυλακτικά, ὡς λέγει, τοῦ οὐγγρικοῦ Τύπου. Ἐφημερίδες τινές, ἀναφέρει, σημειοῦν ὅτι τὸ ἀνακοινωθὲν δὲν περιέχει θετικήν τινὰ περικοπὴν διὰ τὴν ὁποίαν νὰ ἐκδηλοῦται ἀντίθεσις πρὸς τὴν ἀναθεωρητικὴν τάσιν τῆς Οὐγγαρίας, τοῦτο δὲ τὸ ἑρμηνεύουν ὡς ἔνδειξιν τῶν ἀκαθορίστων περὶ τούτου διαθέσεων τῆς Μ. Ἀντάντ.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

Ο ΛΙΝΤΜΠΕΡΓΚ ΑΝΑΧΩΡΕΙ ΤΗΝ ΠΡΩΪΑΝ ΕΙΣ ΓΙΟΥΓΚΟΣΛΑΥΪΑΝ

Ὁ Ἀμερικανὸς ἀεροπόρος κ. Λίντμπεργκ μετέβη χθὲς π.μ. εἰς τὸ Τατόϊ καὶ ἐπεθεώρησε τὸ ἀεροπλάνον του. Κατόπιν μετὰ τῆς συζύγου του ἐξέδραμε μέχρι Δελφῶν. Ἂν αἱ καιρικαὶ συνθῆκαι τὸ ἐπιτρέψουν θ' ἀναχωρήσῃ μεταβαίνων εἰς Γιουγκοσλαυΐαν σήμερον τὴν 10ην π. μ.

Η ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΩΦΕΛΗΘΗ ΕΚ ΤΗΣ ΒΡΟΧΗΣ

Κατὰ τηλεγράφημα τοῦ Νομάρχου Εὐβοίας πρὸς τὰ ὑπουργεῖα Ἐσωτερικῶν καὶ Γεωργίας, ἡ καταπεσοῦσα εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς Εὐβοίας βροχὴ ὑπῆρξε λίαν εὐεργετικὴ διὰ τὴν παραγωγήν.

Ο ΝΕΟΣ ΝΟΜΟΣ ΠΕΡΙ ΜΕΤΟΧΙΚΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ

Δι' ἀναγκαστικοῦ νόμου περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεών τινων τῆς νομοθεσίας περὶ τοῦ Μετοχικοῦ Ταμείου τοῦ Στρατοῦ, δημοσιευομένου εἰς τὴν «Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως», μεταξὺ ἄλλων ὁρίζονται καὶ τὰ ἑξῆς:

Μέτοχοι τοῦ ταμείου (μόνιμοι ἐν ἐνεργείᾳ ἀξιωματικοὶ καὶ ὁπλῖται καὶ τοῖς ἀντιστοιχοῦντες καὶ ἐξομοιούμενοι) ἐξερχόμενοι τοῦ στρατεύματος καθ' ὃν τρόπον προβλέπουσιν οἱ σχετικοὶ νόμοι, μετὰ προηγουμένην συμπλήρωσιν εἰκοσιπενταετοῦς συνταξίμου ὑπηρεσίας καὶ μετὰ τὸν θάνατόν των αἱ οἰκογένειαί των, ἤτοι νόμιμοι σύζυγοι καὶ ἐκ νομίμου μόνον γάμου τέκνα, ἢ δι' ἐπιγενομένου τοιούτου νομιμοποίητα ἄρρενα μὲν μέχρι τῆς συμπληρώσεως τοῦ 18ου ἔτους τῆς ἡλικίας των, θήλεα δὲ μέχρι τοῦ γάμου των καὶ ἐφ' ὅσον ἤθελον τύχει ἰσοβίου στρατιωτικῆς συντάξεως κατὰ τοὺς ἑκάστοτε ἰσχύοντας περὶ στρατιωτικῶν συντάξεων νόμους, συντρεχουσῶν καὶ τῶν λοιπῶν προϋποθέσεων τῆς νομοθεσίας τοῦ ταμείου, καθίστανται τῇ αἰτήσει των δικαιοῦχοι μερίσματος ἐκ τοῦ ταμείου, δικαιούμενοι ἐκ τῶν διανεμομένων ἐτησίων ἐσόδων τῶν κάτωθι κατὰ βαθμὸν μερίδων:

Οἱ λαμβάνοντες σύνταξιν ἀντιστρατήγου μερίδα 30, ὑποστρατήγου 26, συνταγματάρχου 23, ἀντισυνταγματάρχου 21, ταγματάρχου 19, λοχαγοῦ 15, ὑπολοχαγοῦ 12 ½, ἀνθυπολοχαγοῦ 11, ἀνθυπασπιστοῦ 9, ἐπιλοχίου—ἐνωμοτάρχου 7, λοχίου—ὑπενωμοτάρχου 6, δεκανέως—χωροφύλακος 5 ½.

Οἱ ἐκ τούτων τιθέμενοι εἰς αὐτεπάγγελτον ἀποστρατείαν δι' οἱανδήποτε αἰτίαν ἢ ἀπόταξιν μετὰ συμπλήρωσιν τοὐλάχιστον δεκαπενταετοῦς ὑπηρεσίας (πλὴν τῶν διὰ παραιτήσεως ἐξερχομένων) καὶ ἐφ' ὅσον οὗτοι δικαιωθῶσιν ἰσοβίου στρατιωτικῆς συντάξεως, ἀπολαμβάνουσιν μερίσματος ἴσου πρὸς τόσα εἰκοστὰ πέμπτα, τοῦ ἀριθμοῦ τῶν μερίδων τοῦ βαθμοῦ οὗτινος θὰ τύχωσι συντάξεως, ὅσα τὰ συντάξιμα των ἔτη, ἔστω καὶ ἐὰν δι' οἱονδήποτε λόγον ἔτυχον συντάξεως ἀντιστοιχούσης εἰς μείζονα συντάξιμον χρόνον.

Δικαιοῦνται μερίσματος τοῦ βαθμοῦ, οὗτινος τὴν σύνταξιν ἀπολαμβάνουσιν αἱ ἄγαμοι ἀδελφαὶ ὀρφαναὶ πατρὸς καὶ μητρὸς μονίμου ἀξιωματικοῦ, ὅστις ἐφονεύθη ἐν πολέμῳ ἢ ἐξηφανίσθη ἢ ἀπέθανεν ἄγαμος, συνεπείᾳ τραυμάτων ἐν πολέμῳ ἢ διατεταγμένῃ ὑπηρεσίᾳ.

Εἰς οἰκογενείας θνησκόντων μερισματούχων, ἤτοι νομίμους συζύγους καὶ τέκνα θήλεα μὲν ἄγαμα, ἄρρενα δὲ ἀνήλικα, ἤτοι τὰ δικαιούμενα νὰ συνεχίσωσι τὸ μέρισμα τοῦ ἀποβιώσαντος συζύγου καὶ πατρός, ἀπονέμεται ἐφ' ἅπαξ καὶ ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τοῦ θανάτου του ἐπὶ τῇ αἰτήσει τῶν ἐνδιαφερομένων βοήθημα χρηματικοῦ ποσοῦ, οὐχὶ κατωτέρου τῶν δέκα πέντε μηνιαίων δι' ἕκαστον βαθμὸν μερισμάτων.

ΑΙ ΕΙΣΠΡΑΞΕΙΣ ΤΩΝ ΥΠΕΓΓΥΩΝ ΠΡΟΣΟΔΩΝ

Συμφώνως πρὸς τὰ ἀνακοινωθέντα ὑπὸ τῆς Δ. Ο. Ε., αἱ εἰσπράξεις ἐκ τῶν ὑπεγγύων προσόδων κατὰ τὸν παρελθόντα Φεβρουάριον ἔχουν ὡς ἑξῆς:

Τελωνεῖα: Πειραιῶς 75.882.822 ἔναντι 89.755.868 τοῦ ἰδίου μηνὸς τοῦ 1936. Ἀθηνῶν 541.410, ἔναντι 931.164. Πατρῶν 7.497.309, ἔναντι 7.620.117. Θεσσαλονίκης 38.496.406, ἔναντι 36.118.734. Βόλου 6.076.262, ἔναντι 6.885.996. Τὸ σύνολον τῶν ἐκ τῶν Τελωνείων εἰσπράξεων ἀνῆλθε κατὰ τοὺς δύο πρώτους μῆνας τοῦ τρέχοντος ἔτους εἰς 297.269.826 δραχμάς, ὑπερτερῆσαν κατὰ 16.187.610 δραχμὰς τὸ ἀντίστοιχον χρονικὸν διάστημα τοῦ λήξαντος ἔτους.

Ὅσον ἀφορᾷ τὰς εἰσπράξεις τοῦ Φεβρουαρίου τῶν εἰδῶν μονοπωλίου, τὰς τελούσας ὑπὸ τὸν ἔλεγχον τῆς Δ. Ο. Ε., αὗται ἔχουν ὡς ἑξῆς: Ἅλας 4.208.955, πετρέλαιον 9.225.961, πυρεῖα 4.775.924, παιγνιόχαρτα 562.351, σιγαρόχαρτον 2.387.770, καπνὸς 89.810.000, χαρτόσημον 23.736.700, Νάξια σμύρις 840.021.

Τὸ σύνολον τῶν εἰσπράξεων ἐκ τῶν Τελωνείων καὶ τῶν Μονοπωλίων κατὰ τοὺς δύο πρώτους μῆνας τοῦ 1937 ἀνῆλθεν εἰς 589.039.246, ὑστερῆσαν κατὰ 31.906.696 τῶν ἀντιστοίχων εἰσπράξεων τοῦ παρελθόντος ἔτους 1936.

ΜΕΤΟΝΟΜΑΣΙΑ ΟΔΩΝ

Ἡ κοινότης Ἐλατόβρυσης τοῦ νομοῦ Αἰτωλοακαρνανίας δι' ἀποφάσεώς της ἔδωσεν εἰς κεντρικὴν ὁδὸν τὴν ὀνομασίαν «ὁδὸς 4ης Αὐγούστου 1936».

Ἐπίσης ἡ κοινότης Θέρμων Αἰτωλοακαρνανίας ὠνόμασε τὴν κεντρικὴν πλατεῖαν τῆς κωμοπόλεως Θέρμων εἰς «πλατεῖαν 4ης Αὐγούστου 1936».

Ἐξ ἄλλου πρὸς τὸν ὑφυπουργὸν Τύπου κ. Νικολούδην ἀπεστάλησαν τὰ κάτωθι τηλεγραφήματα:

ΛΕΒΑΔΕΙΑ. — Δημοτικὸν συμβούλιον δήμου Λεβαδείας, συνελθὸν σήμερον ἔκτακτον συνεδρίασιν, προτάσει καὶ εἰσηγήσει δημάρχου, τιμῆς, εὐγνωμοσύνης ἕνεκεν δι' ἀρξάμενον καὶ προοδεῦον ἔργον ἀναγεννήσεως τῆς χώρας, ὠνόμασε τὴν κεντρικὴν ὁδὸν πόλεως «ὁδὸν Ἰωάννου Μεταξᾶ». Δήμαρχος Λεβαδείας: Σπυρόπουλος.

ΚΟΖΑΝΗ. — Εὐσεβάστως ἀναφέρομεν ὅτι δημοτικὸν συμβούλιον Κοζάνης ὠνόμασε τὴν κεντρικὴν πλατεῖαν εἰς «πλατεῖαν Βασιλέως Γεωργίου Β'» καὶ μίαν τῶν κεντρικῶν ὁδῶν τῆς πόλεως εἰς «ὁδὸν 4ης Αὐγούστου 1936» εἰς ἀνάμνησιν τοῦ ἱστορικοῦ σταθμοῦ ἀνορθώσεως τῆς χώρας.

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ Η ΠΡΟΕΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΒΙΣΚΑ·Ι·ΑΝ

ΑΙ ΦΑΛΑΓΓΕΣ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΗΓΟΥ ΜΟΛΛΑ ΕΦΘΑΣΑΝ ΕΙΣ ΑΠΟΣΤΑΣΙΝ 20 ΧΙΛΙΟΜΕΤΡΩΝ ΑΠΟ ΤΟ ΜΠΙΛΜΠΑΟ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 3. (Ἀθ. Πρακτ.).— Τηλεγραφήματα ἐκ Σαλαμάνκας ἀγγέλλουν ὅτι τὰ ἐθνικὰ στρατεύματα συνεχίζουν τὴν νικηφόρον προέλασίν των εἰς τὸ μέτωπον τῆς Βισκαΐας καταλαμβάνοντα νέας θέσεις καὶ προξενοῦντα μεγάλας ἀπωλείας εἰς τοὺς ἐρυθρούς. Παρὰ τὰς δυσχερείας τοῦ ἐδάφους καὶ τὴν ἀντίστασιν τὴν ὁποίαν προβάλλουν οἱ ἐρυθροὶ τὰ ἐθνικὰ στρατεύματα κερδίζουν συνεχῶς ἔδαφος. Αἱ ἐπιχειρήσεις ἐξετάθησαν μέχρι τῆς παραλίας ὅπου ἡ ἀντίστασις τῶν ἐκεῖ ἐρυθρῶν δυνάμεων κάμπτεται συνεχῶς. Παρὰ τὴν κακοκαιρίαν ἡ ἐθνικὴ ἀεροπορία ἀναπτύσσει μεγάλην δραστηριότητα βομβαρδίζουσα τὰς ὀχυρώσεις καὶ τὰς συγκεντρώσεις τῶν ἐρυθρῶν. Προκηρύξεις ἐρρίφθησαν εἰς τοὺς κατοίκους τοῦ Μπιλμπάο διὰ τῶν ὁποίων ζητεῖται ἡ παράδοσις τῆς πόλεως.

Κατὰ πληροφορίας τῶν ἀγγλικῶν ἐφημερίδων οἱ ἐρυθροὶ ὑποστάντες κατὰ τὰς τελευταίας μάχας μεγάλας ἀπωλείας ἔχουν ἀνάγκην ἀνδρῶν πρὸς συμπλήρωσιν τῶν κενῶν των. Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν τῆς Βαλένθιας ἐξέδωκε διάταγμα διὰ τοῦ ὁποίου καλοῦνται ὅπως προσέλθουν εἰς τὴν Ἱσπανίαν καὶ καταταγοῦν ὑπὸ τὰ ὅπλα οἱ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ εὑρισκόμενοι Ἱσπανοί. Ἐκφράζονται φόβοι μήπως διὰ τῆς ἐνεργείας ταύτης καλύπτεται σχέδιον στρατολογίας ἐθελοντῶν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ.

Κατὰ πληροφορίας τῶν γαλλικῶν ἐφημερίδων τὸ ἀτμόπλοιον «Μὰρ Κάσπιο» τὸ ὁποῖον οἱ ἐρυθροὶ Ἱσπανοὶ εἶχον καταλάβει διὰ τῆς βίας παρὰ τὴν ἄρνησιν τοῦ ἰδιοκτήτου του, δὲν ἐβομβαρδίσθη ὑπὸ τῶν ἐθνικῶν πολεμικῶν ὡς ἀνηγγέλθη πρὸ ἡμερῶν ἀλλ' ἁπλῶς κατεδιώχθη ὑπὸ ἐθνικοῦ ἐξωπλισμένου σκάφους καὶ διὰ νὰ ἀποφύγῃ τὴν σύλληψιν προσήραξε ἐπί τινος ὑφάλου.

Εἰς τὸ μέτωπον τῆς Μαδρίτης καὶ εἰς τὸν τομέα τῆς Μιράντα Ταχοῦνα τὰ ἐθνικὰ στρατεύματα ἐνήργησαν σφοδρὰν ἐπίθεσιν προξενήσαντα εἰς τοὺς ἐρυθροὺς βαρυτάτας ἀπωλείας. Σφοδρὸς ἀγὼν διεξήχθη ἐπίσης εἰς τὴν ὁδὸν τῆς Λαρόνιας καὶ εἰς Κολμεναρέγιο Τολεροντόνες. Εἰς τὸ μέτωπον τῆς Γουαδαλαχάρας καὶ ἐν τῇ ὁδῷ τῆς Ἀραγῶνος ἐσημειώθη ζωηρὰ δρᾶσις πυροβολικοῦ.

Ὁ ἐν Σαλαμάνκᾳ ἀνταποκριτὴς τοῦ Πρακτορείου Χαβᾶς τηλεγραφεῖ ὅτι κατ' ἐπίσημον ἀνακοίνωσιν συνεπείᾳ δημοσιεύσεως ὑπὸ τοῦ «Νταίηλυ Ἐξπρὲς» τοῦ Λονδίνου ψευδῶν εἰδήσεων ἐν σχέσει μὲ τὴν ἐθνικὴν Ἱσπανίαν, ὁ ἀνταποκριτὴς τῆς ἐφημερίδος ἀπηλάθη ἀμέσως καὶ ἀπηγορεύθη ἡ κυκλοφορία τῆς ἐφημερίδος ταύτης εἰς τὴν ἐθνικὴν Ἱσπανίαν.

Εἷς τῶν ἀνταποκριτῶν τοῦ Πρακτορείου Ρώϋτερ περιελθὼν τὰ σύνορα τῆς Ἱσπανίας βεβαιοῖ ὅτι ταῦτα φρουροῦνται πανταχόθεν, ὥστε νὰ μὴ εἶνε δυνατὴ ἡ εἴσοδος εἰς Ἱσπανίαν ἐθελοντῶν ἢ πολεμικοῦ ὑλικοῦ.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 3. (Ἀθην. Πρακτ.) — Κατὰ τὰς ἐξ Ἀντάϋ πληροφορίας, αἱ μάχαι παρὰ τὸ ὄρος Γκορμπέα ἐπανελήφθησαν τὴν πρωΐαν τὰ δὲ ἐθνικὰ στρατεύματα ἐξηκολούθησαν προελαύνοντα. Ἐθνικαὶ φάλαγγες ὑπὸ τὸν στρατηγὸν Μόλια ἔφθασαν εἰς Ἰτουρμέντια εἴκοσι μιλλίων ἀπόστασιν ἀπὸ τοῦ Μπιλμπάο.

Κατὰ τὰς ἐκ Βαρκελώνης πληροφορίας συνεπείᾳ τῆς ἀρνήσεως τοῦ Ταραντέλλα νὰ σχηματίσῃ Κυβέρνησιν, ὁ πρόεδρος Κόμπανυς ἐσχημάτισε προσωρινὴν τοιαύτην εἰς τὴν ὁποίαν ὁ Ταραντέλλα ἀνέλαβε τὰ ὑπουργεῖα τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῆς Παιδείας.

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 4. (Τρανσοσεάν). — Ἀγγέλλεται ἐκ Σεβίλλης ὅτι ὁ Μέγας Βεζύρης τοῦ Μαρόκου συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ Ἄμπντ Ἐλ Καντὲρ καὶ χιλίων προσκυνητῶν τῆς Μέκκας καὶ ἑξακοσίων Μαροκινῶν, ἔφθασεν αὐτόθι καὶ ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ ἐδόθη πανηγυρικὴ δεξίωσις εἰς τὴν αἴθουσαν «Ἀλκαζάρ». Μεταξὺ τῶν παρισταμένων ἦσαν ὁ καρδινάλιος Ἰλλουντέν, οἱ πρεσβευταὶ τῆς Γερμανίας καὶ τῆς Ἰταλίας, ὁ στρατηγὸς Κεΐπο Ντελιάνο καὶ ὁ στρατηγὸς Νταβίλα. Ὁ στρατηγὸς Φράνκο, τὸν ὁποῖον ἐπευφήμησεν ἐνθουσιωδῶς τὸ πλῆθος κατὰ τὴν διάβασίν του ἐκ τῶν ὁδῶν μέχρι τῆς αἰθούσης τοῦ «Ἀλκαζάρ», προσεφώνησε τὸν Μέγαν Βεζύρην, ἐξάρας τὰ ἐπιτελεσθέντα ὑπὸ τῶν ἰθαγενῶν τοῦ Μαρόκου κατὰ τὸ παρελθὸν καὶ τὸ παρόν. Ὁ στρατηγὸς ἐτόνισεν ὅτι ὅταν ὁ ἐμφύλιος πόλεμος λήξῃ αἰσίως θὰ ἀπαντήσῃ δι' ἔργων εἰς τὴν ἀφοσίωσιν, τὴν ὁποίαν ἐξεδήλωσαν οἱ Μαροκινοὶ ἔναντι τῆς Ἱσπανίας.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 3. (Ἀθην. Πρακτ.) —Κατὰ πληροφορίας ἐκ Γιβραλτὰρ ἐθνικὰ ἱσπανικὰ πολεμικὰ συνέλαβον εἰς τὰ Στενὰ τὰ δύο Δανικὰ ἀτμόπλοια «Νιόβη» καὶ «Λίντα» καὶ μετέφερον ταῦτα εἰς Θέουταν.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 3. (Ἀθην. Πρακτ.) — Ἀγγέλλεται ἐκ Γενεύης ὅτι ἡ Κυβέρνησις τῆς Κούβας, λαβοῦσα γνῶσιν τῆς διακοινώσεως, ἥτις ὑπεβλήθη πρὸς τὴν Κ. Τ. Ε. σχετικῶς πρὸς τὴν μεσολάβησιν τῶν Νοτιαμερικανικῶν Κρατῶν πρὸς εἰρήνευσιν τῆς Ἱσπανίας, ἐδήλωσεν ὅτι συμμερίζεται τὸ διάβημα τοῦτο. Πάντως ἡ ἐν Γενεύῃ ἀντιπροσωπεία τῆς Κούβας καθὼς καὶ αἱ ἀντιπροσωπεῖαι τῶν ἄλλων Κρατῶν τῆς Ν. Ἀμερικῆς δὲν ἔλαβον ὁδηγίας ἐκ μέρους τῶν Κυβερνήσεών των ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου. Εἰς τοὺς κύκλους τῶν ἐν λόγῳ ἀντιπροσωπειῶν πιστεύεται ὅτι ἐπὶ τοῦ παρόντος δὲν εἶνε δυνατὴ ἡ μεσολάβησις ἐν Ἱσπανίᾳ.

Η ΑΣΚΗΣΙΣ ΠΟΙΝΙΚΗΣ ΔΙΩΞΕΩΣ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΠΑΟΥΕΡ

Ὁ Εἰσαγγελεὺς τῶν Πλημμελειοδικῶν κ. Παπαθανασίου ἐπιληφθεὶς ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς αὐτοπροσώπως ἀνακρίσεων διὰ τὸ τροχιοδρομικὸν δυστύχημα τῆς ὁδοῦ Ἐρατοσθένους, ἐπεράτωσεν ἤδη ταύτας καὶ ἐντὸς τῶν ἡμερῶν εἰσάγει εἰς δίκην τοὺς ὑπευθύνους ἐνώπιον τοῦ μονομελοῦς Πλημμελειοδικείου.

Κατὰ πληροφορίας ἀπολύτως ἐξηκριβωμένας, παραπέμπονται ὅπως δικασθοῦν ὡς κυρίως ὑπεύθυνοι οἱ διευθυνταὶ τῆς Ἠλεκτρικῆς Ἑταιρείας Μεταφορῶν, καθ' ὅσον ἐκ τῶν ἀνακρίσεων προέκυψεν ἀπόλυτος εὐθύνη αὐτῶν διὰ τὸ δυστύχημα. Συγκεκριμένως διεπιστώθη—ἀνεξαρτήτως τοῦ ἐλέγχου τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ ὑπουργείου Σιδηροδρόμων— ὅτι τὰ αἴτια τοῦ δυστυχήματος ὀφείλονται ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν χειρίστην κατάστασιν εἰς τὴν ὁποίαν εὑρίσκετο τὸ ὄχημα, τοῦ ὁποίου δὲν ἐλειτούργουν οὔτε χειρόφρενα, οὔτε ἠλεκτρόφρενα.

Οἱ πραγματογνώμονες τοῦ ὑπουργείου Σιδηροδρόμων ἐξητάσθησαν καὶ αὐτοὶ ἐνόρκως, ὡς μάρτυρες, ὑπὸ τοῦ κ. Εἰσαγγελέως καὶ ἐπεβεβαίωσαν τ' ἀνωτέρω.

Ὁ κ. Εἰσαγγελεὺς ἐρωτηθεὶς σχετικῶς εἶπεν ὅτι «αἱ ὑπ' αὐτοῦ ἐνεργηθεῖσαι ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς τοῦ δυστυχήματος ἀνακρίσεις ἐπερατώθησαν ἤδη, τὸ ταχύτερον δὲ παραπέμπονται εἰς δίκην οἱ ὑπεύθυνοι».

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΩΝ ΕΝ ΑΜΕΡΙΚΗ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ, 29. (Τηλεγραφικῶς).— Κατὰ τὸν πανηγυρισμὸν τῆς Ἐθνικῆς Ἑορτῆς οἱ ὀκτακισχίλιοι ὁμογενεῖς τῆς Νέας Ὑόρκης προέβησαν εἰς ἐνθουσιώδεις ἐκδηλώσεις ὑπὲρ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως καὶ τοῦ κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως.

Ἡ ὀργανωτικὴ ἐπιτροπὴ τοῦ ἑορτασμοῦ κατηρτίσθη ὡς ἑξῆς:

Πρόεδρος Σταυρίδης ἐκ μέρους τῶν Κορινθίων. Ἀντιπρόεδρος Κόκκορος ἐκ μέρους τῶν Λακεδαιμονίων. Ταμίας Βλάχος ἐκ μέρους τῶν Ἀρκάδων. Γραμματεὺς Καραπατέας ἐκ μέρους τῶν Φαλαγγιτῶν, Ἀμοράτος ἐκ μέρους τῶν Ἀνδρίων, Γανιάρης ἐκ μέρους τῶν Γκάπανς, Βαγιονῆς ἐκ μέρους τῶν νίων. Ταμίας Βλάχος ἐκ μέρους τῶν Αἰτωλοακαρνάνων, Κοντεμανώλης ἐκ μέρους τῶν Λεγεωναρίων, Λαντζούνης ἐκ μέρους τῶν Βορειοηπειρωτῶν.

Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΕΝ ΡΟΥΜΑΝΙΑ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 3. (Ἀθην. Πρακτ.).— Ἀγγέλλεται ἐκ Βουκουρεστίου, ὅτι ὁ κ. Μιχαλάκε, ὁ ὁποῖος ὡς γνωστόν, εἶχεν ὑποβάλει παραίτησιν ἐκ τῆς προεδρίας τοῦ ἐθνικοαγροτικοῦ κόμματος, λόγῳ ἐνδικομματικῶν διαφωνιῶν, ἀπέσυρε ταύτην, κατόπιν ὁμοφώνου ψήφου τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου τοῦ κόμματος, ὅπερ δὲν ἀπεδέχθη τὴν παραίτησιν, ἀλλ' ἐξέφρασεν ἀνεπιφύλακτον τὴν ἐμπιστοσύνην του πρὸς τὸν κ. Μιχαλάκε, τοῦ ὁποίου καὶ ἐνέκρινε τὴν πολιτικὴν δρᾶσιν.

ΤΙΜΩΡΙΑ ΔΗΜΑΡΧΟΥ

ΠΑΤΡΑΙ, 3. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Τηλεγραφοῦν ἐκ Πύργου ὅτι ὁ νομάρχης κ. Τσουλούφης ἐπέβαλε τὴν ποινὴν τῆς μηνιαίας παύσεως εἰς τὸν δήμαρχον Ἀμαλιάδος κ. Παπαγιαννόπουλον, διότι εἰς τὴν δημοτικὴν διαχείρισιν ἐσημειώθησαν ἀνωμαλίαι.

Ὡς ἀντικαταστάτης του διωρίσθη ὁ δημοτικὸς σύμβουλος κ. Κοντοπανάγος.

ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΟΝ ΑΕΡΟΠΛΑΝΟΝ

Χθὲς τὴν 12ην προσεγειώθη εἰς τὸ ἀεροδρόμιον Τατοΐου γαλλικὸν τουριστικὸν ἀεροπλάνον προερχόμενον ἐκ Δαμασκοῦ μὲ χειριστὴν τὸν κ. Ἀντπησάβη. Τὸ ἀεροπλάνον μετὰ δίωρον παραμονήν του καὶ ἀφοῦ ἀνεφοδιάσθη, ἀνεχώρησε τὴν 2.10' εἰς Πίζαν.

ΑΠΟΤΑΞΙΣ ΚΤΗΝΙΑΤΡΟΥ

Διὰ Β. Διατάγματος τίθεται εἰς ἀπόταξιν ὁ κτηνίατρος κ. Κωνστ. Τσιγαρᾶς διὰ βαρὺ πταῖσμα περὶ τὴν ὑπηρεσίαν καὶ πειθαρχίαν, ἤτοι ἐνεργείας στρεφομένας ἀμέσως εἰς ὑπονόμευσιν τῆς ἐννόμου τάξεως καὶ συμμετοχὴν εἰς προπαγάνδαν τείνουσαν εἰς τὸν αὐτὸν σκοπόν.

Η ΠΕΡΙΟΔΕΙΑ ΤΗΣ Α. Μ. ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΚΑΙ ΤΟΥ κ. ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ ΑΝΑ ΤΗΝ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΝ

Ο ΕΝΘΟΥΣΙΑΣΜΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΡΓΟΛΙΔΟΚΟΡΙΝΘΙΑΝ

Ὁ κ. πρόεδρος τῆς κυβερνήσεως ἀνῆλθε χθὲς τὴν 11ην π. μ. εἰς τὰ Ἀνάκτορα καὶ ἐγένετο δεκτὸς ὑπὸ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως εἰς συνεργασίαν, κατὰ τὴν ὁποίαν καθωρίσθησαν καὶ αἱ τελευταῖαι λεπτομέρειαι τῆς ἀρχομένης αὔριον τὴν πρωΐαν περιοδείας τοῦ Ἄνακτος καὶ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ ἀνὰ τὴν Πελοπόννησον.

Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς θὰ συνοδεύσῃ τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα μέχρι Τριπόλεως, ὅθεν θὰ ἐπιστρέψῃ ἀμέσως εἰς Ἀθήνας, ἐπειγόμενος νὰ ρυθμίσῃ διάφορα ἐκκρεμοῦντα ζητήματα.

Χθὲς τὴν 10.30' π.μ. ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἐπεσκέφθη τὴν Α. Β. Υ. τὸν πρίγκιπα Νικόλαον, παρὰ τῷ ὁποίῳ παρέμεινε συνομιλῶν ἐπὶ ἡμίωρον.

ΝΑΥΠΛΙΟΝ, 3 (Τηλεγραφικῶς). — Ὁλόκληρος ἡ Κορινθία, ἡ Ἀργολὶς καὶ τὸ Ναύπλιον, ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον ἁμιλλῶνται εἰς μεγαλοπρεπεστέραν καὶ ἐπιβλητικωτέραν ὑποδοχὴν τοῦ Ἄνακτος καὶ τοῦ προέδρου τῆς κυβερνήσεως. Ὁ γενικὸς συναγερμὸς τῶν κατοίκων εἶνε πρωτοφανής. Ἀψῖδες στήνονται πανταχοῦ, ὅποθεν θὰ διέλθῃ ἡ ἁμαξοστοιχία. Αἱ οἰκίαι εἶνε ἀπὸ σήμερον σμυρτοστόλιστοι καὶ δαφνοστόλιστοι. Οὐδέποτε ἄλλοτε ὁ λαὸς τοῦ νομοῦ Ἀργολιδοκορινθίας ἐδονήθη ἀπὸ παρόμοιον ἐθνικὸν παλμόν, τὸν ὁποῖον προκαλεῖ ἡ βασιλικὴ καὶ πρωθυπουργικὴ ἐπίσκεψις. Εἰκόνες τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως καὶ τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ κοσμοῦν τὴν πόλιν.

Τὰ χωρία ὅποθεν θὰ διέλθῃ ἡ βασιλικὴ ἁμαξοστοιχία ἔχουν ἤδη προσλάβει ἑορτάσιμον ἐμφάνισιν.

Ἡ θρυλικὴ πρώτη πρωτεύουσα τοῦ ἑλληνικοῦ κράτους, τὸ Ναύπλιον, εὑρίσκεται ἐν πυρετώδει προετοιμασίᾳ. Ἀψῖδες ἐστήθησαν πρὸ τοῦ σταθμοῦ καὶ τῆς εἰσόδου τῆς πόλεως. Αἱ οἰκίαι περιβάλλονται ἀπὸ ὡραιοτάτους συνδυασμοὺς στολισμοῦ καὶ ὅλη ἡ πόλις προσέλαβε χαρμόσυνον ὄψιν ἐν ἀναμονῇ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως καὶ τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ. Ἡ οἰκία τοῦ κ. Ἐμμ. Μανουσάκη, ὅπου θὰ καταλύσῃ ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεύς, διεκοσμήθη θαυμασίως. Ἡ κεντρικὴ πλατεῖα τοῦ Συντάγματος, τῶν Τριῶν Ναυάρχων, τῆς παραλίας καὶ τοῦ σταθμοῦ ἐμφανίζουν θέαμα ὑπέροχον. Ἀπὸ τὰς ἐπαρχίας Ναυπλίας, Κυνουρίας καὶ Ἑρμιονίδος ἤρξατο πυκνὴ ἡ προσέλευσις τοῦ λαοῦ πρὸς χαιρετισμὸν τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως καὶ τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ. Ἅπασαι αἱ κοινότητες τοῦ ἐσωτερικοῦ, συνεταιρισμοὶ καὶ ὀργανώσεις προετοιμάζονται δι' ὁμαδικὴν κάθοδον πρὸς τὸ Ναύπλιον.

ΝΑΥΠΛΙΟΝ, 3. (Τηλ)κῶς).— Ὁ νομάρχης Ἀργολιδοκορινθίας κ. Καραμανώλης θὰ ὑποδεχθῇ τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα καὶ τὸν πρωθυπουργὸν τὴν προσεχῆ Δευτέραν εἰς τὸν σταθμὸν τῶν Ἁγίων Θεοδώρων, ὅποθεν ἄρχονται τὰ σύνορα τοῦ νομοῦ καὶ θὰ συνοδεύσῃ αὐτοὺς μέχρι Ναυπλίου. Εἰς τὴν Κόρινθον ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς καὶ ὁ κ. πρωθυπουργὸς θὰ δεχθῶσι τὰς τοπικὰς ἀρχὰς καὶ ἀντιπροσωπείας τῶν κοινοτήτων καὶ τὰ συμβούλια τῶν ὀργανώσεων καὶ τῶν συλλόγων. Τὸ πρόγραμμα τῆς ἀφίξεως εἰς Ναύπλιον περιλαμβάνει προσφωνήσεις δημάρχου Μηναίου εἰς τὸν σταθμὸν εἶτα δὲ θὰ ἐπακολουθήσῃ δοξολογία εἰς τὸν ἱστορικὸν Μητροπολιτικὸν Ναὸν τοῦ Ἁγίου Γεωργίου τὴν 7ην ἑσπερινὴν τῆς Δευτέρας.

Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς θὰ φιλοξενηθῇ εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Μιχαὴλ Μανουσάκη Βιομηχάνου. Ὁ κ. πρωθυπουργὸς θὰ καταλύσῃ εἰς τὸ ξενοδοχεῖον τῆς Μεγάλης Βρεταννίας.

Τὴν πρωΐαν τῆς Τρίτης ὁ Βασιλεὺς θὰ ἐπιθεωρήσῃ τὸ 8ον Πεζικὸν Σύνταγμα τῆς 4ης Μεραρχίας τοὺς προσκόπους καὶ τοὺς μαθητὰς τῶν σχολείων καὶ θὰ καταθέσῃ στέφανον εἰς τὸ Ἡρῷον τῶν πεσόντων κατὰ τοὺς ἐθνικοὺς ἀγῶνας.

Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς καὶ ὁ κ. πρωθυπουργὸς θὰ μεταβοῦν εἰς τὴν Δημαρχίαν, ὅπου θὰ παρουσιασθοῦν αἱ ἀρχαί, τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον, οἱ κοινοτάρχαι τῆς Ἀργολίδος οἱ Πρόεδροι τῶν ὀργανώσεων τῶν συλλόγων καὶ τῶν σωματείων. Τὴν 1.30' ὁ Βασιλεὺς καὶ ὁ κ. πρωθυπουργὸς θὰ ἀναχωρήσουν εἰς τὴν ρωμαντικὴν ἐξοχὴν Κεφαλάρι, ὅπου θὰ παρατεθῇ ἐν ὑπαίθρῳ γεῦμα τοῦ δήμου Ἄργους πρὸς τιμὴν τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως καὶ τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ.

Η ΚΗΔΕΙΑ ΤΟΥ ΦΟΝΕΥΘΕΝΤΟΣ ΑΕΡΟΠΟΡΟΥ

Χθὲς τὴν 11ην π.μ. ἐτελέσθη ἡ κηδεία τοῦ ἀειμνήστου ἀνθυποσμηναγοῦ Κ. Γεωργοπούλου, ὅστις ἐφονεύθη ἐν τῇ ἐκτελέσει τοῦ καθήκοντός του. Τὴν κηδείαν παρηκολούθησαν ὁ ὑφυπουργὸς τῆς ἀεροπορίας κ. Οἰκονομάκος, ὁ ὑπασπιστὴς τῆς Α. Β. Υ. τοῦ Διαδόχου ἀνθυποπλοίαρχος κ. Σκληβανιώτης καὶ πλεῖστοι ἀνώτεροι καὶ κατώτεροι ἀξιωματικοὶ τῆς Β. Ἀεροπορίας.

ΕΛΕΥΣΙΣ ΑΧΕΠΑΝΣ

Τὸ προσεχὲς Σάββατον, 10 Ἀπριλίου, θὰ ἀφιχθοῦν οἱ ἐκδρομεῖς Α. Χ. Ε. Π. Α., διὰ τοῦ ὑπερωκεανείου «Σατούρνια».

Η ΔΟΥΚΙΣΣΑ ΤΟΥ ΒΑΝΔΩΜ

Ἀνεχώρησε χθὲς τὸ ἀπόγευμα ἡ Δούκισσα τοῦ Βανδὼμ προπεμφθεῖσα μέχρι τοῦ ἀτμοπλοίου ὑπὸ τοῦ τελετάρχου τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως κ. Λεβίδου καὶ τοῦ Γεν. Διευθυντοῦ τοῦ ὑπουργείου Τύπου καὶ Τουρισμοῦ κ. Παπαδάκη.

ΞΕΝΟΣ ΜΕΓΑΛΕΜΠΟΡΟΣ

Ἀφίκετο χθὲς ἐνταῦθα ὁ γεν. διευθυντὴς τοῦ ὁμωνύμου μεγάλου σιτεμπορικοῦ οἴκου κ. Λουΐ Ντρέϋφους ὁ ὁποῖος χθὲς τὴν ἑσπέραν ἐπεσκέφθη εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν τὸν κ. πρόεδρον τῆς κυβερνήσεως.

Β' ΕΚΔΟΣ

Η ΠΡΟΤΑΣΙΣ ΤΗΣ ΓΑΛ ΠΕΡΙ ΣΥΝΑΨΕΩΣ ΣΥΜΦ ΑΜΟΙΒΑΙΑΣ ΒΟΗΘΕΙΑΣ ΜΕ ΤΩΝ ΚΡΑΤΩΝ ΤΗΣ Μ. ΑΝ

ΕΝ ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΟΥ ΧΑ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 3. (Ἰδιαιτέρα Ὑπη σχέσει πρὸς τὰς ἀναγραφείσας πληρο γαλλικῶν προτάσεων πρὸς τὴν Μ ἔγκυροι κύκλοι παρέχουν τὴν ἐξήγησ λία οὐδεμίαν συγκεκριμένην πρότασιν ὡς στρατιωτικοῦ συμφώνου ἔκαμε, δι τὰς ἐπανειλημμένως ἐκφρασθείσας ὅπως ἴδῃ βελτιουμένας τὰς σχέσεις τῶ Κεντρικῆς Εὐρώπης διὰ τῆς συλλογικῆ

Σχετικῶς τὸ Πρακτορεῖον Χαβᾶς ἐξῆς:

Πληροφορίαι τινὲς ἔτεινον εἰς τὸ σουν, ὅτι αἱ Δυνάμεις τῆς Μ. Ἀντάν λευταίαν αὐτῶν σύσκεψιν δὲν ἀπεδέχθη τῆς Γαλλίας περὶ συνάψεως συμφώνου βοηθείας. Ἐν τῇ πραγματικότητι ἡ γαλ νησις δὲν παρουσίασεν εἰς τὸ Βελιγρά σιν σαφῆ, ἐπὶ τῆς ὁποίας ἡ Μ. Ἀντάν ν' ἀποφανθῇ, ἔχει, ὅμως, πάντοτε τοῦτο δὲ καὶ πολλάκις ἐξέφρασεν — εἰς τὴν ὁμαλότητα τῶν σχέσεων μετα μεων τῆς Κεντρικῆς Εὐρώπης ὡς δυνα γματοποιηθῇ μέσῳ τῆς ὁμαδικῆς ἀσφαλ Μπένες ἀφ' ἑτέρου θὰ εὑρίσκεται τῇ Βελιγράδιον, αἱ δὲ συνομιλίαι, τὰς ἐξαγάγῃ οὗτος δὲν εἶνε δυνατὸν εἰμὴ φέλιμοι καὶ νὰ συντελέσουν εἰς τὴν τῆς καταστάσεως.

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 3. (Ἀθην. Πρακτ.)— σημον Γερμανικὸν Πρακτορεῖον μεταδίδ κρίσεις τῆς «Ἐφημερίδος τῆς Ἰταλία τῆς γνώμης — γράφει — ὅτι τὸ Καὶ Ντ πει ν' ἀπαρνηθῇ τὰς ἐλπίδας του μετὰ ψιν τῆς Μ. Ἀντάντ, μολονότι ἡ Γαλλία —θὰ κάμῃ ἀκόμη καὶ ἄλλας ἀποπείρας σα διὰ τὴν ἀποτυχίαν τῆς πολιτικῆς

Ἡ «Λαβόρο Φασίστα» παρατηρεῖ, θὰ παύσῃ μετ' οὐ πολὺ νὰ εἶνε ἐγγυητ ὅσον δὲν ὑπογράφεται Δυτικὸν Σύμφω

ΟΙ ΓΑΜΟΙ ΤΟΥ ΔΟΥΚΟΣ ΤΟΥ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 3. (Ἀθην. Πρακτ.).— Κατὰ φορίας τῶν ἐφημερίδων ἐκ Λονδίνου ὁ Δοὺξ ἐντσμίνστερ ἔθεσεν εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ Οὐΐνδσωρ τὸν παρὰ τὴν Διέππην πύργον τὰς ἰδίας πληροφορίας ὁ Δοὺξ τοῦ Οὐΐνδσ φθάσῃ εἰς Παρισίους τὴν 10ην τρέχοντος εὑρίσκεται καὶ ἡ Κα Σίμπσον καὶ ἀμφότεροι λούθως θὰ μεταβοῦν εἰς τὸν πύργον Σαὶν Δουκὸς τοῦ Οὐέστμίνστερ παρὰ τὴν Διέππην. λιτικὸς γάμος θὰ γίνῃ εἰς τὸ δημαρχεῖον τοῦ τὸν πύργον χωρίου, ἡ δὲ θρησκευτικὴ τελετὴ νῃ εἰς τὸ παρεκκλήσιον τοῦ πύργου. Πότε θὰ τελεσθοῦν οἱ γάμοι δὲν εἶνε γνωστόν.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 3. (Ἀθην. Πρακτ.).— Ἐκ τοῦ βάλλοντος τῆς Κας Σίμπσον, ἡ ὁποία, ὡς γνω εὑρίσκεται εἰς τὸν πύργον Καντέ, διαψεύδεται τηγορηματικῶς ἡ δημοσιευθεῖσα ὑπὸ πρωϊνῶν μερίδων εἴδησις, καθ' ἣν ὁ Δοὺξ τοῦ Οὐΐνδσωρ κειται νὰ ἔλθῃ προσεχῶς εἰς Γαλλίαν, ὅπως σῃ τοὺς γάμους του μετὰ τῆς Κας Σίμπσον Σαὶν Σαὲν τοῦ Κάτω Σηκουάνα.

ΑΙ ΒΡΕΤΑΝΝΙΚΑΙ ΒΑΣΕΙΣ ΕΝ ΤΩ ΕΙΡΗΝ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 3. (Ἀθην. Πρακτ.).— Κατὰ πληροφορίας τῶν ἐφημερίδων, ἡ ἀγγλικὴ Κυβ ἀπεφάσισε νὰ κατασκευάσῃ κατὰ μῆκος τῶν ἀκτ τῆς ὀχυρώσεις. Ἡ χώρα αὕτη τοῦ Εἰρηνικοῦ πρώτην φορὰν λαμβάνει μέτρα ἀμύνης. Ἡ Κυβέρ σις τοῦ Καναδᾶ θὰ διαθέσῃ διὰ τὰς ὀχυρώσεις τας τῆς ἀγγλικῆς Κολομβίας 14.000.000 λίρας στερ λίνας. Εἰς τὸ Πρὶνς Ρούπερ θὰ ἐγκατασταθῇ ριος βάσις φρούρια δὲ θὰ κατασκευασθοῦν εἰς στενὰ Τζῶνσον. Ἐπίσης τὸ Βανκούβερ θὰ ἐφοδι σθῇ μὲ ἀντιαεροπορικὰ πυροβολεῖα καὶ μὲ μεγα ροδρόμιον.

ΡΩΜΗ, 3. (Ἀθην. Πρακτ.).— Ὁ ἐν Λονδίνῳ ταποκριτὴς τοῦ Πρακτορείου Στέφανι τηλεγραφ ὅτι τὰ «Νέα Χρονικά», ἀναφερόμενα εἰς τὴν ἀπόφα σιν τῆς ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως τοῦ νὰ δαπανήσ 8.000.000 στερλίνας πρὸς ὀχύρωσιν τοῦ Χὸγκ-Κόγκ παρατηροῦν ὅτι ἐπὶ τῇ βάσει τῶν συμφωνιῶν τῆς Βασιγκτῶνος τοῦ 1922 τὸ Χόγκ - Κόγκ δὲν ἦτο δυ νατὸν νὰ ὀχυρωθῇ. Δεδομένου ὅτι αἱ συμφωνίαι αὗ ται ἐξέπνευσαν τὴν 31ην Δεκεμβρίου, ἡ Μ. Βρετα νία ἀναλαμβάνει πρωτοβουλίαν, ἡ ὁποία πιθανὸν ν' ἀποτελέσῃ τὴν ἀφετηρίαν ἀνταγωνισμοῦ τῶν ἐξο πλισμῶν μεταξὺ Ἀγγλίας, Ἡνωμένων Πολιτειῶν καὶ Ἰαπωνίας διὰ τὴν ὀχύρωσιν τῶν νήσων τοῦ Εἰ ρηνικοῦ.

ΤΟ ΤΑΞΙΔΙΟΝ ΤΟΥ κ. ΝΤΑΙΗΒΣ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 3. (Ἀθην. Πρακτ.).— Οἱ «Τάϊμς» δη μοσιεύουν κύριον ἄρθρον ἐπὶ τοῦ ταξιδίου τοῦ κ. Νόρμαν Νταίηβς εἰς Λονδῖνον ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς Δι εθνοῦς Διασκέψεως τῆς ζακχάρεως, τῆς ὁποίας αἱ ἐρ γασίαι ἀρχίζουν τὴν πρωΐαν τῆς Δευτέρας. Ἡ ἐφη μερίς, μὴ δίδουσα πίστιν εἰς τὰς ποικίλας φήμας, αἱ ὁποῖαι ἐκυκλοφόρησαν, παραθέτει πρόσφατον δήλω σιν τοῦ κ. Χὰλλ, ἐν τῇ ὁποίᾳ ὁ Ἀμερικανὸς ὑπουρ γὸς τῶν Ἐξωτερικῶν τονίζει, ὅτι κατὰ τὰ ἐπικείμε να ἔτη ἐπαρκὴς ἀναζωογόνησις τοῦ διεθνοῦς ἐμπο ρίου θ' ἀποτελέσῃ ἰσχυρὰν δύναμιν πρὸς ἄρσιν τῆς πολιτικῆς ἐντάσεως καὶ ἀποσόβησιν τοῦ κινδύνου πολέμου.

Ἡ ἐφημερὶς ἐπιδοκιμάζουσα τὴν φράσιν τοῦ Ἀ μερικανοῦ ὑπουργοῦ, τονίζει, ὅτι τὴν σπουδαιότη τῆς ἀγγλο-ἀμερικανικῆς ἐμπορικῆς συνεργασ ὡς παράγοντος διὰ μίαν γενικὴν οἰκονομικὴν βε τίωσιν ὑποστηρίζει καὶ ὁ Πρόεδρος κ. Ρούζβελ καὶ προσθέτει, ὅτι αἱ συνομιλίαι τοῦ κ. Ράνσιμαν Βασιγκτῶνι θὰ διεσκέδασαν ὅλας τὰς ἀμφιβολί αἱ ὁποῖαι ἦτο δυνατὸν νὰ ὑπάρχουν ὅσον ἀφορᾷ τ διαθέσεις τῆς Ἀγγλίας.

Ἡ ἐφημερίς, καταλήγουσα, τονίζει, ὅτι αἱ τυχὸ ὑπάρχουσαι δυσχέρειαι δὲν δύνανται νὰ θεωρηθοῦ ἀνυπέρβλητοι ἐφ' ὅσον ὑπάρχει ἡ καλὴ θέλησις ἑκα τέρωθεν.

Ο ΔΟΚΤΩΡ ΣΑΧΤ ΕΙΣ ΒΡΥΞΕΛΛΑΣ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 3. (Τρανσόσεαν).— Ἀγγέλλετα ἐκ Βρυξελλῶν, ὅτι ὁ δόκτωρ Σάχτ θὰ ἐπισκεφθ προσεχῶς τὴν βελγικὴν πρωτεύουσαν, ἀνταποδίδω τὴν ἐπίσκεψιν, ἣν πρό τινος ἔκαμεν εἰς Βερολῖνον ὁ Διοικητὴς τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τοῦ Βελγίου κ. Λουΐ Φράνκ. Ὁ δόκτωρ Σάχτ θὰ παραμείνῃ εἰς Βρυ ξέλλας ἐπὶ διήμερον.

ΤΑ ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΤΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΕΚΘΕΣΕΩ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 3. (Ἀθην. Πρακτ.).— Ἐπισήμως ἀ νακοινοῦται ,ὅτι τὰ ἐγκαίνια τῆς διεθνοῦς ἐκθέσεω θὰ γίνουν ἀνυπερθέτως τὴν 1ην Μαΐου. Λόγῳ τῆς μ συμπληρώσεως ἀκόμη ὡρισμένων ἔργων, ἡ εἴσοδ εἰς τὸ κοινὸν θὰ καταστῇ δυνατὴ τὴν 15ην Μαΐου

ΤΑΡΑΧΩΔΕΙΣ ΑΠΕΡΓΙΑΙ ΕΝ ΡΩΣΙΑ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 3. (Τρανσόσεαν).— Ἀγγέλλε ἐκ Μόσχας, ὅτι κατὰ πληροφορίας τῶν ἐφημερίδ τῶν Οὐραλίων ἀπεργία ἐξερράγη εἰς τὰ μεταλλο γικὰ ἐργοστάσια τοῦ Ἀλαπάγεφ, Τσουσόφσκ, Κ σίσνοκ καὶ Βζερνὲ - Τζέπσκ. Οἱ ἐργάται τῶν ἐν λ γῳ ἐργοστασίων ἀπήργησαν λόγῳ τῶν κακῶν σ θηκῶν ὑπὸ τὰς ὁποίας εἰργάζοντο. Λέγεται ὅτι ἐ βον χώραν καὶ ταραχαί. Κατὰ τὰς ὡς ἄνω ἐφ ρίδας, ἡ ἔφιππος ἀστυνομικὴ δύναμις ἠρνήθη δρᾶσῃ κατὰ τῶν ἀπεργῶν. Ἐκ τῶν γενομένων β δύτερον ἀνακρίσεων ὑπὸ τοῦ ἐπιτρόπου τῆς Βιο χανίας ἀπεδείχθη, ὅτι οἱ διευθύνοντες τὰ ἐργοσ σια συμπεριεφέροντο κακῶς πρὸς τοὺς ἀπεργή τας ἐργάτας.

Οἰκονομικὴ Ζωὴ

Σάββατον, 3 Ἀπριλίου 1937. ΔΕΛ. ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΥ. Κλεισ. μεσ.

ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ ΕΘΝ. ΔΑΝΕΙΩΝ

Εἰς χρυσόν	
1881	3425
1884	3425
Μονοπωλ.	* 2780
Παγίου	* 2800
Σιδηρ. Π.Λ.	* 3390
Κεφαλ.	* 3300
Ἀμύνης	* 680
Θεσ.-Μοναστ.	* 1660
Θεσ. Κωνστ.	* 340
Ἡγγυημ.	* 84000
Ἑλλ. Σιδ.	* 2725
110 ἑκατομ.	* 2870
500 ἑκατομ Π.	3595
Προσφ. 7%	* 4800
Προσφ.1924	* 22500
Ὑδρεύσ. Α.	80800
Σταθ. 6%	* 3900
Στ. 1928	* 19400
Παρ. 1928	* 4010
Παρ. 1931	* 4790

Εἰς δραχμάς	
Ἑνοποιήσ.	* 40.—
Πυργ. Μελ.	* 32.—
Ναυτ. Χορ.	* 30.—
Ἐπιτάξεως	* 51.—
75 ἑκατομμ.	* 50.—
Ἀπ. μοναὶ Α.	66.—
Ἀπαλ. πολλ.	66.50
Μεταναστ.	247.75
«Τέκτονος»	* 73.—
Ἀντ. Γρ.	* 63.25
Ἑλλ. ὑπηκ.	323.50
Ἀνταλλ. 8%	709.—
Ἀντ. 6%	* 709.—
Πολεμοπαθῶν	51.—
Ἀπ. Ἀγρ.	* 500.—

Λαχειοφόρα	
Πατριωτ.	* 4.—
300 ἑκατ.	* 120.—
Ἀναγκ.6½%	* 67.75
Ἀναγκ. 6 %	58.—

ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ ΤΡΑΠΕΖΩΝ

Λιπ. 7½%	* 10100
Ἐκκαθαρίσ.	148.50
Ἐκκ. προν.	* 690

Λαχειοφόρα	
2½% 1904	* 84.—
2½% 1912	* 75.—
Κτημ. 7 %	320.—
Κτημ. 7 %	316.—

ΜΕΤΟΧΑΙ

Τράπεζαι	
Ἑλλάδος	7320
Ἀθηνῶν	245
Ἐθνικῆς	59900
Ἐμπ. Πίστ.	* 110
Ἐμπορικῆς	465
Καραβασίλη	* 2150
Κτηματικῆς	1195
Λαϊκῆς	Π. 5100
Λακωνίας	* 400
Πειραιῶς	* 215
Χίου	* 1040

Σιδηρόδρομοι	
Ἠλ. Σιδηρ.	628
Θεσσαλίας	699
Σ.Π.Α.Π.	95

Ναυτιλίας	
Ἐθν. Ἀτμ.	* 21
Διώρυγος	* 220
Κορκόδειλος	* 55
Μιχαληνός	* 820

ΜΕΤΟΧΑΙ

Βάμβαξ Ἔρια	
Βάμβαξ	* 190
Βέρμιον	* 353
Ἑλ. Λεβαδ.	* 245
Ἔρια	* 8
Ἐριουργία	312
Κλ. Θεσσ.	* 1000
Πατραϊκή	1150
Ὑφαντουργ.	* 2150
Ὑφ. Τρικκ.	* 144

Μέταξα	
Ἀθηναΐς	» 128
Ναθαναήλ	* 1310
Χρυσαλλίς	137

Οἰκοδ. Ἐπιχειρ.	
Γεν. Ἐπιχ.	* 475
Ἐργοληπτ.	* 38
Ἔργον	* 225
Ἔρβα	380
Καψαμπέλης	* 28
Κέκροψ	* 285
Πρώτη Οἰκ.	* 169
Τέκτων	* 76

Οἰκοδ. Ὑλῶν	
Ἄτλας	* 90
Ἡρακλῆς	1485
Κύκλωψ	* 100
Τιτάν	* 1850

Κινητ. Δυνάμ.	
Ἀεριόφ.	* 10000
Ἠλ. Ἑταιρ.	* 234
Λαμπτήρων	* 485
Παγ. Πατ.	* 140
Ψυγ. Θεσσ.	* 170
Ψυγ. Πειρ.	* 450

Ἐμπορίου	
Αὐτ.«Ἀθηνᾶ»	* 40
Γεν. Ἀποθ.	* 450
Ὑπ. Προσ.	* 4575
Προμηθεύς	* 417

Χημ. Προϊόντων	
Ἀνατολή	* 180
Αἴολος	* 360
Λιπασμάτων	1410
Π. «Ἀθηνᾶ»	* 670
Πυριτιδοπ.	2615
Χημικῆς	* 220
Χρωματουργ.	960

Κατεργ. Ξύλου	
Ἑλλούλ	* 33
Σέκκερης	* 35

Μηχ. Ἐπιχειρ.	
Βασιλειάδης	* 950
Ἑστία	* 375
Μεταλλουργ.	* 435

Οἰνοποιητικαί	
Ἕνωσις	* 94
Θεσσαλική	* 220
Καμπᾶ	Α. 274
Οἰνοπνευματοπ.	260
Οἴνων	* 1280

Ἀλευροποιητ.	
Εὐρώτας	* 185
Ζῦμαι	539
Κυλινδρόμ.	* 265

Διάφοροι	
Κονσερβῶν	* 785
Φίξ	Α. 620

Μεταλλείων	
Ἀλιβερίου	* 3
Ἐπ. κοιναί	* 120
Ἐπιχ. προν.	* 130
Μεταλλείων	* 375

Καπνοβιομηχ.	
Βιομ. Καπν.	* 413

Διάφ. Βιομηχαν	
Ἑρμῆς	* 400
Χαρτοποιΐας	265
Βιό	73
Γεωργ. Βιομ.	211

ΣΗΜ. Α = Ἀγορασταί. Π = Πωληταί. * = Ἡ τιμὴ τῶν μετοχῶν τούτων εἶνε παλαιά, μὴ σημειωθείσης νέας.

ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Σάββατον, 3 Ἀπριλίου 1937

Ἐπί	Ἀγορά	Πώλησις
Λονδίνου	546.—	550.—
Ν. Ὑόρκης	111.50	112.50
Ζυρίχης	25.40	25.65
Παρισίων	5.10	5.18
Ἀλεξανδρείας	560.—	564.—
Ἄμστερνταμ	61.00	61.60
Στοκχόλμης	28.15	28.40
Βρυξελλῶν	3.76	3.80
ΤΙΜΑΙ ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΑΙ		
Βαρσοβίας	21.10	21.35
Βουκουρεστίου	0.80	0.85
Σόφιας	1.35	1.40
ΤΙΜΑΙ ΚΛΗΡΙΓΚ		
Παρισίων	5.09	5.18
Μιλάνου	5.88	5.94
Βερολίνου	40.50	41.50
Ζυρίχης	25.35	25.65
Βρυξελλῶν	3.75	3.80
Κωνσταντινουπόλεως	88.70	90.—
Βελιγραδίου	2.58	2.63
Πράγας	3.90	3.95
Βουδαπέστης	23.46	23.95

Ξένα Χρηματιστήρια

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 3. (Τηλεγρ.) — Αἱ μετοχαὶ τῆς Ἑταιρείας Οἴνων ἤνοιξαν χθὲς εἰς τὰ 328 φράγκα καὶ ἔκλεισαν εἰς τὰ 328, αἱ δὲ τῶν Σιδηροδρόμων Θεσσαλίας ἔκλεισαν εἰς τὰ 108.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 3. (Τηλεγρ.). — Αἱ ὁμολογίαι τῶν ἑλληνικῶν δανείων ἔκλεισαν χθὲς εἰς τὰς κάτωθι τιμάς:

5% 1881 - 84 8 25, 4% 1887 £ 22, 4% 1889 £ 20, 5% 1890 £ 23½, 5% 1893 £ 27, 4% 1902 £ 23, 5% 1907 £ 30, 4% 1910 £ 21, 5% 1914 £ 28½, 7% 1924 £ 40½, 6% 1928 £ 32, 4¾% 1927 - 30 £ 75½, 6% 1928 £ 32, 6% 1931 £ 37½.

Ἐμπορικὰ Χρηματιστήρια

Ἄνοιγμα 3ης Ἀπριλίου 1937.

ΒΑΜΒΑΞ. Ἀλεξάνδρεια. Ἀπρίλιος 17.80, Μάϊος 23.00, Ἰούνιος 17.53 Ἰούλιος 22.70, Ὀκτώβριος 16.39.

Ν. Ὑόρκη. Μάϊος 14.42—45, Ἰούλιος 14.26—28, Ὀκτώβριος 13.73—78, Δεκέμβριος 13.64—66, Ἰανουάριος 13.69.

ΖΑΚΧΑΡΕΙΣ. Λονδῖνον. Μάϊος 6.8 1)2, Ἰούλιος 6.9, Αὔγουστος 6.9, Ὀκτώβριος 6.9 1)4' Δεκέμβριος 6.9 1)4'.

Ν. Ὑόρκη. Μάϊος 1.29, Ἰούλιος 1.33, Σεπτέμβριος 1.35, Μάρτιος 1.39, Μάϊος 1.45.

ΣΙΤΟΣ. Λίβερπουλ. Μάϊος 10.2, Ἰούλιος 10.1 1)2, Ὀκτώβριος 9.7 1)2.

Βίννιπεγκ. Μάϊος 149 1)1, Ἰούλιος 144 3)4, Ὀκτώβριος 129 1)4.

ΚΑΦΕΔΕΣ. Ν. Ὑόρκη. Μάϊος 7.35, Ἰούλιος 7.43, Σεπτέμβριος 7.46, Δεκέμβριος 7.49.

ΚΑΟΥΤΣΟΥΚ. Μάϊος 13 1)8, Ἰούλιος 13 1)4, Ὀκτώβριος 13 3)8, Ἰανουάριος 13 3)8.

Κλείσιμον 3ης Ἀπριλίου 1937.

ΒΑΜΒΑΞ. Ἀλεξάνδρεια. Ἀπρίλιος 17.74, Μάϊος 22.96, Ἰούνιος 17.49, Ἰούλιος 22.75, Αὔγουστος 17.06, Ὀκτώβριος 16.48, Νοέμβριος 21.90, Δεκέμβριος 16.38.

Λίβερπουλ. Μάϊος 7.84, Ἰούλιος 7.88, Ὀκτώβριος 7.73, Δεκέμβριος 7.65, Ἰανουάριος 7.66.

ΣΙΤΟΣ. Λίβερπουλ. Μάϊος 10.2 3)8, Ἰούλιος 10.1 7)8, Ὀκτώβριος 9.6 7)8.

Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΝ	30)4)32	23)3)37	31)3)37
Χρυσὸς καὶ ἐξωτ. συν)γμα	1000 1	3.428.6	3 418.6
Δάνεια εἰς χρυσὸν	607.9	540 9	548.9
Ἕτερον ἐξωτ. συν)γμα	2.1	—	—
Κέρματα ἑλληνικὰ	164.7	170.5	169.7
Ἐμπορικαὶ συναλλαγματικαὶ καὶ γραμμ. ἐσωτερ.	170.5	312.7	311.6
Γραμμάτια Δημοσίου	153 1	223.2	229 8
Πιστώσεις εἰς δρ.	187.4	1 260.2	1 120 9
Πιστώσεις εἰς δρ. ἕτεραι	719 7	1.327.1	1.403 1
Πιστώσεις εἰς ἐξωτ. συνάλλαγμα	49.2	—	—
Χρέος Δημοσίου	2.696 6	3.605.1	3.605.1
Ἐπενδύσεις	287 2	478.1	478.0
Κτίρια καὶ ἐγκαταστάσεις	98 5	184 1	184.2
Ἕτερα στοιχεῖα	1.247.3	1.346.3	1 323.6
Σύνολον	7.345 1	12.877.3	12.794.1

ΠΑΘΗΤΙΚΟΝ	30)4)32	23)3)37	31)3)37
Κεφάλαιον καταβεβλημ.	400 0	400 0	400.0
Ἀποθ. τακτικὸν - ἔκτακτον		125 4	125 4
Τραπεζ. γραμμάτια	4.067.1	6 278.3	6 368 2
Λογαριασμοὶ ἐν ὄψει			
α') Δημοσίου	19 9	241.3	225.8
β') Τραπεζῶν	64.4	1 440.7	1.439 3
γ') Ἕτεροι λογαριασμοὶ	591 9	2.768 5	2.646.3
Γραμμ. καὶ τραβηκτ. ὄψεως	8.4	62.1	53.6
Ὑποχρεώσεις εἰς ἐξωτερικὸν συν)γμα	114.8	152 6	146 5
Ἕτερον ἐξωτ. συν)γμα	2.1	—	—
Ἕτεραι ὑποχρεώσεις	840.3	1.408 2	1 390 4
Σύνολον	7.345.1	12.877 3	12 794.1

Ἐκυκλοφόρησε χθὲς ἡ κατάστασις τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος τῆς 31ης Μαρτίου. Ἐν συγκρίσει πρὸς τὴν κατάστασιν τῆς 23ης τοῦ ἰδίου μηνός, ὁ χρυσὸς καὶ τὸ ἐξωτερικὸν συνάλλαγμα ἐμειώθησαν κατὰ 1.939.979 δραχμάς.

Αἱ εἰς δραχμὰς ὑποχρεώσεις τοῦ Δημοσίου ἐμειώθησαν ἐπίσης κατὰ 139.335.982 δραχμάς.

Ὡς πρὸς τὸ παθητικὸν παρατηρεῖται αὔξησις τοῦ κυκλοφοροῦντος χαρτονομίσματος κατὰ 89.965.400 δραχμάς.

Ἀντιθέτως, αἱ εἰς δραχμὰς ὑποχρεώσεις ὄψεως ἐμειώθησαν κατὰ 149.434.365 δραχμὰς καὶ αἱ ὑποχρεώσεις εἰς ἐξωτερικὸν συνάλλαγμα ὁμοίως κατὰ 6.018.648 δραχμάς.